National Library
Bibliothèque Nationale
13 1986

B103/C/2912

THIS PAPER WAS MAILED
MONDAY, DEC. 30, 1985.

LATVIJA AMERIKĀ

LATVIAN LANGUAGE NEWSPAPER

Published weekly by the
Latvija Amerika Publishing Limited
Business Offices: 125 Broadview Ave., Toronto, Ont. M4M 2E9, Canada. Editor-in-Chief A. Kaudzīte, 465-7902. USA Editorial Offices: New York, Editor V. Irbe, 4035 Rombouts Ave., Bronx, NY 10466; Chicago Editor V. Jaunkalniete, 1805 Taylor Ave., Racine Wis. 53403; California Editor Karlis Kalejs, 3822 Markridge Road, La Crescenta, CA 91214.

NR. 1 | SESTDIENA, 1986. GADA 4. JANVĀRIS | 36. GADS | SATURDAY, JANUARY 4, 1986.

SECOND CLASS MAIL | REGISTRATION NUMBER 2249 | CENA 1 DOLARS

DAUDZ LAIMES JAUNAJĀ GADĀ!

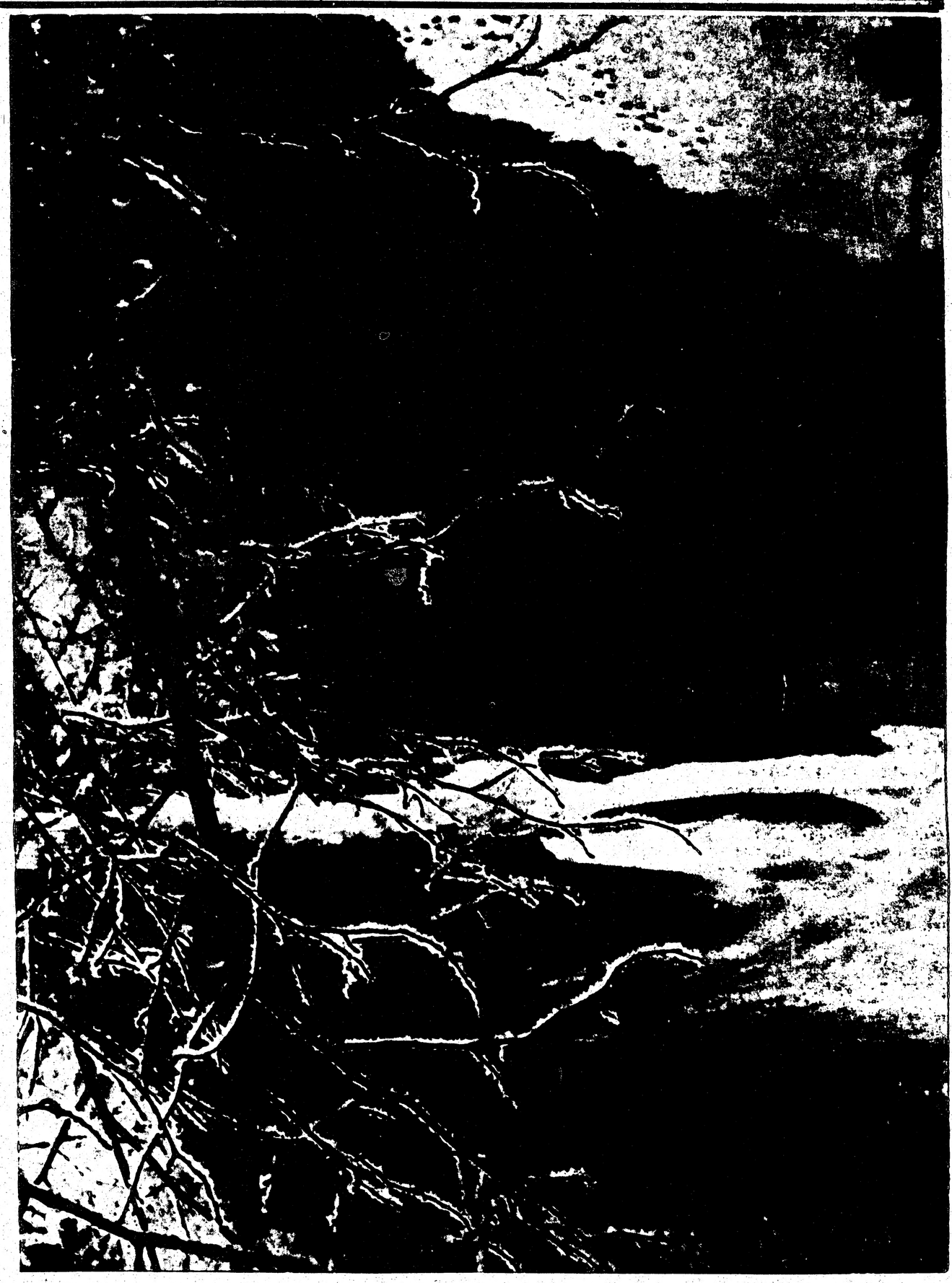

Archibīskaps Arnolds Lūsis

Jaunā gadā ieejot

Gana raksts 1986. gadam

„Tad nu, mani mīļie...topiet pastāvīgi, nešaubīgi, pilnīgāki tā Kunga darbā vienmēr, zinādami, ka jūsu darbs tā Kunga lietās nav veltīgs."
Pāvila I. vēst. korintiešiem 15:58

Mīļie svešumā izkaisītās latviešu draudzēs!

Mārtiņš Luters kādā no savām svētrunām saka. „Kristīga dzīve nav svētesme, bet tapšana svētdzīvei. Tā nav veselība, bet veselošanās. Tā nav esība, bet tapšana. Tā nav miera stāvoklis, bet vingrināšanās. Mēs vēl neesam — mēs tomēr topam. Vēl tas nav īstenots un noticis, bet viss ir kustībā un pārmaiņās. Tās nav beigas, bet ceļš. Vēl viss nekvēlo un nemirdz, bet viss tomēr kļūst labāks."

Šie lielā reformatora vārdi zīmīgi raksturo nevien mūsu, kristiešu, dzīvi un garīgo pārtapšanu, bet arī darbu, ko veicam mūsu draudzēs un mūsu kopbaznīcā.

Gan personīgā dzīvē, gan baznīcā, mēs bieži vērojam kļūdas, nespēku, problēmas un trūkumus, ko reizēm nevaram novērst, lai kā to vēlētos. Bet — mēs joprojām tikai — topam! Mēs veidojamies un pārveidojamies virzienā uz labo un uz pilnību. Mēs neesam apstājušies. Mēs ejam pretī Dieva debesu aicinājumam Kristū Jēzū (Pāvila vēst. filip.3: 14).

Tā varam liecināt, atskatoties uz mūsu draudžu rosmēm pagājušā gadā, strādājot Kristus vārdā, tās nesušas svētīgus un labus augļus.

Mēs skumstam par to, ka Dievs no mūsu vidus ir aizsaucis vairākus mācītājus, kas ar ticības degsmi un lielu pašaizliedzību ir kalpojuši mūsu draudzēs, palikdami nomodā par to, lai mēs nepazustu Dievam, un svešumā paliktu uzticīgi savai tautai un baznīcai. Bet Dieva mierā un atpūtā aizgājušo vietā ir stājušies jauni un jaunāki Kristus evaņģēlija sludinātāji, gatavi kalpot tam Kungam. Ar mūsu baznīcas Rītdienas Fonda atbalstu pēdējos gados esam varējuši palīdzēt teoloģijas studentiem no kuriem 14 jau strādā, kā mācītāji, latviešu draudžu garīgas aprūpes darbā.

Arī draudžu darbinieku vidū — aizvien vairāk tagad redam tos, kas pieder vidējai un jaunākai paaudzei. Teoloģijas kursi, kas turpinājušies jau četrus gadus, krietnam skaitam no draudžu darbiniekiem devuši ieskatu par to, kā viņi varētu sekmīgāki kalpot savai draudzei, katrs ar to dāvanu, kādu Dievs viņiem devis.

Jaunatnes darbs, kas kādu laiku bija itkā apsīcis, atkal sāk izrādīt spirgtāku rosmi un labākus sasniegumus.

Visās draudžu darba nozarēs esam, kaut mazliet, gājuši uz priekšu. Kristīgā palīdzības darbā — esam varējuši vairāk kā itkatrs palīdzēt tur, kur „vajadzība spiež" — tēvzemē, Indijā, Āfrikā. Ar nākotnē vērstu skatu, izvērtējam daudzas, jaunas garīgās dziesmas jaunas Dziesmu Grāmatas, vai Dziesmu Grāmatas pielikuma — sagatavošanai. Ir iespiests, un tautā iziet, jauns Lūka evaņģēlija tulkojums ar komentāriem. Ir daļēji sagatavoti materiāli ticības mācībai mūsu skolās, mūsu garīgās literatūras pūrs atkal kļuvis bagātāks ar jaunām grāmatām. Ziedojumi draudžu darba sekmēšanai nav apsīkuši, un draudzes, savukārt, ar ziedojumiem ir varējušas teicami atbalstīt mūsu organizāciju nacionālpolitisko un kulturēlo darbību.

To visu atceroties, un uz aizejošo gadu atskatoties, varam pateikties Dievam un tiem, kas ar sirdsdedzi strādājuši draudzes darbu, sekodami apustuļa Pāvila aicinājumam — „Tad nu, mani mīļie, topiet pastāvīgi, nešaubīgi, pilnīgāki tā Kunga darbā, zinādami, ka jūsu darbs tā Kunga lietās nav bijis veltīgs" (Pāvila 1. vēst. korintiešiem 15:58)

Šie vārdi ir kā ceļa zīmes arī mūsu darbam — mūsu

(Turpinājums 10. lp.)

LATVIJA AMERIKĀ

SESTDIENA, 1986. GADA 4. JANVĀRIS, 1. NR.

Latviešu nedēļas laikraksts, iznāk sestdienās. Izdevējs — Latvija Amerikā Publishing Ltd. Valdes priekšsēdis — Pēteris Ratnieks. Laikraksta atbildīgais redaktors — A. Kundrats. Redakcija: 125 Broadview Ave., Toronto, Ont., Canada M4M 2E9, tālr. 465-7902. Nujorkas redakcijas vadītājs: V. Irbe, 4035 Rombouts Ave., Bronx, N. Y. 10466, U.S.A. Tālr. 1-212-994-7917. — Čikagas redakcijas vad. A. Zaube, 3353 N. Avers Avenue, Chicago, Ill. 60618. Redaktors Austrālijā Ed. Šmugajs, 28 Taffs Ave., Lugarno, NSW 2210, Australia.

Redakcijai tiesības manuskriptus pēc vajadzības īsināt. Neizlietotos materiālus neuzglabā, bet pēc vēlēšanās sūta atpakaļ, ja pievienota pastmarka (Kanadā) vai starptautiskais pasta kupons (citās zemēs). Ar autora vārdu vai iniciāļiem parakstītos rakstos izteiktās domas ir rakstītāja personiskais uzskats un ne katrā gadījumā atbilst red. viedoklim.

Abonēšanas maksa Kanadā un ASV: par vienu gadu — 46 dol., 6 mēnešiem — 24 dol., 3 mēnešiem — 14 dol. Atsevišķa numura cena 1.25 dol.

Sludinājumu maksa sludinājumu daļā $2.50, tekstā $3.00, pirmajā vai pēdējā lp. $5.00 par 1 cm telpu. Sarīkojumu kalendārā $2.00 par rindiņu, atkārtojot 4 reizes un vairāk 25 proc. atlaide. Laikraksta abonēšana un sludinājumi — tālrunis 466-1514.

MEMBER ETHNIC PRESS ASSOCIATION ONTARIO

Laikraksta apgāds patur tiesības atsevišķos gadījumos sludinājumus arī nepieņemt. Ja nodotā sludinājumā laikrakstā ieviesusies kļūda, tad šis sludinājums tiks atkārtots bez maksas. Laikraksta apgāds par kļūdaini ievietotu sludinājumu atbildīgs tikai par tādu summu, cik pēc sludinājuma likmes izmaksājusi kļūdaini iespiestā teksta telpa. Grozījumus sludinājumos var pieteikt ne vēlāk kā vienu dienu pēc sludinājuma nodošanas.

Ar visu iedzīvi uz Dārzu

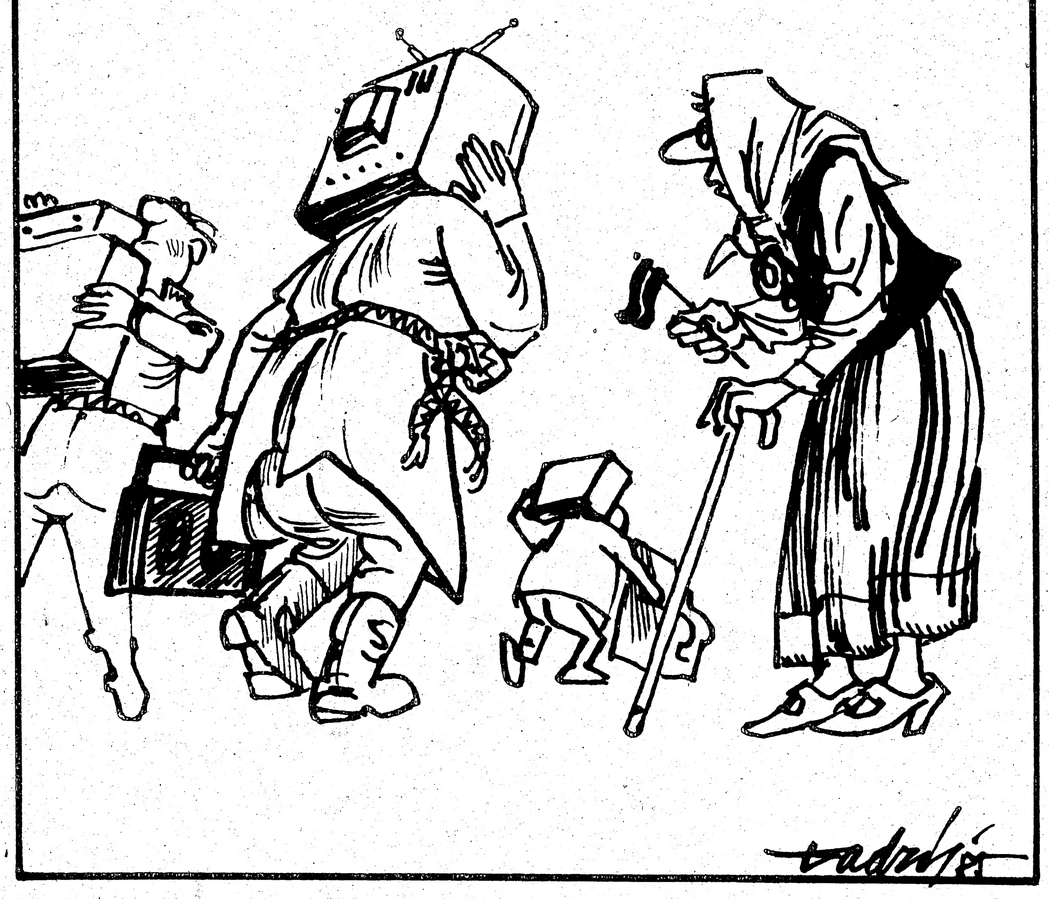

Vairāk nekā 20 vecāki jaunieši jau pārvilkušies uz Dārzu. Dadža zīm. LA.

Viktors Kalniņš

Jaunais padomju valdības galva

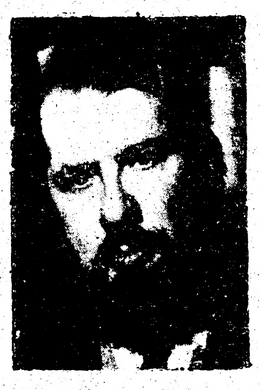

Pad. Savienībā visdažādākos posmos vadību kardināli maina. Arī ministru padomes priekšsēdis tagad ir jauns: 80 gadīgā Tichonova vietā 56 gadīgais Nikolajs Rižkovs. Tiesa gan, netrūka arī zināms amizantums: Tichonova atlūgumos augstākās padomes prezidija sēdē nolasīja Gromiko (kā jau tas formāli pienākas), bet no teksta bija skaidrs, ka tas adresēts nevis Augstākās padomes prezidijam, bet Michailam Sergejevičam Gorbačovam. Padomju savienībā veidojas jauns kults — Gorbačova kults. Liekas, ka tieši tādēļ Tichonova atlūgumos nodrukāja laikraksti, nolasīja radio un televīzijā, kaut formāli adresāts — partijas ģenerālsekretārs - nebija korekts.

7. novembrī izkārtajos portretos veco dņepropetrovskieti Tichonovu nomainīja sārtvaidzis urālietis Rižkovs. Propaganda veido Urālu tēraudlējēja tēlu, tēraudlējēja, kas nācis no tautas dzīlēm un ir dziļi pateicīgs un dziļi uzticīgs partijai. Bijušais galvenais metinātājs, direktora vietnieks, vēlāk galvenais izženieris un direktors milzīgajā ,,Uralmaš'' rūpnīcā, pēc padomju propagandas domām simbolizē ,,vienkāršo padomju cilvēku, padomju speciālistu,'' kas kļuvis par moderno vadītāju, kas Gorbačova laikmetā pārkārto rūpniecību, kas pratīs tikt galā ar visām nekārtībām, kas pratīs izmantot milzīgās padomijas iespējas un ,,zem komūnistiskās partijas un personiski Michaila Sergejeviča Gorbačova vadības vedīs valsti uz gaišu nākotni''. Tātad dārgo Josifa Visarionoviča, Ņikitas Sergejeviča, Ļeonida Iļjiča vietā parādījās Michails Sergejevičs, bet gaišā nākotne ir turpat, kur bija līdz šim — aiz apvāršņa!

Pēdējos gados Nikolaja Rižkova karjēra gāja augšup . 1975. g. viņu iecēla par smagās un transporta mašinbūvniecības ministra vietnieku, pēc četriem gadiem par valsts plānošanas komitejas priekšsēža pirmo vietnieku. 1981. g. novembrī viņš kļuva par partijas centrālkomitejas locekli, bet jau nākošajā, 1982. g., par centrālkomitejas sekretāru un tai pašā laikā par CK ekonomiskās nodaļas vadītāju. Visu šo laiku viņam bija sāncensis — Rjabovs — no 1963. g. Sverdlovskas apgabala partijas komitejas pirmais sekretārs,bet no 1971. g. centrālkomitejas sekretārs, kas atbild par smago rūpniecību. Viņu uzskatīja par Kiriļenko cilvēku. (Kiriļenko vēl Staļina laikā kļuva par Dņepropetrovskas apgabala partijas pirmo sekretāru, vēlāk vadīja Sverdlovskas apgabala partijas organizāciju, līdz 1962. g. viņu ievēlēja politbirojā). Pēc viņa krišanas Rjabovu pazemināja amatā un 1979. g. izraudzīja par valsts plānošanas komitejas priekšsēža pirmo vietnieku.

Tādā pašā postenī bija izvirzīts Rižkovs. Bet vēlāk vadīt centrālkomitejas ekonomisko nodaļu (to izveidoja Andropovs) izraudzīja tomēr nevis Rjabovu, bet Rižkovu. Tai laikā augšup gāja Heidars Alijevs. Daži aizrobežu komentētāji (arī krievu izcelsmes) kārtējo reizi pasvītroja, ka Padomju savienība nav Krievija, un, lūk, Alijevs ir kandidāts uz ministru padomes priekšsēža amatu. Mēs, runājot par Alijevu, norādījām, ka viņš faktiski ir sasniedzis savas karjēras kalngalu. Nekrievu, turklāt neslavu, par valdības galvu neizraudzīs. Pareizi vien bija. Gorbačovs izvirzīja Rižkovu. Dažu nekrievu funkcionāru paaugstināšana būtību nemaina. Tiesa gan, uz ministru padomes priekšsēža vietu vēl varēja pretendēt Krievijas republikas valdības galva Vorotņikovs, bet Gorbačovs izvēlējās Rižkovu.

,,Uralmaš'' rūpnīcā Rižkovu uzskatīja par labu saimnieku. Tur viņš nodarbojās tikai ar vienas rūpnīcas problēmām, nevis ar visas lielās valsts saimniecisku modernizēšanu. Vai Rižkovam palīdzēs viņa tehniskā izglītība? Kosīgins un Tichonovs arī bija inženieri, un, kā redzam, tas nelīdzēja. Viņa vecums? Neaizmirsīsim, ka Ļeņins nomira 53 gadu vecumā, Rižkovs kļuva par Tautas komisāru padomes priekšsēdi 44 gadu vecumā, Kosīgins — par tautas komisāru 35 gadu vecumā, bet 39 gadu vecumā — par Krievijas federācijas valdības galvu. Tas nekādi neietekmēja padomju saimniecību. Jautājums nav par vecumu, pat ne par kvalifikāciju, bet nekam nederīgo padomju sistēmu.

Lasītāju vēstules

JAUKI DZĪVOT TĒVIJĀ!

1985. g. 7. decembŗa L.A. numurā var lasīt: ,,Kādas kāzas Latvijā''. Raksts citēts no vēstules, saņemtas no Latvijas. Kas tur tik viss nav noticis, Kā pasakā! Kādā ezera mājā (,,ezera'' rakstīts ar mazo burtu, domājams peldvietā) stādīts ozoliņš un zem saknēm ieraktas jaunā pāŗa vēlmes, kam jānotiek 5 gados. Skaistas , divvietīgas kamanas, izgreznotas, kuŗas vilkuši līgavaiņa brāļi. Jādomā, ka traktori ir bijuši aizņemti. Arī šūpoles, kuŗās jauno pāri šūpojuši vecāki. Tas viss ezera mājā. Un kur tad klētiņa arī vēl. Tā nu, jādomā, būs bijusi pārvilkta no Brīvdabas mūzeja. Klētiņu vairs Latvijā ar uguni nesameklēt un kur nu vēl ezera mājāļ Nu kā tad! Rudzu vārpu vaiņagi virs goda vietām. Nekrietna tautas mantas izšķērdēšana. Kā to valsts saimniecība atļauj?

Čigāns teicis: ,,Tu pūtīsi, es pingierēšu.'' Tikpat gudrs viens, kā otrs. **E.S. Toronto**

DOMU DAŽĀDĪBA VĒLAMA

Sakarā ar Dr. E. Upenieka rakstu šīs avīzes 16. nov. numurā jāsaka arī man, ka domas var dalīties, kā to redakcija beigās piezīmē, un patiešām tam tā arī jābūt, jo tikai domu dažādībā izkristallizējas īstās patiesības. Šai gadījumā no savas puses gribētu teikt, ka Dr. E. Upenieks ir ,,uzsitis naglai tieši uz galvas.'' **Haralds Ozols Toronto.**

APSVEICAMI UZLABOJUMI

Gadam beidzoties, jāizsaka pateicība LA vadībai par uzlabojumiem laikraksta izdošanā. Ir patīkami redzēt dažādās maiņas, kā papīrā, tā citur. Jaunais papīrs nav tik spožs kā līdz šim lietotais (ne arī tik stīvs), un iespējams, ka sagādā lielākas grūtības uzņēmumu iespiešanā, bet lasītājam vieglāk turēt rokā. Agrāk tas lasīšanas laikā lēni, bet neatlaidīgi liecās tā, kā izsūtīšanai salocīts.

Otrs uzlabojums ir laikraksta izsūtīšanas datums (angļu valodā) pirmās lappuses labajā stūrī. Jādomā, ka tas liks pastam mazliet pasteigties. Līdz šim pasts daudzreiz atbildēja, ka laikraksts nav droši vien laikus nogādāts pastā. Un speciālā izmeklēšanas komisija jau pastam pieteikusi ultimātu un devusi 5 gadu laika visu nekārtību novēršanai. Arī tas ir slavējami. **Juris Kalniņš Toronto**

PIEKRITĒJUS NEVARĒS ATRAST

Brīnos par Dr. E. Upenieka īpatnējo politisko filozofiju. Tai nacionālo latviešu vidū piekritējus būs grūti atrast.

S. Ābelīte Toronto.

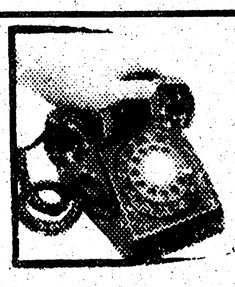

Laikraksta kantorim:

sludinājumi, abonementa maksājumi, laikraksta piegāde un adrešu maiņas

466 - 1514

Kr. Barons un latviešu Studentu organizācijas

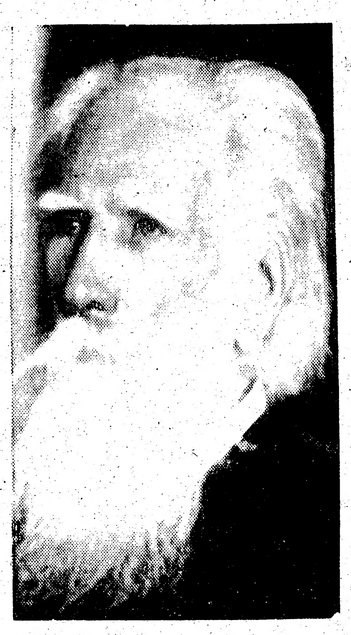

Latviešu tautas vēsturē Krišjānis Barons ir iegājis kā pirmais liela vēriena tautasdziesmu krājējs un ģeniāls sakārtotājs. Ar to viņš ieguvis nevīstošu slavu un uzcēlis sev pieminekli, ko kodes un rūsa nemaitā.

Godinot Barontēvu par viņa mūža diždarbu — Latvju dainām, palaikam aizmirstam, ka tas nebūt nav vienīgais, ko viņš darījis savas tautas labā. Nemaz nevar aizmirst viņa darbu Pēterburgas Avīzēs, kuŗām ir bijusi visai liela nozīme mūsu tautas ceļā uz valstisku neatkarību. Ka šī Kr. Valdemāra dibinātā laikraksta faktiskais redaktors Barons ir parādījis izcilas žurnalista spējas un patriotisku degsmi. Studenta gados Tērbatā un arī vēlāk viņš latviešiem veltījis popularizinātniskus darbus. Arī tīri literārais žanrs viņam nav bijis svešs. Kr. Barona devums visās šinīs jomās ir cēlis latviešu nacionālo apziņu.

Pieminama arī viņa darbība latviešu studentu organizācijās. Šī raksta nolūks ir to īsumā apcerēt. Kad Barons 1856. gadā iestājās Tērbatas universitātē, viņš tur satiek Krišjāni Valdemāru, Juri Alunānu un citus latviešu studentus. Rodas 20—25 biedru liels pulciņš, starp tiem arī daži nestudenti. Savas sanāksmes viņi sauc par latviešu studentu literāriem vakariem. Kā raksta Kr. Barona briografs Arturs Baumanis, šo vakaru galvenais uzdevums ir formulēt tautiskos centienus un izstrādāt tautiskās kustības taktiku. Vakarnieki sagatavo referātus par polītiskiem un zinātniskiem tematiem. Daļu no tiem publicē laikrakstā Mājas Viesis.

Gadu vēlāk, 1857. gadā, Tērbatā nodibina jaunu korporāciju — „Fraternitas Academica Dorpatensis", ar krāsām zaļš, sarkans, zelts. Kā to liecina viens no laika biedriem (H. Alunāns), tās „pirmie iecēlēji" resp. dibinātāji bijuši „tie paši Kurzemes studenti, kas uz latviešu vakaru brīžam sanāca", tātad Kr. Valdemārs, Kr. Barons, Juris Alunāns un citi. Vēlāk tanī iestājušies visi studējošie „vakarnieki". Valdemārs korporācijā bijis viceseniors, Barons rediģējis interno žurnālu.

Turoties pie trikolora organizāciju pamatprincipiem, F.A.D. tomēr ienes ko jaunu. Tā atmet vienu otru novecojušos studentu sadzīves formu un, domājams, latviešu „vakarnieku" ietekmē, lielāku vērību veltī literāriem vakariem, debatēm par polītiskiem jautājumiem un arī sportam. Te var pieminēt, ka Kr. Barons jaunībā un vīra gados mīlējis vingrot, peldēt, burāt un ziemā slidot.

F.A.D. atsakās no novadniecības principa, pēc kuŗa students, kas nācis no Vidzemes, iestājas Livonijā, kurzemnieks Curonijā un rīdzinieks Fraternitas Rigensis. Kr. Barona apzīmējumu lietojot, F.A.D. bijusi „vispārīga", tā uzņēmusi studentus ar vienādiem vai līdzīgiem uzskatiem sabiedriskajos jautājumos.

Kaut arī F.A.D. pastāv tikai neilgu laiku un latvieši tanī nav vairākumā, manuprāt tai tomēr bijusi sava nozīme tā laika latviešu nacionālajos centienos. Galvenie dibinātāji bijuši latvieši, kas lielā mērā noteikuši tās raksturu. Latviešu studenti tanī iestājušies nevis kā atsevišķi individi, bet gan kā nacionāla grupa, ko vienojuši centieni uzlabot latviešu tautas dzīves apstākļus. Viss tas pēc manām domām cēlis latviešu nacionālo pašapziņu un savā ziņā noderējis par paraugu, kad vēlāk Tērbatā, Rīgā un Maskavā dibinājās tīri latviskas studentu korporācijas. Var droši pieņemt, ka tāpat kā Tērbatā latviešu studentu pirmajā vakarā, tā arī F.A.D. Kr. Barons ir veiksmīgi kalpojis latviešu lietai.

Mazliet novirzoties no temata, par Kr. Barona Tērbatas gadiem var atzīmēt, ka pēc viņa paša liecības viņa krāsu cepurīte viņam bijusi tāds kā ieteikšanas raksts, kad 1859. gada vasarā viņš kājām apceļojis Vidzemi un Kurzemi. Tā palīdzējusi, ka viņš viesmīlīgi uzņemts kā latviešu, tā baltvācu ģimenēs.

Pēc Tērbatas saskare uz ilgāku laiku ar latviešu studentiem Kr. Baronam rodas Maskavā. Uz turieni viņš pārceļas 1867. gadā, divi gadus pēc tam, kad beidz iznākt Pēterburgas Avīzes. Kopā ar Kr. Valdemāru un Frici Brīvzemnieku viņš 1870. gadā dibina Maskavas latviešu lasāmos vakarus. Tanīs uzņem katru, studentu vai nestudentu, kas sevi atzīst par latvieti un solās strādāt latviešu tautas labā. No šīs pusnelegālās organizācijas biedriem — notiek bez krievu valdības atļaujas — var minēt advokātu un Rīgas latviešu biedrības priekšnieku Krišjāni Kalniņu un vēlākos Fr. Moscoviensis un Fr. Letticas filistrus advokātu un publicistu Frici Veinbergu, pirmo latviešu tautības vēsturnieku Jāni Krodznieku un ārstu un sabiedrisko darbinieku Ādamu Butulu.

1880. gadu sākumā, kad latviešu studentu skaits Maskavā pieaug, viņi izveido savu tīri akadēmisku organizāciju — Maskavas latviešu studentu vakarus (MLSV). Par tās oficiālo dibināšanas dienu uzskata 1883. gada 19. oktobri, kad studenti rīkojuši mielastu Maskavas „Tatarskaja" viesnīcā. Par goda viesiem piedalījušies Kr. Valdemārs, Kr. Barons un Lettonias filistrs Jēkabs Velme, ar to apliecinot savu atbalstu jaunajai organizācijai.

MLSV turpina Maskavas latviešu lasāmo vakaru tradicijas, rīkot literāros vakarus un sūtot rakstus tā laika presei, bet veido arī interno dzīvi. Ar latviešu studentu korporācijām Tērbatā un Rīgā maskavieši uztur visai draudzīgas attieksmes, kas kļūst vēl ciešākas, kad 1902. gadā MLSV pārveidojas par korporāciju Fraternitas Moscoviensis, kas pēc pirmā pasaules kaŗa pārnākot uz Rīgu, pieņem vārdu Fraternitas Lettica.

Ja Kr. Valdemāru var pamatoti apzīmēt par Maskavas latviešu studentu ideologisko vadītāju, viņu iedvesmotāju cīņā par latviešu tautas tiesībām, tad tikpat droši var teikt, ka Kr. Barons viņiem ir bijis paraugs, kā nacionālajā jomā strādāt rūpīgi un sistemātiski, veicot konkrētus pasākumus.

Kr. Barona devums ar to vien neaprobežojās. Tai laikā, kad Baronu ģimenei bija savs dzīvoklis Maskavā (pirms tam Kr. Barons maizes darba dēļ pa lielākai daļai uzturējās ārpus Maskavas un viņa sieva dzīvoja Pēterpilī, kur dēls Kārlis beidza ģimnaziju), pie Baroniem notika studentu sanāksmes, literārie vakari un koŗa mēģinājumi. Bet arī citā laikā latviešu studenti visai labprāt tur iegriezušies. Mājas labais gars Dārta Barona kundze viņus visus uzņēmusi kā savus dēlus.

Tikai pāris teikumos gribu atzīmēt, ko par viņu rakstījis un man stāstījis mans tēvs Jānis Kreicbergs, Fr. Letticas filistrs, kas savos studenta gados Maskavā (1885—9) no Baronmātes saņēmis daudz sirsnības, labu padomu un cita veida atbalstu. Citiem tā laika Maskavas latviešiem — Valdemāram, Brīvzemniekam un Velmem sievas nebijušas latvietes. Tās gan arī studentus uzņēmušas laipni, bet vienīgā māja, kuŗā valdījis īsteni latvisks gars, kur visi runājuši latviski, kur atskanējušas latviešu dziesmas, kur studenti jutušies kā mājās, bijis Baronmātes nelielais dzīvoklis. Viņa arī citādi rūpējusies par saviem „dēliem", padarījusi viņu dzīvi svešajā pilsētā vieglāku. Tiktāl mans tēvs.

Savā Maskavas laikā Krišjānis Barons kopā ar Krišjāni Valdemāru un Frici Brīvzemnieku stiprinājuši veselu rindu latviešu studentu latvietībā, viņiem rādījuši un paskīruši ceļu un darbu tautas labā viņu tālākajā dzīvē, padarījuši viņus par pārliecinātiem patriotiem.

Lai dainu tēva lielās jubilejas gadā ar pateicību pieminam arī to, ko viņš devis latviešu studentiem un viņu organizācijām kā Tērbatā, tā Maskavā.

Valdemārs Kreicbergs

DAUGAVAS VANAGU APGĀDĀ IZNĀKUSI

dzejnieces ***Lolitas Gulbes***

dzejoļu grāmata VARBŪT — ES ESMU MEŽS

Dzejnieces iepriekšējā grāmata izpārdota.

Grāmata dabūjama DV grāmatnīcās Latviešu Namā un Centrā. Maksa 12 dol.

Augstākās kvalitātes koncerts

Baritona Paula Berkolda koncerts Detroitā 14. novembrī DV apvienības izkārtojumā paliks neaizmirstamā atmiņā un ar interesi būs gaidīts nākotnē.

Dievs jauno dziedoni ir apveltījis ar visiem dotumiem, par ko daudzi dziedoņi var tikai sapņot. Ir prieks, ka pilnībā viņš ir izpratis, kas darāms pašam, un tā sasniedzis jau ievērojamu dziedāšanas kultūru. Dziedonim ir skaisti skanīga baritona balss, balstīta uz labas elpas kontroli, tādēļ nebija dzirdama neviena puspamirusi skaņa. Nesamākslotais priekšnesuma veids, patiesā iejušanās katrā dziesmā klausītājus pārliecināja un aizrāva skaņu burvībā. Gribas piebilst, ka veidojot skaistas skaņas, jāuzmanās, lai no tā neciestu dikcija.

Programma bija gaumīga un bagāta. Jau ar pirmajām G.F. Hendeļa dziesmām mākslinieks parādīja savu varēšanu un ar katru nākošo dziesmu darīja godu sev un komponistiem, kuŗu dziesmas dzirdējām koncertā.

Atturīgi, skaisti izskanēja L. Garūtas Ej, saulīte, drīz pie Dieva, aizkustinoši T. Ķeniņa Kas cilvēks ir bez tēvijas un interesanti bija dzirdēt pirmo reizi A. Šturma jauko dziesmu ciklu Kaskažu kalnu rudens.

Pauls Berkolds gados jauns, bet operu ārijas atskaņoja jau kā nobriedis operu dziedonis ar pareizu lomas izpratni. A. Rubinšteina operā Demons Demona ārijā klausoties, likās, ka esam sastapuši īstu daimonu.

Pie klavierēm bija pazīstamais gados jaunais, jau iecienītais pianists Pēteris Zariņš. Prieks bija klausīties pavadījumus, kur visas notis tiek izspēlētas, izspēlētas ar lielu veiklību un precizitāti, bet sliktā instrumenta dēļ ne visur izdevās piemēroties solista niansēm.

Jaunais dziedonis ir sirsnīgs un draudzīgs, kas viņam palīdzēs mūzikas kalnā kāpšanā, jo tad koncerta rīkotājiem ir prieks koncertu sarīkot un rūpēties par lielāku apmeklētāju skaitu.

Paldies jaunajiem mākslinieksiem par patiesi augstvērtīgo koncertu!

Astra Kalniņa

JAUNS DAUGAVAS KAPITĀLIZDEVUMS

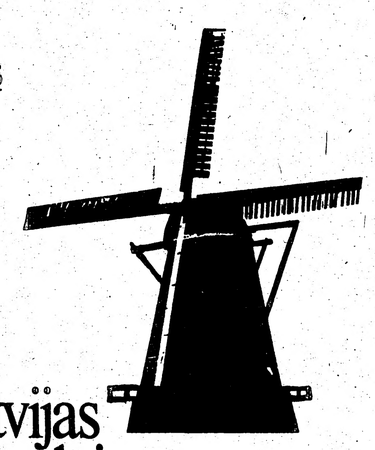

Latvijas dzirnavas

Architekts ARNO TEIVENS savā vērienīgajā un rūpīgi dokumentētajā darbā apskata dzirnavniecibas vēsturisko attīstību Latvijas laukos un pilsētās: seno pilskalnu glabātos graudberžus un pirmos dzirnakmeņus, vēlāko laiku ūdens un vēja dzirnavas, kuŗām blakus turpina pastāvēt zemnieku sētu maltuves ar sieviešu ritinātajām dzirnām, jauno laiku atnestos technikas uzlabojumus. 300 liela formāta lappusēs ar 367 attēliem parādita ne tikai dzirnavu lietiskā puse – iekārtas un celtnes, bet arī pats dzirnavnieku darbs – publicēti noteikumi, amata šrāgas, nomas līgumi, apliecibas no dažādiem laika posmiem, stāstījumi par dzives ritmu dzirnavās, meldeŗu un dzirnavu cēlēju gaitām, plaši citēti rakstnieku darbi.

Autors izmantojis ziņas, dokumentus un attēlus, ko, viņa apzināti un taujāti, devuši desmitiem talcinieku – dzirnavnieki un viņu dzimtu locekļi, archaiologi, vēsturnieki u.c., kā arī archivos, mūzejos un bibliotēkās iegūtus materiālus. Tā šī skaisti izdotā grāmata būs vērtigs ieguvums ikvienam, kam interesē Latvijas vēsture, tautas amatniecibas un celtniecibas attīstība. Grāmatai pievienots pilnigs 1938. g. Latvijas dzirnavu un to īpašnieku saraksts, kopsavilkums angliski un vāciski.

IEPRIEKŠPASŪTĪŠANAS CENA: Can.$ 33.-
pasūtot 2 nedēļu laikā. (Pēc tam kārtējā cena Can.$ 39.-) Grāmata iznākusi un Amerikā pienāks 1986. g. sākumā.

Sūtīšanas piemaksa Can.$ 3.-. Grāmata pasūtāma latviešu grāmatnicās vai tieši apgādā:

DAUGAVA, Box 43054, S-100 72 Stockholm, Sweden

Latviet', tavai tautai dzīvot būs!

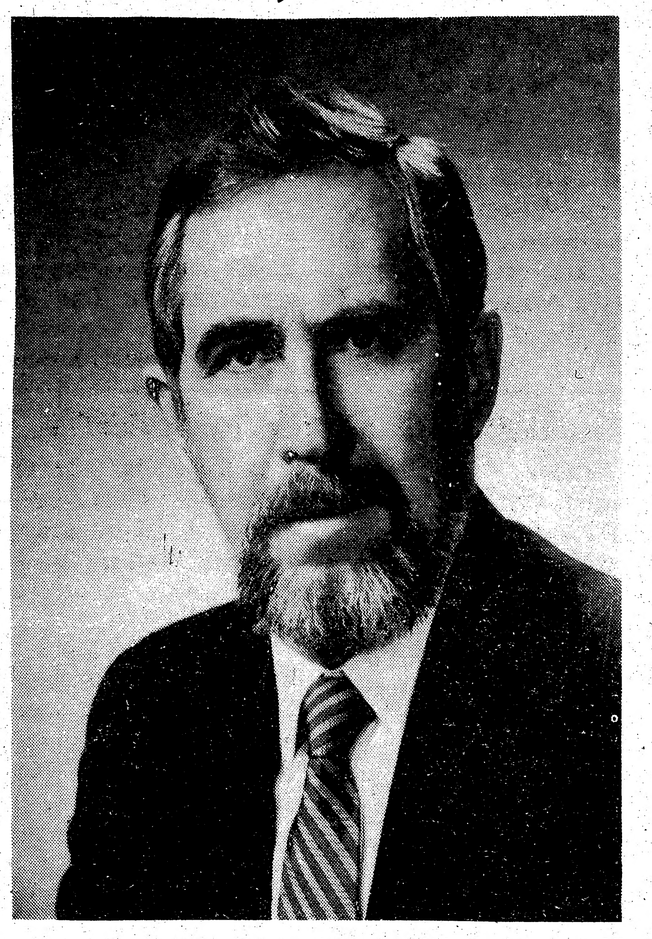

Ir noslēdzies 1985. gads — viens no nacionālpolītiski aktīvākiem gadiem mūsu trimdas vēsturē. Šī gada notikumi pierāda, ka 45 okupācijas gadi nav spējuši apslāpēt latvju tautas pārliecību, kas izteikta dzejnieka vārdos: ,,Tavai tautai dzīvot būs!'' Varētu sagaidīt, ka mērķis — brīva, neatkarīga Latvija — būtu izdzisis vai aprakts labklājības putras kalnos. Bet nē — taisni pretējais ir noticis! No okupētās dzimtenes skan notiesātā brīvības cīnītāja Gunāra Astras vārdi: ,,Es ticu, ka šis laiks izgaisīs kā ļauns murgs... Mūsu tauta ir daudz cietusi, un tādēļ ir iemācījusies un pārcietīs arī šo tumšo laiku.'' Un, uz kuģa Baltijas jūrā pie Kurzemes krasta, nebaidīdamies Padomju savienības draudus, latvju jaunatne prasīja Latvijas tiesu un daļu.

Pagājušā gada daudzie notikumi liecina, ka latvieši ir spējīgi aizstāvēt savas tautas tiesības. Starptautiskā plāksnē šis gads iesākas ar Pasaules Brīvo Latviešu Apvienības darbību cilvēka tiesību konferencē Otavā un turpinājās Ženēvā, Kopenhagenā, Helsinkos, Stokholmā, Bernē un Budapeštā. Katrai no šīm nacionālām manifestācijām, vai tā bija jauniešu organizētā demonstrācija Helsinkos, vai PBLA akreditēšana un iesniegtās liecības Budapeštā, bija nozīmīgi panākumi. Bet arī līdzīgi nozīmīgas akcijas tika izdarītas vietējos latviešu centros brīvajā pasaulē. Nav iespējams uzskaitīt visas tās pilsētas, kur notika demonstrācijas, kur latvieši griezās pie valdības pārstāvjiem, prasot tiesības latvju tautai. Lai minam tikai divus piemērus: plašās 14. jūnija demonstrācijas un jauniešu piekēdēšanās pie Padomju sūtniecību vārtiem Briselē, Kopenhagenā, Parīzē, Romā, Sanfrancisko un Vašingtonā, D.C. Vienreizēji līdzīgu cīņas sparu varēja just arī šā gada jaunatnes kongresos. No noguruma un apātijas tur nebija ne jausmas. Viss tas norāda uz to, ka latviešu sabiedrība joprojām ir vitāla un spējīga strādāt, lai daudz ko vēl veiktu.

Mēs neesam veikuši tikai nacionālpolītisko darbu vien, bet esam daudz veltījuši arī mūsu kultūrai, izglītībai un sportam. Un atkal ir jāuzsver, ka visu nav iespējams pieminēt. Divi izcili notikumi bija: Pirmās Latviešu Globālās meistarsacīkstes Gaŗezerā un Piektie Latviešu jaunatnes Dziesmu svētki Montrealā. Kad Pasaules Brīvo Latviešu Apvienība pasludināja 1985. gadu par Krišjāņa Barona gadu, šai iezīmē notika neskaitāmi sarīkojumi un pasākumi, kas bija veltīti Barontēvam un viņa darba pieminai. Notika tautasdziesmu lasīšanas maratoni un dainu skandinājumi. Gandrīz katram latviešu centram bija sava pieeja, savs veids, kā cildināt Krišjāni Baronu un kā sasaistīt šo mūsu kultūras un nacionālpolītisko darba varoni ar šīsdienas latvieti. Sarīkojumu virkne un dažādība pārspēja iecerēto. Pagājušajā gadā Minsterē darbību arī uzsāka Pasaules Brīvo Latviešu Apvienības Sabiedrisko zinātņu institūts, kam ir tālejoša nozīme mūsu trimdas latviešu sabiedriskajā dzīvē. Institūta mērķis ir apmācīt latviešu izlases jaunatni, nākošos sabiedriskos darbiniekus, gan teorijā, gan praktiskos darbos, lai viņi būtu sagatavoti savam uzdevumam.

Latviešu sabiedrība ir cīnījusies par savas tautas tiesībām. Latviešu sabiedrība ir uzturējusi sevi savai tautai un ir likusi pamatus nākotnes darbam. Mūsu darbā nav bijusi paaudžu plaisa.

Nākošais gads ir Brīvības cīnītāju gads! 1986. gadā strādāsim to latviešu labā, kas smok padomju gulagā savas ticības pārliecības vai tautas mīlestības dēļ! Ikviens no mums, ikviena latviešu organizācija un draudze lai prasa mūsu brīvības cīnītāju atbrīvošanu. Prasīsim savām valdībām, saviem deputātiem un senātoriem, pašvaldības pārstāvjiem, kultūras un sabiedriskiem darbiniekiem, lai viņi iestājas par Inta Cālīša, Gunāra Astras, Lidijas Lasmanes-Doroņinas, Gunāra Freimaņa un visu citu brīvības cīnītāju atbrīvošanu! Rakstīsim par viņiem sveštautiešu avīzēs un arī rakstīsim viņiem pašiem! Rādīsim, ka neesam aizmirsuši un ka nekad neaizmirsīsim tos, kas stāv par mūsu tēvzemi Latviju! Mācīsim par mūsu brīvības cīnītājiem skolās, lai latvju bērni redz un var būt lepni, ka mums arvien vēl ir vīri un sievas, kas ir ar mieru sevi ziedot Latvijai! Aizlūgsim par viņiem! Brīvību brīvības cīnītājiem!

Nākošajā gadā norisināsies arī divas svarīgas starptautiskas sanāksmes, kuŗās runās par apstākļiem Padomju savienībā un līdz ar to par apstākļiem okupētajā Latvijā. Bernē, Šveicē, notiks Cilvēku attieksmju un ģimeņu apvienošanās konference, un novembrī Vīnē būs Helsinku Akta izvērtēšanas konference. Sakarā ar šīm konferencēm PBLA ir plānojusi plašas nacionālpolītiskas akcijas, it sevišķi attiecībā uz Helsinku akta izvērtēšanas konferenci. Lai PBLA darbs varētu būt sekmīgs, ir nepieciešams katra latvieša un visu mūsu organizāciju atbalsts. Gan Bernē, gan Vīnē apskatīs izceļošanas iespējas, kā arī iespējas apciemot radus un paziņas abpus dzelzs aizkaram. PBLA lūdz visus, kam pašiem vai viņu radiem ir liegtas izceļošanas vai apciemošanas vīzas vienā vai otrā virzienā, ziņot par to PBLA birojam. Tāpat mēs aicinām arī ikvienu latvieti, kam vien būtu iespējams, ierasties 1986. gada 4. novembrī Vīnē uz konferences atklāšanu un aktīvi piedalīties nacionālpolītiskās akcijās, demonstrējot savu prasību pēc brīvas un neatkarīgas Latvijas.

Šeit minētais ir tikai daļa no mūsu paredzētā darba 1986. gadā. Darba ir daudz, kas bez palīdzīgām rokām un līdzekļiem nevarēs tikt veikts. Neviens mums nepalīdzēs, ja paši sēdēsim klusi un mierīgi, rokas klēpī salikuši. Esmu vairākkārt citējis Krišjāņa Barona vārdus, aicinot latviešus darbam un cīņai: ,,Brīvprātīgas klaušas tautas un vispārības labā jānes katram, cik kuŗš nu spēj.'' Šo pašu domu kāds latviešu jaunietis izteica mūsdienu valodā, ar roku rakstītā jauniešu izdotā biļetenā ,,Kvēlošais deglis'': ,,Līdz kamēr Tu neņemsi rokā vai nu fizisku vai morālu ieroci,un kamēr Tu neesi ar mieru sevi likt aiz tā ieroča, Tu Latvijai nepalīdzēsi.''

Liksim šī jaunieša vārdus pie sirds! Lai tie ir mūsu vadmotīvs nākošajā gadā! Latviet', ,,Tavai tautai dzīvot būs!''

Dr. O. Pavlovskis,
PBLA valdes priekšsēdis

DR. O. PAVLOVSKIS IEVĒLĒTS VIENBALSĪGI

PBLA valdes priekšsēža vēlēšanām iesūtītās balsojuma zīmes saskaitīja 1985. gada 9. decembrī, piedaloties ALA revīzijas komisijas priekšsēdim L. Pogainim, ALA revīzijas komisijas loceklim J. Riekstiņam, ALA ģenerālsekretārai A. Tēraudai un PBLA ģenerālsekretārei T. Krūmiņai.

Saņemtas 13 balsojuma zīmes rakstiski un 1 balss nodota telefoniski no 14 PBLA valdes locekļiem.

Visas balsošanas zīmes atzītas par derīgām. Dr. Olģerts Pavlovskis ir vienbalsīgi ievēlēts par PBLA valdes priekšsēdi nākošiem diviem gadiem.

* * *

Dr. Olģerts Pavlovskis blakus savam profesionālam darbam ASV flotes medicīniskā pētniecības institūtā Vašingtonā, D.C., ir veltījis neskaitāmas darba stundas, darbojoties trimdas latviešu sabiedriskajā un it īpaši nacionālpolītiskajā darbā.

Pēdējos četrus gadus (1982.—1985.) O. Pavlovskis ir vadījis Pasaules Brīvo Latviešu Apvienību, būdams tās valdes priekšsēdis. Šajos gados PBLA darbība ir paplašinājusies, iegūstot ievērojamus rezultātus un atsaucību pasaules presē, īpaši kopā ar igauņu un lietuviešu organizācijām noorganizējot un izkārtojot Kopenhagenas prāvu pret Padomju savienību šī gada vasarā.

Paralleli PBLA darbam O. Pavlovskis pēdējos divus gadus (šī ir pirmā reize, kad terminu pagarināja par vienu gadu) ir arī Pasaules Baltiešu Apvienības priekšsēdis, tā sekmējot ne tikai latviešu, bet visu baltiešu līdzdarbību nacionālpolītiskajā laukā.

Dr. O. Pavlovskis darbošanos latviešu sabiedrības un tautas nākotnes labā uzsācis kā ALJAs priekšsēža vietnieks un jauniešu nedēļas nogaļu kursu rīkotājs.

1976. gadā O. Pavlovski ievēl ALAs valdē, kur viņš vairākus gadus vada Ārējās informācijas biroju un uzsāk Latvian News Digest izdošanu.

1977. gadā viņš piedalās kā PBLA pārstāvis Belgrades akcijā, kur pēc pretpadomju darbības tiek aizturēts un izraidīts.

1979. gadā O. Pavlovski ievēl par PBLA valdes priekšsēža vietnieku un 1980. gadā par ALAs priekšsēža vietnieku.

1980. gada rudenī O. Pavlovskis kā PBLA valdes loceklis vada akciju Eiropas drošības konferencē Madridē. Šīs akcijas sekmīga izpildīšana gūst viņam atzinību vispasaules latviešu sabiedrībā.

1981. gadā Dr. O. Pavlovski ievēl uz nākošajiem diviem gadiem par PBLA valdes priekšsēdi un, šim darba posmam noslēdzoties, viņu 1983. gadā ievēl vēlreiz šai amatā.

Tikko notikušās vēlēšanās šī gada 9. decembrī viņš ir trešo reizi ievēlēts PBLA priekšsēža amatā.

Latviešu tautas pastāvēšana un brīvības atgūšana Latvijai ir Dr. O. Pavlovska un viņa vadītās organizācijas — Pasaules Brīvo Latviešu Apvienības — galvenie mērķi. Šo mērķu īstenošanai PBLA priekšsēdis nākošajā darbības gadā ir plānojis vairākas nacionālpolītiskas akcijas. Divas no nozīmīgākajām būs PBLA piedalīšanās Cilvēku attieksmju un ģimeņu apvienošanās konferencē Bernē, Šveicē, un Helsinku Akta izvērtēšanas konferencē Vīnē.

Latvieši tuvumā un tālumā!

28. JANVĀRIS DRAUDZĪGĀ AICINĀJUMA DIENA!

Šim aicinājumam piemīt īpatnēja skaņa. Tā sāka skanēt 1935. gadā un vēl arvien tā skan.

TLB sestdienas skola tic, ka Jūs tajā sadzirdēsit arī mūsu skolas saimes aicinājumu mūs atcerēties, tā piedaloties mūsu tautas dzīvības uzturēšanā. Ticam, ka arī pēc Jūsu pārliecības skola nav tikai bērnu vecāku, bet gan visas latviešu tautas auklējamais un kopjamais bērns.

Toronto Latviešu Biedrības Sestdienas skola

Milda Matīss, skolas pārzine.
173 Roslin Ave., Toronto, Ont. M4N 1Z5

LSK neredzīgo kopas skaņu lenšu bibliotēka sirsnīgi pateicas visiem atbalsta sniedzējiem cildenā uzdevuma veikšanā — autoriem, organizācijām, nozīmīgu uzvedumu ieskaņotājiem, kā arī atsevišķiem grāmatu lasītājiem.

Vēlam jauku un daudzsološu Jauno 1986. gadu!

Skaņu ierakstu bibliotēkas vadības vārdā
Edgars Retigs

Korporācijas Talavija 85 g. jubilejas dalībnieku uzņēmums. Svētki notika Latviešu namā Rokvillē, ASV. Vidū prezidijs — viceseniors I. Knaķītis, seniors M. Munters un sekretārs J. Tērauds.

Talavijai 85 gadi

Sekojot korporāciju tradicijai katrus piecus gadus plašāk atzīmēt dibināšanas gadu, Talavija šogad savu 85 gadu pastāvēšanu svinēja Vašingtonā, D.C., Pateicības dienas nedēļas nogalē. Svinībās izpalika daži tradicionālie sarīkojumi, un galvenais bija Zinātniski literārā sapulce, kuŗā piedalījās arī daudzi eksternie viesi — Vašingtonas konventa biedri. Sapulcē piedalījās arī Latvijas sūtniecības vadītājs Dr. A.Dinbergs, sūtniecības padomnieks V. Kreicbergs, ALA goda priekšsēdis un Vašingtonas konventa dibinātājs prof. P. Lejiņš, kā arī daudzi vecās un jaunās paaudzes Vašingtonā un tās apkārtnē dzīvojošie latviešu sabiedriskie darbinieki.

Sapulcē, ko vadīja Talavijas mag. lit. G. Meierovics, referātu sniedza līdzšinējais ALJA priekšsēdis arch. A.Ronis. Tajā pašā laikā Vašingtonā notika ALJA kongress un V. Ronis pēc sešu gadu aktīvas darbības Jaunatnes apvienībā nodeva tās vadību Vitai Tēraudei. Par latviešu jauniešu moku pilno dzīvi okupētajā Latvijā referēja zēns V. Volkovskis, kas tur dzimis un audzis un izkļuvis brīvībā tikai pēc vidusskolas beigšanas. Sapulces noslēgumā Talavijas seniors Dr. M. Munters nodeva ALA ģenerālsekretārei A. Tēraudei sadalīšanai 55,000 dol., visu talaviešu ziedojumu tautības un izglītības veicināšanai trimdā. Sapulce noslēdzās ar Dievs, svētī Latviju.

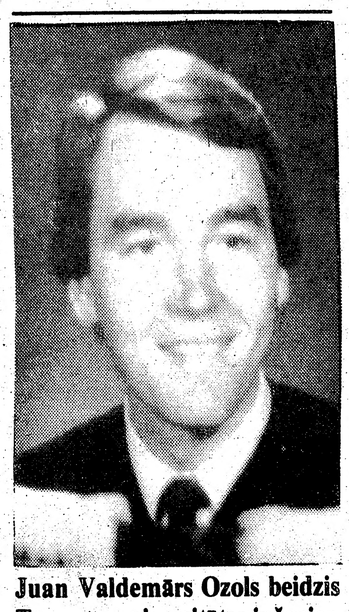

Juan Valdemārs Ozols beidzis Toronto universitātes inženierzinātņu fakultāti. Viņš pieder pie korp. Fr. Lataviensis saimes.

Daudziem jauniešiem pienākumi bija jāpilda Talavijā, kā arī ALJA, kādēļ satiksme starp Mayflower viesnīcu un Marriot hoteli bija dzīva, sevišķi balles laikā, kas abās vietās notika 30. novembrī. Demonstrācija, ko ALJA bija organizējusi 29. novembrī pilsētas centrā, piedalījās kā vecie, tā jaunie un skatītāju bija daudz, jo izkārtojums bija vienkāršs, bet patiess un asprātīgs. Kad ,,čekistu pakārtie'' bija novākti un visa norise uzņemta televīzijā, visi devās demonstrācijā uz Padomju savienības sūtniecību.

Talavija ir otra Latvijā dibināta latviešu korporācija. Dibināšanas dabums — 1900. gada 14. decembris. Tikai 25 Rīgas Politechniskā institūta studenti paraksta korporācijas dibināšanas protokolu, un Talavijai 7 gadus jāgaida līdz uzņemšanai Šaržēto konventā, no kuŗa tajā laikā vācu korporācijas ir izstājušās sakarā ar 1905. gada revolūcijas notikumiem. Pirmajai latviešu korporācijai Latvijā — Selonijai — uz šādu atzīšanu bija jāgaida 17 gadi.

Pirmajam pasaules karam sākoties, Talavija ir pastāvējusi tikai 14 gadus, un visus kara gadus darbība ir ierobežota, jo daudzus mobilizē un studēt arī var tikai Maskavā. Aktīva konventa dzīve atjaunojas tikai 1918. gadā, atkal Rīgā. Latvijas proklamēšanas laikā studējošo skaits ir jau tik liels, ka kopā ar Selonijas zēniem talaviešu uztur kārtību Nacionālajā teātrī, un mēnesi vēlāk, atkal kopā ar Seloniju, nodibina Atsevišķo studentu rotu. Tās komandieris ir Selonijas zēns kapt. N. Grundmanis. Kad viņš krīt reizē ar Kalpaku, rotu komandē Selonijas fil. Galindoms, un beigās, pirms komūnistu iztriekšanas no Rīgas 1919. gada 22. maijā, Talavijas fil. Markus Ozols.

Latvijas laikā talavieši var pilnīgi kalpot saviem principiem — tautībai, izglītībai un atturībai, nekad neaizmirstot arī devīzes — Roku rokā un Darbs ceļ vīru. Nešķiŗojot pilsoniskās polītiskās partijas, daudzi ir Tautas padomes un Satversmes sapulces locekļi un vēlāk Saeimas deputāti, 3 ministru prezidenti un 8 ministri.

Visu sagrauj komūnistu okupācija 1940. gadā. Tad iznīcina ne vien kopš 1918.g. celto valsti, bet par mocekļiem kļūst arī vairāk nekā simts talaviešu. Daudzu upuru liktenis nav zināms vēl tagad.

Iespēju robežās konventa dzīve atjaunojās pēc kara Vācijā, bet tikai pēc izklīšanas visos brīvās pasaules kontinentos tā atkal kļūst pilnīgāka visās zemēs atsevišķās kopās. Tad arī sākas trimdā esošo studentu piesaistīšana un audzināšana buršu garā tuvumā un tālumā. To pārrauga un saskaņo globālais prezidijs.

Talavijai tas jau piekto gadu izraudzīts Vašingtonā, D.C. ar Dr. M. Munteri kā senioru. Viceseniors ir I. Kancītis un sekretārs J. Tērauds. Viņi arī organizēja 85 gadu pastāvēšanas svinības un reālizēja seniora M. Muntera ideju par ziedojumiem pēc katra spējām un izvēles tautības un izglītības veicināšanai trimdā. Sevišķa vērtība veltīta trimdā izaugušajai trešajai latviešu paaudzei.

To darot, lai Talavija — vivat, crescat, floreat in aeternum!

J. Vītols.

Latvju enciklopēdijas 1962—1982
2. sējums

Dr. E. Andersona redakcijā ir tikko iznācis.

Tas aptver burtus J, K, L uz 560 lp. ar vairāk nekā 400 illustrācijām. **Cena $40.00.**

3. un 4. sējums ir sagatavošanā. 3. sējuma iznākšana ir paredzēta 1986.g. pirmajā pusē. Tā abonementa cena, iemaksājot naudu līdz 1986.g. 1. februārim, ir $40 ASV, Kanadā $48, Austrālijā $44 (plus porto), Eiropā DM 100 (plus porto). Iespējams, ka tirgus cena būs augstāka. Krājumā vēl ir arī 1. sējums. Cena $40.

Žurnāla LATVJU MĀKSLA 12. nr. iznāks 1986.g. pirmajā pusē. Cena $10. Krājumā ir vēl 11. nr. par $9 un 7.nr. — 10. nr. par $6 eksemplārā, vai $20 komplektā. 1. nr. — 6. nr. ir izpārdoti.

Pasūtinājumus līdz ar samaksu sūtīt: **American Latvian Association, P.O. Box 4578 ROCKVILLE, MD 20850 - 0071. Čeki rakstāmi uz American Latvian Association vārda.**

Augšminētie izdevumi ir neaizstājami informācijas avoti katrā latviešu ģimenē. Lūdzu iegādājieties tos un dāvinait radiem un draugiem jubilejās un svētkos.

AMERIKAS LATVIEŠU APVIENĪBAS LATVIEŠU INSTITŪTS

Arnis Akmentiņš

Arģentīna nav Lejputrija

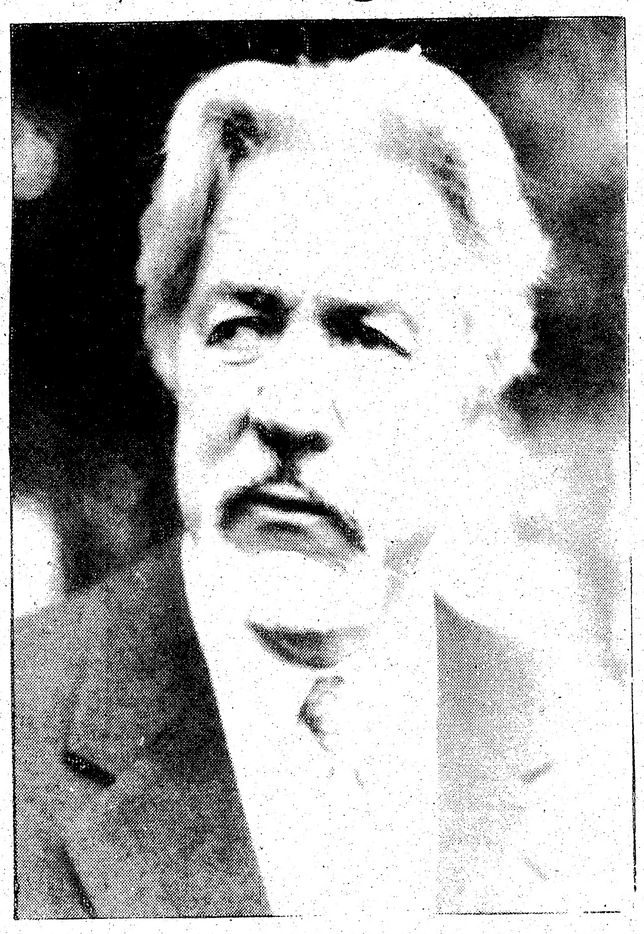

Arnis Akmentiņš

Arnis Akmentiņš

Jaunā literārā darba autors Arnis Akmentiņš dzimis 1923. gada 1. augustā Trikātā, bērnību pavadījis Strenčos, bet kopš 1949. gada dzīvo Kordovā, Arģentīnā. Viņš ir cilvēks ar vairākiem talantiem — rakstnieks, žurnālists, tēlnieks, biškopis. Žurnālista gaitas sācis Tālavieša redakcijā Valmierā. Latviešu leģionā bijis kara ziņotājs, Arģentīnas presē rakstījis par apstākļiem Latvijā un tās okupāciju. Literārus darbus publicējis DV mēnešrakstā un žurnālā Treji Vārti, bet sevišķi daudz laikrakstā Londonas Avīze, kur pašreiz iespiež viņa darbu Frederiko. Publicējis īsstāstus vācu valodā Buenos Airesas vācu laikrakstā. Pirms dažiem gadiem pievērsies tēlniecībai ar ļoti labiem panākumiem. Viņa pēdējā izstāde Kordovā no 1985. gada 8. novembŗa līdz 12. decembrim saņēmusi labas laikraksta atsauksmes; pārdoti vairāki darbi. A. Akmentiņš tagad nodomājis savu dzīvi veltīt tikai tēlniecībai un rakstniecībai, savas bišu dravas viņš pārdevis.

Viņa darbos raits un viegls stāstījums, brīžam iepīts humors vai kāds neparasts notikums, ko autors piedzīvojis vai novērojis. V. I.

* * *

(1. turpinājums)

— Smaidīšanai labi diezgan, bet tekoši runāt nevaru iemācīties. Vienmēr vai nu ar mēli, vai roku aparāts jāstumj atpakaļ, — dons Dievajāzeps sūdzas. — No Saltas atpakaļ braucot, iegriezieties Simokā un mani apciemojiet. Atcerieties: Coronel! Articulos de hombre! Solamente cosas finas! Liela māja pašā pilsētas centrā. Septiņas istabas!

— Si, si! Septiņas istabas!

Mūsu sarunu iztraucē kāds drāmatisks starpgadījums, kas vagona pasažieŗos rada lielu satraukumu.

Pāris solu rindas tālāk kāds jauneklis pārbola acis, noklakšķina ar mēli un kā bluķis ar lielu blīkšķi noveļas gar zemi. Blakus sēdētāji viņu mēģina piecelt kājās. Bet jaunais cilvēks pilnīgi ļengans. Nu ļaudis izbijušies visādi pūlas pagībušo atdzīvināt, bet viņiem nav panākumu. Novelk kurpes un zeķes un kutina kāju pēdas, lej ūdeni mutē, tur degunu ciet, liek odekolonu ost un pliķē seju, bet nekas nelīdz. Ne dzīvības zīmes!

Konduktori uztraukti skraida šurpu turpu. Visā vilcienā nav neviena ārsta.

— Ko ar mironi darīt?

Pieeju un aptaustu pulsu. Astoņdesmit sirdspuksti minūtē. Elpošana vārga, bet rēgulāra. (To pārējie ceļotāji satraukumā un nobīlī nav pamanījuši.) Līdzīgus gadījumus esmu redzējis kādreiz agrāk. Histerija. Krītamā kaite. Epilepsija. Noguldu puisi uz sola un saku, lai liek mierā. Gan pamodīsies pats! Tā arī notika.

Pēc kādas pusstundas bālā seja pārklājās rupjām sviedru lāsēm. Jauneklis sāka mirkšķināt acis. Jautāju, vai viņam arī agrāk kādreiz kaut kas līdzīgs atgadījies.

— Jā! Katru gadu vismaz reizi...

Dumja lieta! Puisim varbūt knapi divdesmit gadi, un tāda nelaime!

— Mums arī bija divi dēli, bet jau maziņi nomira... — stāsta dons Dievajāzeps. — Tagad no svešajiem pieņēmām vienu zīdaini. Bez bērniem māja ir kā kaps!

— Si, si! Kā kaps! — arī dona Dievajāzepa seņora skumji nopūšas.

Kordovieši, santiagenos, katamarkenos un tukumanos ir praktiski un taupīgi ļaudis, kuŗi ne labprāt savu naudu vēlas tērēt restorāna vagonā. Tādēļ gandrīz visi pītos grozos vai šim nolūkam gatavotās somās līdz paņēmuši bagātīgu ceļa maizi. Kas tukšinieks, tam no saviem krājumiem piedāvā viņa kaimiņi. Daudziem līdzi arī tumšā sarkanvīna pudeles.

Daži lielāki koferi un ceļa lādes, kuŗas galeniski noliek starp pretim sēdētāju ceļotāju kājām, noder kā galdi. Dons Dievajāzeps arī man neļauj no piedāvātā mielasta atteikties. Viņa laipnā seņora ir domājusi par visu, jo pat baltu zalvješu netrūkst.

Speciāli garšīga ir kviešu baltmaize, kas cepta ar smalkiem cūkgaļas grauzdulļiem iekšā. Klāt dūmu desa, kuŗā iekožot, jūt piparu stiprumu un ķiploku smaržu. Pēc tam pasniedz cepeškrāsnī sautētus cāļu stilbus un žāvētu sivēna liesumu. Uzkodām saldo kaktusa augļu tūnu sīrupa sacepumi.

Katamarkas tuksnešaino klajumu panorāma ir vienmuļīga. Kaktusu un ērkšķainu krūmu mežos ganās brūnu un melnraibu kazu ganāmpulki. Veci āži, kuŗiem lieli rimbuļaini ragi, ceļas pakaļkājās un no zaru galotnēm grauž tikko izplaukušās lapas un pumpurus.

Putekļainu un dziļās grambās izbrauktu zemes ceļu malā vientuļi rančo, celti no īsiem apaļiem baļķiem. Durvju priekšā platas nojumes, kuŗas tāpat kā jumti segtas ar biezu velēnu kārtu. Nelieli sakņu dārzi ierobežoti ar kaktusu dzīvžogiem. Izdzirduši riteņu dārdoņu, bērni un pieaugušie iznāk pagalmā un draudzīgi māj gaŗāmbraucējiem sveicienus.

Diena ir svelmaini karsta. Karsts ir arī vējš, kas svilpo caur atvērtiem vagonu logiem. Ziemeļu pamalē, kuŗai pretim skrien vilciens, guļ augsti balti mākoņu kalni.

Pēc labās maltītes, kas slacīta ar dzirkstošu sarkanvīna lāsi, locekļus pārņem patīkams nogurums. Sekodams iezemiešu priekšzīmei, kuŗiem siestas miegs ir sena tradicija, ielokos īsā sola šaurumā un, pieri pret loga stiklu atspiedis, aizmiegu.

Pamostos, kad vilciens apstājies Rekreo stacijā un uz vagonu jumtiem rībēdami krīt milzīgi krusas graudi. Neesmu vēl nekad redzējis tik lielus! Ļautiņi izbijušies slēpjas piestātnes nojumē, jo ja tāds smags ledus gabals trāpa pa pauri, var izsist caurumu. Pēc piecām minūtēm seko īsa, bet spēcīga lietus gāze. Pāris reizes nodārd pērkons. Iezemieši atstāj nojumi un pa lietu steidzīgi vāc lielākos krusas graudus. Izrādās, ka tā esot laba medicīna — labākā pret visām kaitēm. Arī kāda korpulenta seņora, kuŗa te kā birkavs, tusnīdama un sviedrus slaucīdama, sēdēja uz kāda blakus sola, izrāpjas no vilciena un lasa dārgos „debesu akmeņus". Pēc brīža iekāpj atpakaļ vagonā, n. visām vīlēm pilēdama.

— Tas nekas! — Viņai aknas esot pagalam sagrabējušas. Gribējusi iet pie ārsta. Bet tagad, re kur labi! Nu vairs citu medic nu nevajadzēšot! Kaite pagaisīšot kā nebijusi...

— Varbūt seņorai taisnība! — Stiprai ticībai brīnumains spēks!

Citi pasažieŗi prāto: — Kā gan tas esot! Kā gaisā varot rasties tādi smagi ledus akmeņi? Par tādiem vējiem, kas pūš stāvus uz augšu, neviens nav nekad dzirdējis. Kāds lauku skolmeistars velti pūlas skaidrot savu taisnību, kas balstīta uz fizikas likumiem. Korpulentajai seņorai tāda pārāk gudra un ķecerīga runāšana nepatīk. — No, No! — Tā akmeņu rašanās un zemē krišana esot tīrs Dieva brīnums — milagro de Dios... un ēd ledu, ka kraukšķ vien.

(Turpinājums sekos)

Ilze Villere-Golde ieguvusi bibliotēkāres tiesības, beidzot Rietumu universitāti Londonā ar maģistres gradu. Ilze pieder pie korporācijas Gaujmaliete un ir Latvis biedre. Darbā saistījusies Montrealā, kur vīrs turpina studijas.

Tiekas ar Kvebekas jauno premjēru

1985. gada 2. decembŗa vēlēšanas Kvebekā atkal reiz pierādīja, ka kvebekieši nav bijuši apmierināti ar PQ partijas līdzšinējo valdīšanu un no jauna ievēlēja liberāļus ar ļoti lielu pārākumu — Lib.99, PQ 23.

Pirms vēlēšanām Montrealas DV nodaļas pārstāvji bija aicināti piedalīties liberāļu partijas saietā Lašūtē (Lachute), jo šinī rajonā atrodas DV lauku īpašums. Kā pārstāvji bija bij. ilggadējais nodaļas priekšnieks Jānis Gributs un pašreizējais priekšn. vietn. Eižens Reveliņš.

Saietā mums bija izdevība iepazīties ar Kvebekas provinces politiskā laukā vadītājām personām un it sevišķi ar pašu jaunievēlēto Kvebekas premjēru Robertu Burasu (Bourassa) un iepriekšējo liberāļu partijas vadoni K. Raienu (Ryan).

Galvenais mūsu panākums bija iespēja šos politiķus iepazīstināt arī ar mūsu problēmām un īsumā apgaismot mūsu mērķus un idejas.

E. Reveliņš.

DONKASTERA

Daugavas Vanagu fonda Donkasteras nodaļas rīkoto valsts svētku sarīkojumu ievadīja māc. A. Putce, visiem kopīgi dziedot Latvijas valsts himnu.

Svētku runā Dr. Andris Abakuks — LNPL prez. priekšsēdis uzsvēra, cik svarīgi ir runāt mūsu valsts proklamēšanas dienā tieši par mūsu vēsturiskajiem notikumiem. Vecākai paaudzei jau tas ir zināms, bet jaunajiem daudz jādzird, lai varētu ceļu turpināt cīņai par brīvības atgūšanu Latvijai.

Šodien mums visiem mūsu valoda ir laipa, kas savieno un uztur mūsu tuvību ar tautu Latvijā. Mēs pareizi izteikties un iejusties varam tik latviešu valodā.

Runājot par nākotni, mums jānodrošinā materiālā baze mūsu uzdevumu veikšanai, lai turpmāk nebūtu vienmēr jāvāc ziedojumi.

Nodaļas nams bija pilns līdz pēdējai vietai. Par kopējām vakariņām bija gādājušas nodaļas vanadzes. Ziedu greznotie galdi un mirdzošās sveces deva svinīgu sajūtu visā vakara norisē. **Strēlnieks**

P. Grods

Gadiem mainoties

Viens no tiem atkal piestājies mūsu ilgu durvīm. Bet tās aizcirstas — vēl esam svešumā. Te aizvadītais laiks, ar ikdienas pūliņiem un nākotnes cerībām, nav īstenojis kaut daļu no tā, kā alkst mūsu tēvzeme. Joprojām esam bez nākotnes, kau ar lūgšanai paceltām rokām un atvērtu sirdi uz dzimtenes pusi. Kāds pārcilvēcīgs spēks vajadzīgs, lai vadītu garos gadus, kuŗi bieži sadilst bez gaišās cerību uguns, ka reiz sagrūs moku ceļš un no mazās cerību svītras izaugs liela gaisma — atkal liksim svešajās mājās piegurušās kājas uz savas zemes.

Bet laiks ar saviem posmiem kļuvis cietsirdīgs un mums nelabvēlīgs. Naktī joprojām manam satumsušas zvaigznes. Mūsu pārdomām pieauguši nepacietības un sašutuma spārni. Bet tas ir loģiski un saprotami, jo nav vēl īstenojuma tam, ko esam iecerējuši.

Aizvien biežāk mūs tirdī jautājumi: kamdēļ uz zemes lodes Dieva noliktās brīvās tautas neiestājas par to likteni, kuŗi varmācīgā kārtā zaudējuši brīvību un neatkarību? Vai šīm brīvajām valstīm un viņu valstsvīriem par maz ideālisma, principu noteiktības, idejiskas drosmes un uzņēmības — reizi par visām reizēm pienaglot pie kauna staba tos, kas ar neaptveŗamu brutālitāti laupījuši citām tautām tiesības dzīvot, domāt un strādāt savā zemē?

Diemžēl tāda nu ir mūsdienu īstenība, gadu no gada, kas jau savirknējusies pāri četrām dekadām. Mēs paši (un citi, no savas zemes padzīto miljoni brīvajā svešumā) izkliedzam postu, bet šīm baigajām skaņām brīvā pasaule joprojām palikusi nedzirdīga. Vai pati tā dreb un baiļojas par savu nākotni un tamdēļ negribīga un neuzņēmīga uzšķilt kaut vai mazākās cerības stariņu tajos, kam tas zudis?

Saprotams, ka šādā gaisotnē pieaug iekšējs nemiers un mūsu pacietības rezerves it kā saplok. Esam nesekmīgi — iekustināt un virzīt savu likteni, kas likts lielajo rokās, kaut paši tie savās izdarībās bieži vien sīki un vienaldzīgi.

Paldies Dievam, ka paši vēl spējam noturēties savās nākotnes iecerēs, neuzdodot cīņu iepretīm nelabvēlīgiem tagadnes apstākļiem. Mēs apzināmies, ka darbs un uzupurēšanās tēvzemes brīvības labā jāpārņem savās rokās un jānostiprina pašu sirdīs. Gan pār mūsu tautas likteni izstiepta Dieva roka. Tai mēs ticam, tai paļaujamies. Bet tās spēks vēl nav varējis ietekmēt tos, kuŗi, pašiem lepni izsakoties, virza pasaules likteņus, gan at tālredzīgu polītiku, gan brīvības un taisnības uzsvērumiem starptautiskās attieksmēs. Vai lielajo acīs esam kļuvuši necīgi un mazsvarīgi, ka mūsu labā tikai vāji ieskanas aizstāvības un modrības balss?

Ieklausīsimies tagadnes vērtējumos: vēl gan paceļas cildinošas balsis par drošsirdīgo Afganistānu, pagaidām pēdējo komūnisma upuri. Viņu apbrīno, jo afgatistāņu karavīri, kopā ar savu tautu, pierāda vēsturē nepieredzētu izturību un varonību iepretīm brutālajam iebrucējam. Bet cik ilgi? Vai arī šīs slavinātājas balsis ar laiku neizplēnēs, paliekot bez atbalsta un atbalss? Jo komūnisma vardarbības pirmo upuru — Baltijas valstu liktenis, nu jau bieži izslīd no pieminēšanas, it kā mēs un viņi, dzimtenē, būtu samierinājušies ar notikušo un pieraduši status quo stāvoklim, kāds fiksēts nožēlojamā Helsinku konferencē.

Kas darāms, lai sevī un tautas kodolā dzimtenē, uzturētu ieceri par brīvu Latviju, saglabātu latvisko stāju, etnisko vitālitāti un pāri visām lietām — ticību taisnības uzvarai? Tas nav viegls uzdevums, jo nelielā mūsu tautas daļa, kas atrodas svešumā, daļēji asimilējas un neglābjami saplok, jauno fantastu pulks vēl tikai aug un veidojas, bet jau drosmīgs un iespaidīgs savās prasībās Latvijas brīvības labā. Bet kaut kā un kaut kur ir sazēlusi arī vienaldzības nezāle, kas plēšas ar savu kaitīgo sakņu sistēmu, aturot vienu otru no mums dzīvākai līdzdarbībai lietās un jautājumos, kas saistīti ar Latvijas brīvības atjaunošanu. Nomanāms, ka mūs sagūstījis arī materiālais jautājums personīgai dzīvei, atstājot nostatus to, ko un kādos apmēros varētu dot un ziedot nacionālpolītiskām vajadzībām. Ja šai jomā vēl nesamanām spēcīgākus rezultātus, tad tas nedod tiesības atteikties no lielā mērķa. Skubināmo pukls vēl ir ievērojami liels. Bet patreiz darbīgais kodols, iedams kopsolī ar vidējo un vecāko paaudzi, pakāpeniski lielāks un stiprāks. Tā aktīvitāšu kontā pagājušajā gadā ar lepnumu varam ierakstīt Brīvības kuģa braucienu. Bet tai pašā laikā jāvēlas un jāpanāk, ka šī kodola darbības apvāršņi kļūtu vēl plašāki, drosmīgāki, ņemot vērā, ka veļos daudz piedzīvojušu cīnītāju, kas pieredzējuši pirmo Latvijas valsts saullēktu, to dziļi ieslēguši sirdī, paņemdami līdzi svešumā savu tēvzemi un atdodot visus savus spēkus, ziņu un maņu, lai neatkarīgas Latvijas jautājums svešumā netiktu aizmirsts vai apraksts uzglūnētājā bezcerībā un šaubās.

Jaunajā gadā ieejot, pāri visām lietām, absotūtu sadarbību visu trimdinieku starpā. Aizbērsim plaisas un plaisiņas, izmetīsim no galvas partejiskas gudrības un pārgudrības, zūdīšanos par vienu otru notikumu vai personībām mūsu valsts dzīves neatkarības gados, kas uzrauš naidu, izraisa neauglīgu kritiku un berzi pašu vidē.

Laiks ir pārāk nopietns, lai mēs jau spriestu, debatētu un krustotu šķēpus par to, kādai jābūt jaunatbrīvotai Latvijai.

Saskanīgu darbu, domas, nesavtīgu rīcību un uzupurēšanās prieku, lai mūsu un dzimtenē verdzinātās tautas kodola sapņi atkal reiz īstenotos ar neatkarīgu Latvijas valsti.

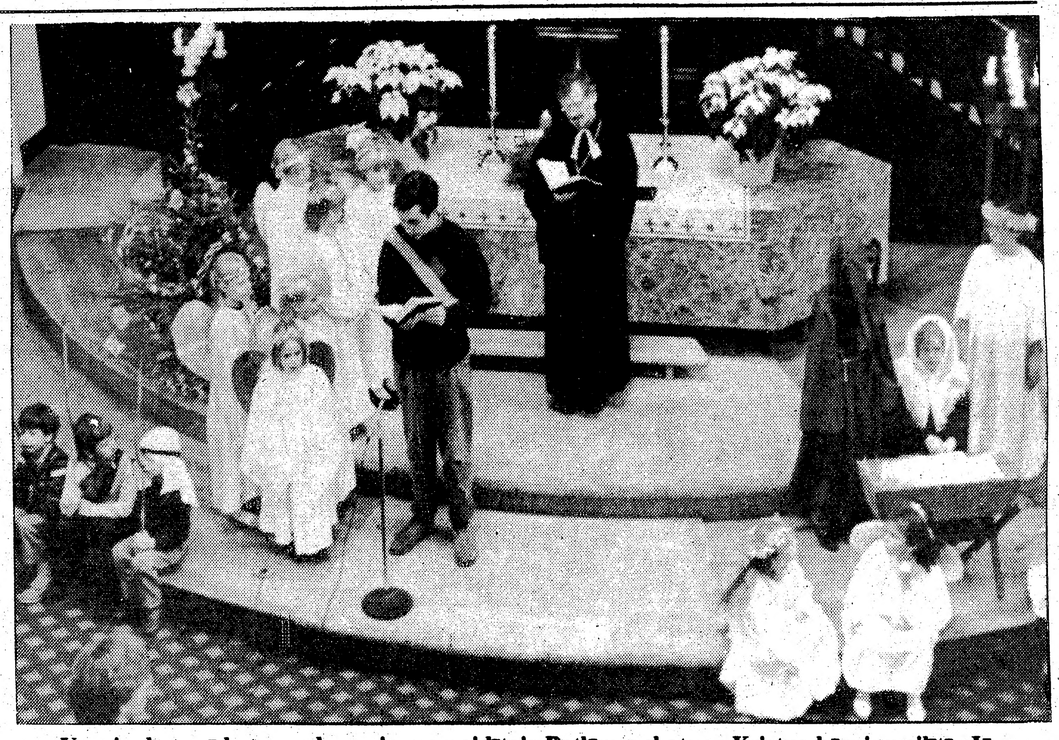

Vecais, bet arī katru gadu no jauna gaidītais Betlēmes skats ar Kristus bērniņu silītē, Jāzepu un Mariju, eņģeļiem un ganiņiem Sv. Andreja draudzes bērnu eglītes sarīkojumā 15. dec. Toronto. Evaņģeliju lasa Korijs Avots. Aiz viņa altārī māc. J. Cālītis.
Foto J. Liģers.

DV Toronto nod. Ziemsvētku tirdziņā loteriju vadīja (no labās): Z. Akots, A. Selga, L. Ozols un čaklās vanadzes.
Foto J. Liģers.

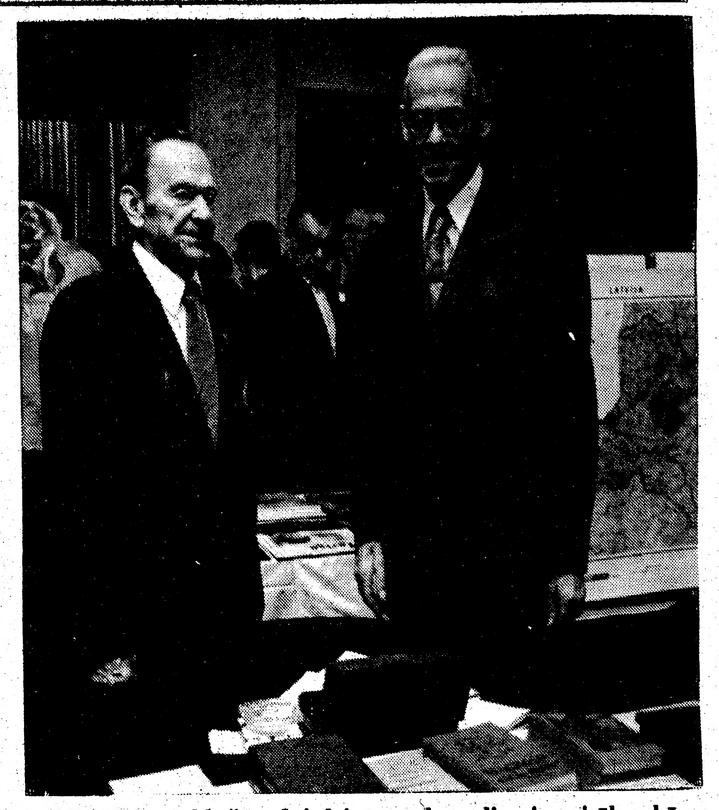

Grāmatu galds šogad tirdziņā pārdeva divreiz vairāk nekā iepriekšējā. Uzņēmumā tirdziņa vadītājs A. Šterns un vanagu baņķieris — kasieris R. Britals. **Foto J. Liģers.**

Paldies

Mēs esam ļoti pateicīgas visiem, kas ar dziļu sirsnību, uzmanību un cieņu piedalījās mūsu vīra un tēva

Jāņa Ozola

aizvadīšanā Mūžības ceļos, Dieva mierā un gaismā.

Edite un Laila Ozolas

Izsakām visdziļāko līdzjutību nelaika farmaceita Franča Jaudzema ģimenei un lūdzam Dieva mieru palicējiem.

Pēters un Franciska Abrenieši Čikagā.

TORONTO ZIŅAS

● DV Toronto nodaļas biedru eglītes vakara norisi ievadīja teoloģijas students Ernests Skujiņš ar svētbrīdi. Laicīgās programmas daļā piedalījās Sv. Jāņa vokālais ansamblis— R. Caune, Dz. Egle, V. Murata, V. Vītola, I. Dobele, A. Ezergaile, M. Ķeniņa, M. Lapiņa, A. Vītols un A. Vītols jun. diriģentes Brigitas Alkas vadībā. Deklamēja Markus Brants.

Nodaļas valdes priekšsēdis Z. Akots izdalīja gadskārtējos piešķīrumus. Astrīdas Veisas Fonda balvu, kuŗu pasniedza fonda dibinātāji A. un Edv. Austriņi, saņēma A. Urdziņa savu mazbērnu izglītošanai latviešu skolās.

No nodaļas līdzekļiem piešķīrumus saņēma nodaļas darbinieki, aprūpējamie un 3 jaunieši. Vēl Ziemsvētku veltes saņēma teol. students E. Skujiņš un Sv. Jāņa draudzes vokālais ansamblis, bet sporta vecmeistars Arnolds Tīcmanis saņēma klātesošo Daudz baltu dieniņu līdz ar nodaļas velti savā 80. mūža gadu mijā.

Pateicies visiem tautiešiem, DV organizācijas darba atbalstītājiem, Z. Akots ziņoja, kā sadalīti līdzekļi iepriekšējā darbības gadā.

Aprūpei izsniegts 14.361 dol., Jaunatnes centieni atbalstīti ar 4.461 dol., latviskā garā notiekošām sporta nodarbībām piešķirts 1.300 dol. un dažādiem palīdzības fondiem 2.700 dol.

Viesu pašapdāvināšanos Ziemsvētku vecīša (A. Šterna) vadībā kārtoja Z. Akots, A. Selga, A. Korma un citi. Vakara vadītājs A. Vītols sen. pieminēja DV organizācijas dibināšanu Cēdelgemā un lūdza piecelties šī politiski nozīmīgā notikuma laikabiedrus. Bija iekārtots arī cienasts DV Toronto nodaļas vanadžu Veras Bebres un Mildas Intas vadībā.

● Latviešu dievtuŗu sadraudzes Burtnieku draudzes darbinieks un Dr. Kārļa Ulmaņa piemiņas komitejas priekšsēdis Jānis Vandelis 20. decembrī atskatījās uz 65 mūža gadiem.

● Kanadas DV vīru koŗa Ziemsvētku eglītes vakars DV namā pulcināja vairāk nekā 50 koristu ar piederīgiem un viesiem. Īsu svētbrīdi vadīja dzejniece Lolita Gulbe. Vakara dalībniekus uzrunāja koŗa priekšn. Hermanis Jākobsons. Sakarā ar aizvadītajām 60 gadu jubilejām viņš pasniedza jubilāru dāvanas koristiem R. Ceinovskim un K. Pavasarim. Īpašu Ziemsvētku dāvanu saņēma Imants Ķipis no Sv. Katrīnām par rosmi aizvadītā gadā koŗa pasākumos. No koŗa priekšnieka DV Kanadas zemes valdes atzinības rakstu saņēma V. Freimanis, bet E. Viškers — sporta sudraba medaļu par veiksmi šaušanas sportā. Svētku aploksni saņēma diriģents Auseklis Pērkons. Viņš arī vadīja dziesmas. Par vakara cienasta galda sarūpēšanu gādāja koristu dāmas ar galveno saimnieci Astrīdu Jākobsoni. Vakara programmā labi iederējās arī deklamācijas. Koris ar jauniestudēto uzvedumu Kad pārnāksi, bāleliņ debitēs Latviešu Centrā 22. februāŗa vakarā.

● DV nodaļas Ziemsvētku eglītes vakara programmu ievadīja sarīk. nod. vad. Alberts Vītols sen. Svētbrīdi vadīja stud. teol. Ernests Skujiņš, runājot par Ziemsvētku notikumu. Dziesmu pavadījumus ar klavieŗu mūziku veica Brigita Alka. Viņas vadībā Sv. Jāņa draudzes vokālais ansamblis vakaru kuplināja ar 6 dziesmām. Markus Brants uzstājās ar divām deklamācijām. Eglītes vakara ciemiņus uzrunāja nod. priekšs. Z. Akots un pasniedza svētku veltes invalidiem. Alberts Vītols jun. saņēma balvu par politisko aktīvitāti. Astrīdas Veisas fonda dibinātāja Alīda Austriņa un Eduards Austriņš pasniedza A. Veisas fonda devumu Urdziņai savu mazbērnu latviskās izglītības apgūšanai. Vanadzes bija klājušas latvisko Ziemsvētku galdu. Pašapdāvināšanos kārtoja Ziemsvētku vecītis (A. Šterns).

● Kanadas DV Ārējās informācijas nozares darba kopas sanāksme notiks 8. janvārī pl. 19.45 DV namā.

● Latviešu Kaŗa invalidu apvienība savā 10. dec. apkārtrakstā Nr. 4! informē, ka 1985. gadā aizsaulē aizgājuši: R. Strazdiņš, LKOK A. Vītoliņš, J. Bajārs, J. Grīnvalds, J. Pētersons, J. Kapteinis, V. Suchocka, A. Bērziņš. Uzņēmti jauni biedri: P. Broks, J. Jansons, A. Siliņš.

LKOK J. Kapteinis novēlējis LKIA 3000 dol. Ziemsvētku ziedojumu akcija līdz šim devusi 2900 dol. veltēm un palīdzībai, bet kaŗavīru kapu apkopšanai 737 dol. Šajā akcijā lielāko ziedojumu devis J. Strēlnieks — 200 dol. Biedrzinis V. Ivāns lūdz biedrus, kas būtu nokavējušies, nokārtot biedru maksas. Viņa adrese: **890 Jane St., Apt. 1202, Toronto, Ont. M6N 4V3.**

Ja kāds vēlētos ziedot izdevumam Tev nebūs aizmirst, valde lūdz naudu sūtīt priekšsēdim A. Eglītim.

● Toronto Latviešu tautas augstskolas ģimnazijas eglītes vakarā 20. decembrī Latviešu Namā audzēkņi bija sagatavojuši 4. klases audzēknes Noras Luksas vadībā plašu programmu, iesaistot dalībniekus no visām klasēm un parādot Ziemsvētku svinēšanu trīs dažādos skatījumos trijās lauku sētās — Straumēnos (Edv. Virzas), Klētniekos (Valdis — Staburaga bērni) un Sprīdīšos (A. Brigaderes). Straumēnos piedalījās 3. un 4. klase, tēlojot mājas saimi. Lasītāji bija Silvija Kalniņa, Pēteris Matīss un Linda Soutara. ziemsvētku dziesmu pavadījumus spēlēja Sandra Priedīte (klavieres) un Alberts Vītols jun. (ģitara). Atskanot baznīcas zvaniem, mājas saime pulcējās pie Ziemsvētku eglītes, kur mācītājs J. Cālītis runā par Ziemsvētku vēsti. Tad saimnieks (Ēriks Tint) un saimniece (Ruta Rozentāle) aicina pie svētku galda. Klētnieku saimes tēlojumā piedalījās 2. klase ar latviešu rakstnieku Ziemsvētku dzejoļu deklamācijām. Markus Brants deklamēja J. Poruka Ziemsvētku eņģelis, Māra Tērauda — Antona Austriņa Sals pār Daugavu un Pauls Ezers — Balts sniedziņš snieg uz skujiņām. Ziemsvētki Sprīdīšos beigās aizved uz mūsu seno dainu pasauli ar tautasdziesmām par Ziemsvētku gaidīšanu, pošanos, izdarībām, piem. bluķa dedzināšanu, lai sadeg visi gada ļaunumi, Dieva sagaidīšanu istabā (Klusiet jauni, klusiet veci) un atvadīšanos (Ej, Dieviņi, tu pa priekšu), beidzot izskanot priecīgajam Kaladu. Tautasdziesmu atskaņošanā piedalījās sešu koklētāju grupa. Kā arvien, rīkotāji un darītāji bija paši audzēkņi, kas nobeigumā aicināja visus vakara apmeklētājus pie cienasta galdiem, kur atbildīgā saimniece bija Silvija Kalniņa, vakara atbildīgais vadītājs skolotājs Alberts Vītols jun. un 4. klases audzēkne Nora Luksa. Programmas lapiņai gaumīgu vāku bija zīmējusi Linda Soutara. Sarīkojums beidzās ar dziedāšanu, rotaļām un tautas dejām. Ģimnazijas drāmas pulciņš pašreiz iestudē Sandras Cifersones režijā Teodora Zeltiņa Rīgas ģimnazistus, kuŗus izrādīs Draudzīgā aicinājuma sarīkojumos 25. un 26. janvārī Latviešu Namā, pl. 18 un 15.

● Veco ļaužu mītnē Kristus Dārzs 15. decembrī viesojās Sv. Jāņa draudzes svētdienas skolas bērni ar skolotāju Māri Lūsi. Mācītājs Fr. Kristbergs vadīja svētbrīdi. Svētdienas skolnieki Jonass Lūsis, Inga Brence un Maikels Rundāns lasīja Luka evaņģeliju, dziedāja bērnu koris Anitas Rundānes ērģeļu pavadījumā; viņa vadīja arī kopīgi dziedātos korāļus. Koklētājas Margarita Pētersone un Laura Ezera koklēja Ziemsvētku dziesmu Ak eglīte... un bērni deklamēja. Viņi pušķoja arī divas mītnes mājas eglītes ar vizuļiem un latviskiem puzuļiem, kā arī pasniedza ziedus un dāvanas Kristus Dārza administrātorei Mārai Zariņai. Archibīskaps A. Lūsis pasniedza Vilmai Kinstlerei Baznīcas virsvaldes atzinības rakstu par ilggadīgu darbu svētdienas skolā un draudzē. Sv. Jāņa draudzes dāmu komiteja 23. decembrī bija sarīkojusi mītnes iemītniekiem svētku kafijas galdu ar cepumiem un uzkavējās pārrunās. Ziemsvētku vakara dievkalpojumu vadīja māc. Fr. Kristbergs. Ziemsvētku dienā, 25. decembrī, Kristus Dārza valde ar priekšnieku Dr. J. Lūsi svinēja kopīgus svētkus ar iemītniekiem, kuŗu skaits tagad pieaudzis līdz pussimtam. Inta Purva teica uzrunu, bet Valija Mērniece vadīja svētbrīdi, lasīja evaņģeliju un teica galda lūgšanu. Ar Bībeles lasījumiem piedalījās Vilma Kinstlere. Janvārī Kristus Dārzā sagaida jaunus iemītniekus, kas vēlējušies Ziemsvētkus pavadīt pie piederīgajiem pilsētā un savu pārcelšanos atlikuši uz janvāri. Dr. E. Upenieks informē, ka Vintario loterija apstiprinājusi līdzekļu piešķīrumu Kristus Dārza gleznu galerijas izbūvei un skaņu iekārtas ierīkošanai.

● Kristus Dārzā 17. decembrī viesojās Toronto Latviešu pensionāru apvienības koris un valde, izbraucot autobusā 45 dalībniekiem. Priekšnesumus ar uzrunu ievadīja pensionāru apvienības sarīkojumu daļas vadītājs K. Tannis. Svētbrīdi vadīja māc. A. Briedis. Apvienības koris atskaņoja vairākas Ziemsvētku dziesmas diriģenta E. Ārgala ērģeļu pavadījumā. Vilma Aleksandera deklamēja Birutas Senkēvičas Mūžīgais Dievs. Pensionāru apvienības koris ciema kukulim bija klājis arī kafijas galdu ar pašu dāmu cepumiem, kur turpinājās kopēja Ziemsvētku dziesmu dziedāšana. Mītnes administrātore M. Zariņa pateicās mācītājam A. Briedim un pensionāru apvienībai un korim par apmeklējumu.

● Sv. Jāņa draudzes dāmu komitejas rīkotais koncerts Ziemsvētku ieskaņai bija pulcinājis 200 klausītāju baznīcā. Koncertēja baritons Pauls Šķetris, soprāns Ērika Beitāne un ērģeļu mākslinieces Anita Grigale-Rundāne, kas atskaņoja divus ērģeļu pirmatskaņojumus — Arnolda Šturma Fantasia Pastorale un Džordža Foksa (Fox) jaundarbu An Old London Coral, ko komponists veltījis Sv. Jāņa draudzei kā atzinību par draudzes ērģelnieces Anitas Grigales-Rundānes lieliskajām mākslinieciskajām dotībām un ērģeļu mūzikas interpretācijas spējām. Ērikas Beitānes solo dziedājumos bija J. Bacha, H. Darkes, Berino, Guno, Jāņa Norvila un Jāņa Baruša skaņdarbi. Pauls Šķetris dziedāja septiņas dziesmas — A. Ozoliņa, Viliama, A. Žilinska, V. Upenieka, J. Beloglāzova (t.dz. aranž.) un Grūbera Klusa nakts, svēta nakts. Pēc koncerta draudzes mācītājs Fr. Kristbergs un priekšnieks J. Koncis pateicās māksliniekiem, bet dāmu komiteja — ar ziediem. Sarīkojumu telpās bija klāts kafijas galds svecīšu gaismā.

● DV sieviešu koris Zīle savu Ziemsvētku eglīti dedzināja 17. decembrī DV namā. Vakaru ievadīja koŗa priekšniece Monika Jonāne ar svētku ieskaņas uzrunu; koris dziedāja Ziemsvētku dziesmas. Svētku veltes saņēma koŗa diriģents Arvīds Purvs un koŗa priekšniece Monika Jonāne. Notika arī pašapdāvināšanās. Svētku galdu bija klājušas koristes un Broadview Delicatessen veikala īpašniece Ausma Miķelsone, kas arī pati dziedkorī. Koris ar jauno gadu atkal uzsāks mēģinājumus, gatavojoties savam gadskārtējam koncertam 20. aprīlī. 12. un 13. aprīlī Zīle koncertēs Kalamazū un Grand Rapidos. 2. martā koris dziedās LNAK Kultūras dienu nobeigumā. 22. martā Zīle kopā ar citiem koŗiem piedalīsies sava diriģenta un komponista Arvīda Purva 60 mūža gadu jubilejas koncertā Toronto.

● Kā ik gadus pirms Ziemsvētkiem, visu Toronto draudžu jaunieši 22. decembrī devās apdāvināt slimos un vientuļos tautiešus slimnīcās, aprūpes mājās, veco ļaužu mītnēs un privātos dzīvokļos, iepriecinot viņus ar dziesmām, dievvārdiem un veltēm. Jaunieši, kopskaitā 26, sapulcējās Sv. Jāņa baznīcā, kur mācītāju J. Cālīša un Fr. Kristberga vadībā, sadaloties četrās grupās, izdarīja 16 apciemojumus un izdalot dāvanu sainīšus, kuŗus šogad bija sagādājusi Sv. Andreja draudzes dāmu komiteja. Sv. Jāņa draudzes dāmu komiteja savukārt bija rūpējusies par azaidu savās telpās, kur jaunieši sapulcējās pēc veco ļaužu apmeklējumiem. Šeit dievvārdus teica mācītāji J. Cālītis un Fr. Kristbergs.

● Māc. J. Cālītis kristījis Kristu Sandru Ozoliņu, Ata un Rutas, dzim. Andžānes meitu.

KANADAS VANADŽU ROSME

Savā decembŗa ziņojumā vanadžu Apkārtrakstā Kanadas vanadžu vadītāja Nora Pulciņa ļoti atzinīgi novērtē šajā gadā veiktos kopējos pasākumus — Kanadas vanagu 35 gadu darbības atceri Toronto, Kr. Barona rakstu darbu un zīmējumu sacensības, pavāru grāmatas izdošanu angļu valodā 2. izdevumā, rudens sarīkojumu Sidrabenē Kad Miķelnīcas zied un DV ASV un DV KV kopsēdi tajā pašā laikā un vietā un nodaļu sarīkojumus, kas ir vairāk nekā vienas nodaļas veikums. Par nesavtīgo darbu pateicība pienākas vanadžu kopu dalībniecēm no ,,krasta līdz krastam!''

Vanadžu vadītāja arī ziņo par iespēju nosūtīt medikamentus tautiešiem dzimtenē. Interesenti aicināti sazināties ar DV Ģenerālsekretāru Minsterē, pievienojot saņēmēja vārdu, uzvārdu, adresi un recepti no Latvijas.

Vēl vanadžu vadītāja lūdz kopas līdz 10. februārim paziņot par savu darbību — sarīkojumiem, vai sūta palīdzības saiņus uz okupēto Latviju un cik reizes gadā un vai raksta kartītes ieslodzītiem padomju cietumos un soda nometnēs?

Vanadzēm, vanagiem un tautiešiem pasaules plašumos DV Kanadas vanadžu vadītāja Nora Pulciņa novēl laimīgu, panākumiem bagātu Jauno gadu. **-ons.**

AMBER PRINTERS & PUBLISHERS
125 BROADVIEW AVENUE
TORONTO, ONTARIO
466-1514 465-7902

Valentīns Pāvuls

Neptūna kalps

(117. turpinājums)

Kā lai izskaidro, no kā es īstenībā nobijos? Krievi Saldū tad vēl neienāca. Kāds tikai bija parādījies un tūlīt aizdzīts atpakaļ.

Bet mājienu es saņēmu. Cālis palika neapēsts. Māte man iedod līdz ceļa maizi kopā ar Dieva palīgu un citiem labumiem. Māra mani pavada līdz stacijai. Tur jauniesauktie kopā ar tēviem, mātēm un mīļajiem, kas nu kuŗam...

Mēs arī gaidām vilcienu, bet sagaidām divas krievu lidmašīnas, kuŗas ieraugu tikai tad, kad visapkārt sāk lēkāt lodītes, atsizdamās pret stacijas bruģi.

Pirmā reakcija: dot kājām ziņu! Bet nepagūstu paspert ne trīs soļu, kad aiz sevis izdzirdu mierīgu balsi: ,,Vai kungs atstās dāmu briesmās?''

Ne tikai sapņos, arī nomodā smadzenes taisa izlēcienus. Kungs no kuģa iekrita jūrā un haizivs gribēja to aprīt. Kungs izvilka nazi, bet dāma uz klāja šausmās iesaucās: ,,Zivi ar nazi!'' Kungs atvainojās un pazuda haizivs rīklē. Tas no Balmonta dzejas.

Es haizivs rīklē nepazudu, bet paņēmu savu dāmu zem rokas un abi ievēlāmies grāvī.

Lidmašīnas daudz posta neizdarīja. Tās bija sekojušas vilcienam, kas stacijā pienāca no Liepājas un pie reizes uzbēra arī stacijai.

Divus iznesa no vilciena un dažus pārsēja turpat stacijā.

Vilciena pavadonis, no tā izkāpis ar pudeli rokā, to turpat iztukšoja. Apsveica sevi ar laimīgu izglābšanos. Lode bija ieskrējusi caur logu, atsitusies pret žurnālu, kuŗā viņš rakstījis, mainījusi virzienu un izskrējusi caur kreiso padusi, pat ādu neaizkaŗot. Uz to varēja pudeli izdzert!

Stacijas laukumā neviens vairs vilcienu uz Liepāju negaidīja. Izklīdām kur kuŗais tuvējā mežiņā. Māra palika sagaidīt vilcienu, lai redzētu, ka droši aizbraucu.

Vilcienu gaidot, vienmēr tā pati sajūta: viss ir izrunāts un svarīgākais nav pateikts. Zinājām, ka drīz mūs šķirs ne tikai krievi un vācieši, bet arī jūra, kur vējš pūš tikai vienā virzienā: uz rietumiem. Uz redzēšanos — būtu smieklīgi teikt.

Māra smaidīja. Es arī. It kā izbraukuši zaļumos...

Vilciens pienāca un maz bija palicis to jauno zēnu, kas tajā iekāpa. Kad vilciens sāka kustēties, Māra panācās līdzi un vēdināja zilu lakatiņu. Banāli. Apdrāztais zilais lakatiņš! Bet man tā nelikās...

Skatījos pa logu, kamēr izzuda lakatiņš, tā vicinātāja, stacija un Saldus ar sauso cāļa kumosu atkritumu spainī.

Viens sapnis izsapņots un izstāstīts. Sapnis kā īstenība un otrādi. Sirds pukst mierīgi, bet smagi. Vēl kāda saite pārtrūkusi, kuŗu nekad vairs nesasiet, jo manās rokās ir palicis tikai viens auklas gals.

Liepājā Blauu satiku, Meļļa sveicienus nodevu, bet nekā nepanācu. Pār Liepājas ostu valdīja vācu kungi un pilsētas galvam tur nebija nekādas teikšanas. Braucu atpakaļ ar sveicieniem un labiem padomiem Mellim, nožēlodams, ka man nepiederēja lielas lauku mājas Liepājas tuvumā, jo tad man būtu tiesības savu ģimeni un laivas apkalpi ar ģimenēm pārvest uz Liepāju mājās.

Varbūt tomēr? To māju varētu izgudrot? Vai nu vācieši zina, kur katram ir mājas?

Sāku mīt savu riteni jau priecīgāks.

Šoreiz braucu gar jūras krastu tiešā kursā uz mājām.

Apstājos un atpūtos biežāk, kā nogurums prasīja. Gribēju redzēt jūru.

Pusceļā nograuzu cāļa kāju un kaulu iesviedu ūdenī.

Ilgi sēdēju, skatījos jūrā un redzēju Zūras, Saldu, Rīgu ar Ķīpsalu pašā Rīgas vidū.

Lailu ar kapteini Lejiņu un trīs vīriem neredzēju ne uz jūras, ne citur, jo nezināju, kas ar viņu noticis. Cerēju to labāko, tomēr skats negribot pārslīdēja pludmalei, vai nav kas izskalots...

Apstājos arī citās vietās, paskatījos tur. Muļķīgi, bet ko darīsi, ka pat sapņos rādās...

Kad viņi izbrauca? Būs jau nedēļa vai divas. Nekādas vētras nav bijušas... Ja būtu atgriezti atpakaļ, man paziņotu... Varbūt nomaldījušies bez ,,prātīga'' cilvēka pie stūres? Varbūt ir laimīgi jau otrā krastā?

Ceru to labāko, bet prāts nemierīgs. Ir diezgan labu kuģu pazudis bez vēsts, kā Ernestīne, Indra... Laila tāda čaumala, bez krietnas vadības...

Nav ko gudrot. Gan Dievs palīdzēs. Turpinu braukt uz jūru vairs neskatīdamies.

Gandrīz mēnesi nodzīvojām Zūrās bez ,,sevišķiem'' notikumiem. Ciemiņi ierodas ar katru dienu vairāk. Saimniece nokauj cūku un cep svaigu maizi katru dienu, lai daudzos ciemiņus pabaŗotu.

Piens jānodod vāciešiem, bet pirms nodošanas to var drusku nokrejot. Krejums labi garšo ar svaigi cepto maizi.

Trīsgadīgajai Meļļu Ingai gan jābrīnās, kad uz galda noliek krējuma bļodiņu.

,,Vai, māmiņ, kāds biezs pieniņš!'' — Mazā Inga krējumu savā trīsgadīgajā mūžā nav redzējusi, bet tas garšo tik labi, ka bļodiņu iztukšo gandrīz viena pati. Kad saimniece smaidīdama piedāvā vēl, tad gan atsaka: ,,Paldies, es vakar laikam būšu mājās pa vairāk ieēdusi.''

Tādas Ingiņas atsvaidzina gaidīšanu.

Lai mums nebūtu gaŗlaicīgi, vācieši izdomā rakt tranšejas. Kādu nedēļu norokamies veca vācu sarga uzraudzībā. Saimniece gan to uzskata par netaisnību, ka viņai — sievietei jāstrādā ar lāpstu, kamēr sargs sēž ar šauteni klēpī. Viņa iedod sargam lāpstu, lai iet rakt, bet pati apsēžas viņa vietā.

Sargs paklausa. Ko te piesargāsi? Priecīgāk meitu pulkā. Siltajā saulē ātri piekūstam. Daži pūšas zem krūmiem pavēnī turpat visu dienu.

Es atpūtas brīžos nostaigāju līdz upei apraudzīt Venēru.

Svainis tur iesviedis pa āķim, ko arī man pie reizes vajadzēja pārraudzīt, lai zivis nenoraujas un neaiznes sev līdz āķi. Slieku var aiz kūts sarakt vairumā, jo tās bez zivīm un vistām neviens neēd. Protams, arī āķus neviens neēd, pat zivs spļauj laukā, bet tos jaunus grūti dabūt.

Padzirdu, ka Ventspilī no Rīgas ieradies tvaikonis ar laivu uz klāja.

Nometu lāpstu un pakeŗu divriteni.

Patiešām zvejnieku ostā starp lielākām masām peldēja glīta motorlaiva — kabīni priekšā un vaļēju pakaļgalu. Tāda kā Ķīpsalas lašenīca. Laivā sēdēja divi sārti kungi, kas pēc lašeniekiem neizskatījās. Iepazināmies. Brāļi K. no Rīgas. Viens dakteris, otrs pilsētas domnieks. Domnieks esot mani meklējis. Gribot ar mani aprunāties. Runājām. Kā būtu, ja es ar Venēru viņa laivu aizvilktu līdz Liepājai, jo viņš neesot jūrnieks, laiva maza un tās motors sabojājies.

Domnieks zināja par maniem nodomiem vairāk nekā es pats. Uzķēros kā zivs uz āķa. Tārps garšīgs, bet āķis ass. Tik vien viņš gribētu, lai es viņu izvelkot jūrā, tad laivas motors atkal strādāšot un es varēšot atmest tauvu no āķa. Viņš palīdzēšot dabūt atļaujas no ostas kapteiņa. Lai tikai iepazīstinot ar vietējiem apstākļiem.

Man ēsma likās vilinoša. Redzēju, ka domnieks ir gudrs un šiverīgs cilvēks. Citādi jau nebūtu domnieks. Īstais vīrs kā no gaisa nokritis!

(Turpinājums sekos)

Nikolajs Kalniņš

Novēlējums Jaunajā gadā

Vai zīlēt mums kā senāk,
Ko nesīs Jaunais gads?
Nekas bez darba nenāk —
Kal savu laimi pats!

Bet kas nav tavā varā —
No Dieva izlūdzies,
Lai vienmēr saules starā
Tu vari sildīties!

Un savai sirdij jautā:
Kāds pienākums vēl svēts?
Lai atgriezties reiz tautā
Tev būtu novēlēts!

* * *

Lauma Cenne

Svētku diena

Montrealā Jaunatnes dziesmu svētkos, 1985.g.

Varvīksne balta pār pilsētu zied,
vainagos ugunis šķiļas!
Dziesmā pacelta daina skan,
— vainagos ugunis šķiļas!

Saskaŗas zābaku karuļi — šķind,
rakstaina villaine plīvo;
sensena daina tik tuvu nu dzied,
brīvotā dziesma dzīvo!

Solī ar tevi, solī ar dziesmu,
pacelties gribētos augstu,
varvīksnei tuvāk, kas balta zied,
saules pumpurs kur plaukst!

* * *

Zenta Liepa

Ceļu no jauna

No saplosītas dziesmas
Vēl dzīvajām šķiedrām,
No sabirzuša sapņa
Mirdzošām drumslām,
Salieku, sasleju,
Ceļu no jauna.

Šalc, šalc!
Jau Daugavas straume
Tuvu viļņojot šalc? —

Salieku, sasleju,
Ceļu no jauna —
Līdz galotnēm augstu
Gaišs paceļas jumts,
Kāpņu skanīgie pakāpieni
Pret debesīm dziedoši
Sauc.

Drīz, drīz,
Pret rīta blāzmu,
Pret saullēktu, pirmo un krāšņo
Plats vērsies mans logs!

Ceļu no jauna,
Pasaules svešumā skarbā,
Pajumti ceļu no jauna
Dzīvības kvēlajai liesmai,
Sapnim, kas atnāk
Pirms ausmas.

* * *

Edvarts Tūters

Gaistošais un paliekošais

...Aizaug dziļi grāvji.
Izžūst sena aka.
Te, kur šodien stāvi, —
Rīt var nebūt taka.

Sabrūk akmens pilis.
Sairst dzīves gadi.
Izbeidzas reiz sapņi.
Nomirst draugi, radi.

Kaut kas tomēr paliek
Vēl aiz ikdienības:
Nekad neapstājas
Tautas dzīvotgriba.

Jaunā gadā ieejot

(Turpinājums no 1. lp.)

Kunga 1986. gadā. Mums jābūt nešaubīgiem, lai mūsu rosmes neapsīktu; pilnīgākiem, lai mēs vienmēr meklētu jaunus ceļus un jaunas iespējas, kā Kristus evaņģēlijam atvērt durvis uz latviešu mājām un sirdīm. Jo mēs dzīvojam tādā laikmetā, kas daudzos rada šaubas par baznīcas nozīmību un sūtību. Daudzi is samulsuši, un, no kristietībai naidīgām mācībām, tiek apzināti un mērķtiecīgi ievilināti ceļā, kas atsvešinā no Dieva un no baznīcas. Tāpēc viņu ticības laiva ir sadragāta. No kristīgās dzīves ziņas viedokļa raugoties, arī starp mums, latviešu trimdiniekiem — daudzi ir itkā garīgi miruši, tādi, kuriem būtu pēdējais laiks atgriezties. Tieši tāpēc, mums, kas ticam, un gribam savu ticību apliecināt ar labu priekšzīmi un labiem darbiem — jābūt vēl aktīvākiem, vēl rosīgākiem, jo mūsu darbs tā Kunga lietās — nekad nebūs velts un savā laikā ,,mēs plausim, ja nepagursim'' (Pāvila vēst. galatiešiem 6:9).

Šajā gadā apritēs 800 gadi, kopš Brēmenes archibīskaps, iesvētīja augustīniešu mūku Meinardu — Livonijas bīskapa amatā. Meinards, no Zēgebergas klostera bija ieradies Ikšķilē, lai tur dzīvojošiem lībiešiem sludinātu evaņģēliju un pievērstu tos kristīgai ticībai. Viņš bija miera cilvēks, viņam nebija nekādu kolonizācijas nodomu; tādus, varbūt, auklēja viņa pēcnācēji, kas — kā tajos laikos bija parasts — nevilcinājās lietot bruņoto varu, lai glābtu grēcinieku dvēseles. Bet — katram laikmetam ir savi maldi. Un — savas metodes mērķu, sasniegšanai. Ideju vārdā vēl mūsu dienās notiek varas pielietošana, un mūsu pašu nesenā pieredze liecinā par briesmu darbiem, kuŗu priekšā nobāl dažu vēsturnieku tik bieži atkārtotā ,,latviešu kristianizēšana ar uguni un zobenu''.

Pāvesti nav piekrituši vācu ordeņa kolonizācijas plāniem un pielietotai varmācībai. Jau 1225. gadā, pāvests Honorejs III ir deklarējis, ka nevienai laicīgai varai nav tiesības valdīt Livonijā, kas uzticēta dievmātes Marijas sargāšanai. Šai pāvesta deklarācijā teikts: ,,Tā kā esat aicināti Dieva bērnu brīvībā un esat atdzimuši ūdenī un Svētajā garā, tad, kur Dieva Gars, tur jāvalda brīvībai. Būtu ļoti necienīgi, ja pēc tam, kad esat kristīti, jūsu stāvoklis pasliktinātos. Tādēļ mēs ņemam jūs svētā Pētera un savā aizsardzībā, un nosakam, ka paliekot savā brīvībā, jūs neesat pakļauti nevienam citam kā Kristum un Romas baznīcai''.

Kaut arī mēs nožēlojam, ka mūsu tauta kristīgās ticības garīgā gaisotnē iegāja pa svešnieku iezīmētu ceļu — mums tomēr jāiegaumē arī tas, ka šis ceļš mūs ieveda Rietumu Eiropas kultūras vidē. Ar to mūsu tauta, rusifikācijas draudiem atkal pakļauta — vēl šodien lepojas un cenšas savu piederību — šai Eiropas kultūras videi — pasargāt.

Tāpēc — atzīmēsim šos 800 gadus. Un darīsim to — stiprinot savu baznīcu. Svešumā. Un tēvzemē. Un mūsu darbs tā Kunga lietās nebūs velts.

Visiem Dieva palīgu un Kristus Svētību 1986. gadā novēlot.

Sarīkojumu Kalendārs

5. janvārī pl. 15 Latviešu Centrā TLB Sestdienas skolas eglītes vakars. Izrādīs U. Siliņa Didzis un sargeņģelis.

12. janvārī pl. 11.30—15.00 azaids Latviešu Centrā. Pl. 14.00 vidējā zālē fizioterapiste S. Bādere referēs par fizisko nodarbību un tās nozīmi sirdsslimību un dzīves slodzes samazināšanā.

12. janvārī pl. 13 Latviešu Namā Latvisko zināšanu seminārā Ērika Dzeņa slīdīšu izrāde, kopā ar Ērikas Kronbergas īsreferātu: ,,Starp vakardienu un rītdienu — jauno latviešu mākslinieku plejādē Kanadā — darba attēli slīdītēs.

18. janvārī pl. 19 Latviešu Centrā DV Teātŗa Kanadā uzvedums Tikumīgais uzdzīvotājs — par labu Centram.

19. janvārī pl. 11.30—15.00 azaids Latviešu Centrā. Pl. 14.00 vidējā zālē Ērika Dzeņa gleznas un zīmējumi slīdītēs ar Indras Gubiņas komentāriem.

25. janvārī pl. 18 un

26. janvārī pl. 15 Latviešu Namā TLTA ģimnazijas Draudzīgā aicinājuma sarīkojums ar T. Zeltiņa 5 ainu lugas Rīgas ģimnaziști izrādi.

26. janvārī pl. 11.30—15.00 azaids Latviešu Centrā. Pl. 14.00 vidējā zālē Grāmatu svētdiena Centra Draudzīgā aicinājuma iezīmē: LNAK reto grāmatu kollekcijas nodošana Centra bibliotēkas glabāšanā, un dzejnieces Ritas Gāles referāts Latviešu tautasdziesmu likteņi.

TORONTO LATVIEŠU KONCERTAPVIENĪBAS 27. SEZONAS KONCERTI

1986. g.

14. martā, piektdien, duopianisti, Arianna Goldiņa un Remy Loumbrozo no Nujorkas ASV.

25. aprīlī, piektdien Laila Saliņa, soprāns, Lalita Saliņa, flauta.

Visi koncerti notiks Jane Mallett teātrī (bij. Town Hall) St. Lawrence Centre for the Arts, pl. 20.00.

AMBER PRINTERS & PUBLISHERS LTD.
125 BROADVIEW AVENUE
TORONTO, ONTARIO
466-1514 465-7902

Ir akmeņi raud pirmizrāde Montrealā

Daugavas Vanagu teātris Kanadā savam nākamajam iestudējumam — U. Siliņa lugai Ir akmeņi raud ir izvēlējies pirmizrādes vietu — Montrealu, kur dzīvo arī lugas režisors Gunārs Vērenieks. Tā nu šoreiz aktieŗi brauks pie režisora un ne otrādi, kā tas ir bijis līdz šim. Lugas pirmizrāde notiks 15. martā Latviešu centrā, 211 Dahlia Ave, Dorval, Quebec.

Toronto izrādes Ir akmeņi raud notiks 25. un 26. aprīlī, Fairview Library Theatre.

DVTK jauno gadu iesāk ar divām savām repertuāra lugu izrādēm: sestdien, 11. janvārī, Dalewood skolas zālē Hamiltonā izrādīs Annas Čisletes ,,Pārsteiguma sainis'', bet sestdien, 18. janvārī, Kanadas latviešu centrā, Toronto, DVTK sniegs E. Bacha Tikumīgais uzdzīvotājs izrādi, kuŗas atlikums būs par labu Latviešu centram. Tas teātrim ir daudz palīdzējis, atļaujot bez maksas telpas lugu mēģinājumiem.

Paralleli augšminētam darbam noritēs arī mēģinājumi Dziesmu svētku lugai — Anšlava Eglīša Spēle ar brāļiem. Lugas tehnisko izkārtojumu veic Daugavas Vanagu teātris Kanadā, un lugā piedalās arī DVTK aktieŗi, sadarbojoties ar pārējiem ansambļa locekļiem.

MONTREALA

● Latviešu Biedrības šampanieša brokastīs 8. dec. varēja izvēlēties pankūkas un vēl citus dažādus paēdienus. Brokastotāju bija ap 60. Priekšnesumos jaunieši — Saša Spūrmanis spēlēja gitaru un Māra Štauvere — flautu. Rita Jansone vadīja kopēju Ziemas svētku dziesmu dziedāšanu.

● Pēc brokastīm pl. 12 ALJA vietējās DV nodaļas un Sabiedriskā Centra izkārtojumā gaisā uzlidoja ap 500 balonu. Demonstrācijā piedalījās visi iepriekšējā sarīkojuma dalībnieki ar plakātiem par Latvijas brīvību un pēdējā laikā apcietinātiem brīvās domas paudējiem. Demonstrantus uzrunāja G. Valdmanis. Neliels vējiņš pludināja balonus austrumu virzienā arvien augstāk, līdz tie pazuda mākoņu segā, kas birdināja atpakaļ uz zemi retas sniega pārslas. Šajā pašā laikā vēl daudz citās vietās pacēlās līdzīgi baloni ar protestiem pret sarkanās varas nelikumīgām un nežēlīgām izrīcībām pakļautās zemēs. Visu skati vēl ilgi raudzījās lidojošo balonu virzienā, kaut arī tie vairs nebija redzami. Kaut tie pārlidotu okeanam un nestu vēsti visai pasaulei par mūsu laika lielāko un bīstamāko pretinieku.

D.V.

VAI VĒLATIES PĀRSŪDZĒT SAVA ĪPAŠUMA NOVĒRTĒJUMU?

Jums vēl ir laiks pārsūdzēt 1985. gada īpašuma novērtējumu, ja jums liekas, ka jūsu māja vai uzņēmuma īpašums nav bijis pareizi novērtēts.

Jūsu īpašuma novērtējums ir svarīgs, tādēļ, ka īpašuma nodokļa lielums, ko jūs maksājat, no tā atkarīgs, jo novērtējuma summa ir pareizināta ar pašvaldības un skolu nodokļu likmi (mill rate), lai noteiktu jūsu 1985. gada īpašuma nodokli.

Paziņojumi par īpašuma novērtējumu izsūtīti nekustamu īpašumu īpašniekiem un īrniekiem, kuru īpašumu novērtējums kopš pag. gada ir mainījies. Ir atvērti biroji jūsu apkārtnē, lai atbildētu uz jautājumiem un izlabotu īpašuma novērtējuma informāciju, ja nepieciešams. Atvērtā biroja laiks un novietojums ir izziņots iepriekšējos sludinājumos.

Īpašumu novērtējuma saraksts ir nosūtīts jūsu pašvaldībai, lai aprēķinātu nodokļa lielumu, kas jums jāmaksā par savu īpašumu par 1985. gadu. Informācijas iegūšanai par īpašuma novērtējumu tagad pieejams pārbaudei īpašumu novērtējuma saraksts pašvaldību birojā (Municipal Office) kārtējās biroja stundās. Ja jums liekas, ka jūsu īpašums nav taisnīgi novērtēts un jūs vēl neesat iesnieguši savu pārsūdzību, jums vēl ir laiks līdz **7. janvārim** iesniegt vai atsūtīt pa pastu pārsūdzību Īpašumu novērtējuma pārsūdzību daļai (Assessment Review Board). ***Un atcerieties, pat ja jūs nebūtu saņēmuši Īpašumu novērtējuma daļas paziņojumu (Notice of Assessment), jums vēl ir tiesības pārsūdzēt.***

Pārsūdzību pēdējais datums — 1986.g. 7. janvāris

Īpašumu novērtējuma pārsūdzību daļa (Assessment Review Board) ir objektīva iestāde, kas padota Ontario galvenajam prokuroram, kas paredz jums vēl vienu iespēju par jaunu pārbaudīt jūsu īpašuma novērtējumu, ja tas pēc jūsu domām nav bijis taisnīgs vai atšķirīgs no citiem īpašumiem jūsu apkārtnē. Novērtējuma pārsūdzības daļa (Review Board) ir mazāk formāla un pieļāvīgāka nekā rēgulāra tiesu iestāde. Jūs varat pats pārstāvēt savu lietu, pieņemt advokātu vai lūgt kādu radinieku vai draugu jūs reprezentēt.

Lai jums palīdzētu izdarīt pārsūdzību, pārsūdzības veidlapas (Notice of Appeal) ir dabūjamas īpašuma novērtējuma pārsūdzību daļā (Assessment Review Board) vai jūsu rajona īpašuma novērtējuma daļā (Regional Assessment Office) vai pašvaldību birojā (Municipal Office). Tāpat jūs varat izmantot īpašuma novērtējuma paziņojuma (Notice of Assessment) otru pusi vai uzrakstīt vēstuli, norādīt īpašuma pareizo adresi un novērtējuma numuru (roll number), minot iemeslu, kāpēc jūs pārsūdzat. Pārsūdzība nododama Īpašumu novērtējuma pārsūdzību daļā (Assessment Review Board) rajona reģistrātam (Regional Registrar), kas zemāk minēta.

Ministry of Revenue
Ontario

Translation By This Publication From Text Provided By The Ontario Ministry of Revenue

RAIBĀ NEDĒĻA

PĀVESTS ATCERĒJĀS LATVIJU

Vecais gads pasaulei atstājis pilnu koferi ar vēl neizšķirotu politisko veļu. Koferā stūrī bija paslēptas dažas teroristu bumbas, bet pašā virsū uzlikts liels sainis ar Kremļa psiholoģiskā kara melu proklamācijām.

Gadiem mijoties, ASV prezidents Rēgens un Pad. savienības komūnistu partijas ģenerālsekretārs Gorbačovs pirmo reizi apmainījās ar savstarpējiem laba vēlējumiem televīzijā. Sarkanās imperijas pilsoņi, raugoties televīzijā, bija spiesti atzīt, ka briesmīgajam kara kūdītājam Rēgenam nav ragu pierē. Amerikāņi savukārt no Gorbačova mutes dzirdēja viltus miera korāli, ko pavadīja nepārprotami draudi par to, kas sagaida pasauli, ja tā nepadosies Kremļa ieteiktai miera formulai.

Kas tās būs par paģirām, kad rietumu liberālie politiķi un pacifisti kādā dienā atmodīsies Kremļa ultimāta priekšā!

Pāvesta runu dzirdēja Latvijā.

Arī šogad pāvests Jānis Pauls savā svētku vēstījumā atcerējās Latviju un mūsu tautu. Svētā Tēva latviski teikto ticības un taisnības apliecinājumu varēja dzirdēt arī okupētajā Latvijā Vatikāna radio īsviļņu raidījumos.

Arī pāvesta 1. janvāŗa vēstījums, kas veltīts Vispasaules miera dienai, ir ļoti zīmīgs. Tajā uzsvērts, ka var būt tikai viens miers ar universālu vērtību. Šajā mierā jārespektē ne tikai katra individa cieņa, brīvība un tiesības, bet arī tautu neatkarība un pašnoteikšanās.

Katram cilvēkam būtu jāizturas tā, it kā tas būtu kādas lielas ģimenes loceklis. Lai rastu universālu brālību cilvēku starpā, ir nepieciešama solidāritāte un dialogs.

Pāvests nosodīja egoistisko pasaules sadalīšanos blokos, kas radot saimnieciskas, ideoloģiskas un politiskas plaisas, šodien apdraud mieru.

Pasaulē var būt tikai viens miers, kas balstās uz taisnību un tiesību respektu.

Arī šogad pāvests paredzējis doties vairākos tālos svētceļojumos, no kuŗiem ievērojamākais būs Indijas apmeklējums.

IZRAĒLA ATRIEBS

Divas vienlaicīgas teroristu akcijas Romas un Vīnes lidostās prasīja 18 upuŗus un pāri par 110 ievainotos. Teroristi vērsās pret Izraēlas gaisa satiksmes līnijas birojiem. Kaut gan Izraēla tūlīt apgalvoja, ka aiz notikušajiem terora aktiem slēpjas Arafats ar

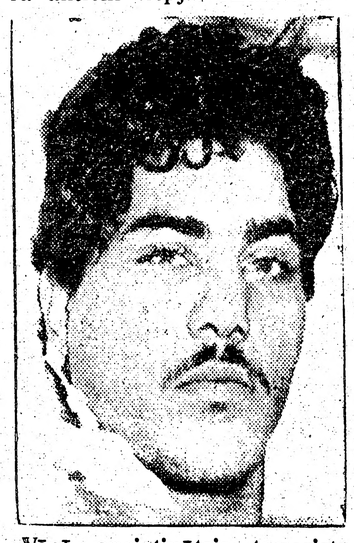

Vīnē apcietinātais terrorists Šaovals.

savu Palestīnas atbrīvošanas kustību, līdzšinējā izmeklēšanā noskaidrojies, ka terroristi patiesībā rīkojušies tās nelielās palestīniešu radikāļu grupiņas uzdevumā, kas apkaŗo Arafatu. Austriešu policijai izdevās apcietināt divus teroristus, kas paskaidroja, ka viņi gribējuši atriebt Izraēlas terrora uzlidojumu Tunisas nometnei.

Izraēlā Šimons Perezs sasauca ārkārtēju ministru kabineta sēdi, kuŗā jau pieņemti lēmumi par atmaksas akciju. Icaks Rabīns, atbildot Vašingtonas brīdinājumam nepārsteigties ar atriebību, norādīja, ka cīņa ar teroristiem ir Izraēlas dzīvības jautājums, un tādēļ tā nekādus padomus nepieņems. Laiks un vieta, kur atriebības akcijā atkal ies bojā simtiem upuŗu, nav zināma. Amerikāņi acīm redzot ir nobažījušies par to, ka nežēlīga atriebības akcija var izraisīt lielāka apmēra militāru konfrontāciju, kuŗas rezultātā ciestu ne tikai Izraēlas, bet arī ASV prestižs.

Pašā Izraēlā bažas rada Sīrijas kaŗaspēka kustība Golana augstienē un Lebanonas-Izraēlas pierobežā. Kaut runā par varbūtēju Sīrijas iebrukumu Izraēlā, Sīrijas ministru prezidents Asads norādījis, ka pārvietoti tikai stratēģiskie ieroči, lai nodrošinātos pret Izraēlas lidmašīnu uzlidojumiem Sīrijas territorijai. Sīrija ir pārvietojusi ne tikai vairākas tanku vienības, bet arī vismodernākās aviācijas apkaŗošanas raķešu baterijas.

Sīrijā gadu mijā ciemojās arī Jordānas karalis Huseīns, pie tam tas notiek tieši laikā, kad Izraēla jau piekritusi sarunu uzsākšanai ar Jordānu.

Bez liela trokšņa beidzot radīts šķietami paliekams miers Lebanonā. Šī miera ietvaros liela loma piešķirta Sīrijai, kas pārraudzīs dažādo Lebanonas reliģisko milicijas spēku kontroli.

VAI ATVĒRS DURVIS?

Vairāki arabu diplomāti pēc Ženēvas konferences apgalvoja, ka Rēgena un Gorbačova dialoga aizkulisēs Izraēla mēģinājusi panākt Pad. savienības piekrišanu žīdu pilsoņu izceļošanai, kas pēdējos gados tāpat kā apsikusi, jo Pad. savienība sākusi varbūtējo izceļotāju vajāšanas.

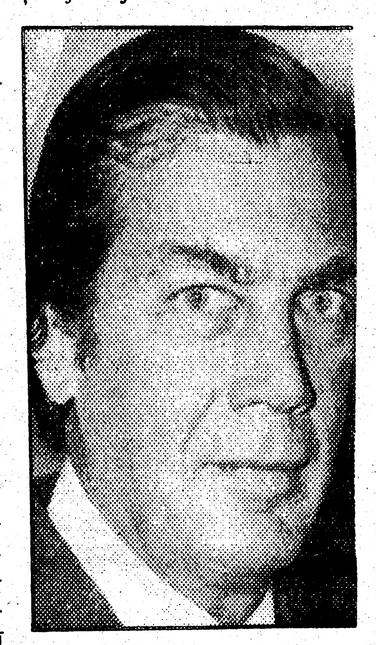

Žīdu kongresa prezidents Bronfmans Maskavā.

Zīmīgā kārtā pagājušajā nedēļā Maskavā un arī Telavivā runāja par Izraēlas un Pad. savienības diplomātisko attieksmju atjaunošanu. Kā zināms, Kremlis pārtrauca diplomātiskās attieksmes ar Izraēlu 1967. gada Vidējo austrumu konflikta rezultātā.

Ja patiešām Izraēla atjaunos diplomātiskos sakarus ar Pad. savienību, tad Kremlis noteikti vēlēsies runāt līdzi visās Vidējo austrumu problēmās, ieskaitot arī palestīniešu un radikālo arabu prasībās.

Par ko divos Maskavas apmeklējumos runāja miljonārs Armands Hammers, mēs varam tikai minēt. Kad uz Maskavu devās Žīdu pasaules kongresa prezidents Bronfmans (Sīgrama viskija fabrikants), tad, neskatoties uz sarunu slepenību kļuva zināms, ka Kremlis apsveŗ zināmu žīdu izcelsmes pilsoņu kontingenta izlaišanu no Pad. savienības. Tas, ka Bronfmans pēdējā ceļojumā uz Maskavu apstājās Varšavā, lai pārrunātu lietas ar ģenerāli Jaruzelski, apstiprināja pieņēmumu, ka Varšava izplānota par jaunās žīdu izceļošanas izejas bazi. Varšavā savestie Padomijas žīdi ar lidmašīnām varēs doties tālāk vai nu uz Izraēlu vai ASV.

NEAIZMIRSĪS AFGANISTĀNU

Vecgada vakarā pagāja seši gadi kopš Afganistānā iesoļoja sarkanarmijas okupācijas kaŗaspēks. Komūnisti varu sagrāba jau 1978. gadā, bet Kremļa kvislingu valdība radīja pretestību visā Afganistānā. Noslepkavojuši pirmo nesekmīgo prokonsulu, krievi valdības priekšgalā nolika jauno sulaini Babaraku. Kremlim par pārsteigumu nepalīdzēja divu izpletņu lēcēju divīziju nomešana Kabulas lidlaukā un arī nežēlīgā izrēķināšanās ar nacionāliem partizāniem. Afganistāņu tautas stiprākais ierocis izrādījās viņu reliģija — Islāms. Neviens nevar pateikt, cik afganistāņu krituši cīņās pret iebrucējiem, bet ir zināms, ka pretestības armija tagad savās rindās var skaitīt pāri par 300.000 vīru. Krievu zaudējumi sniedzas pāri 35.000 robežai.

Britu militārie lietpratēji norāda, ka pasaule pilnībā nenovērtē to faktu, ka Afganistānā Kremlis sešos gados varējis praktiski izmēģināt visus savus jaunos ieročus, gāzes ieskaitot, un arī jauno nežēlīgo stratēģiju cīņās pret stūrgalvīgām pretestības vienībām.

Prezidents Rēgens vienā no pēdējām preses intervijām norādījis, ka amerikāņi afganis-

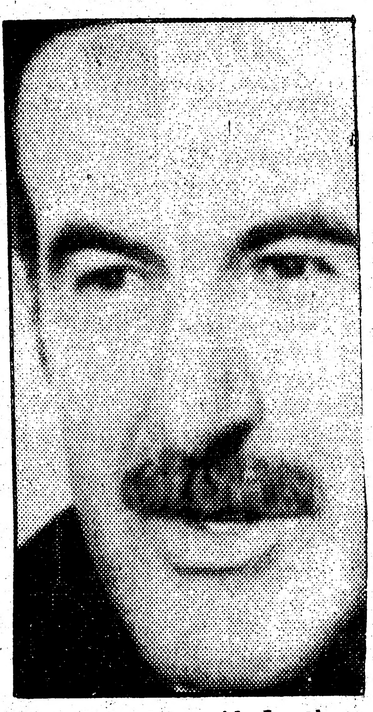

Sīrijas Asads noraida Izraēlas apgalvojumus.

tāņu tautu neaizmirsīs. Tanī pašā laikā viņš norādīja, ka Afganistānas jautājumu Maskava nevar paslaucīt zem grīdsegas. Vašingtona nekad nepiekritīs kosmētiskai valdības maiņai Afganistānā, kuŗas rezultātā Afganistāna de facto tik un tā paliktu Pad. savienības kontrolē.

Karalis Huseīns devās uz Damasku.

Afganistāniešu brīvības cīnītāji nodara smagus zaudējumus Kremļa okupācijas spēkiem.

AMBER PRINTERS & PUBLISHERS
125 BROADVIEW AVENUE
TORONTO, ONTARIO
466-1514 465-7902

Anšlavs Eglītis

„Mišima, kāda dzīve četrās iedaļās"

(Mishima. A Life in Four Chapters.)

Ievērojamā japāņu rakstnieka Johio Mišima, (1925.—70) aumaļainā dzīve, beigdamās ar drāmatisku pašnāvību, savā laikā spēcīgi saviļņoja starptautisko mākslas pasauli un tūdaļ saistīja filmdaŗu uzmanību. Tagad Mišimas „dzīves dēka" filmēta vērienīgā amerikāņu-japāņu kopprodukcijā,ko atbalsta Holivudas Warneru studija. Mišima paguva sarakstīt kādu 30 (samērā īsus) romānus, duci lugu, pāris simts stāstu un eseju, kas ieguva tik lielu starptautisku ievērību, ka 60-tajos gados viņu minēja pat par kandidātu Nobeļa prēmijai.

Mišimu uzlūko par raksturīgu pēckaŗa japāni. No vienas puses viņu stipri ietekmējusi ASV un Eiropas literātūra un dzīves ziņa. Viņš daudz ceļojis, draudzējies ar rietumu literātiem, sevišķi Tenesiju Viljamsu un Trumani Kapoti. No otras puses, viņš izmisīgi pieķērās sensenajām japāņu tradicijām, imperātora kultam un samuraju tikumiem. Viņš darbojās arī par aktieri un režisoru, bija plaši pazīstams kā atlēts — muskuļu vīrs, jo aizstāvēja ieskatu, ka miesai jābūt tikpat spēcīgai kā garam. Viņš iesaistījās arī politikā, pārstāvēdams konservātīvāko Japānas nacionālismu, sapulcināja ap sevi fanātisku sekotāju pulku, no kuŗiem prasīja absolūtu paklausību bez ierunām un beidzot nodibināja pats savu nelielu privātu armiju, ietērpdams to pašu projektētās, izskatīgās uniformās.

Sasniedzis vecumu, kad ķermenis sāk pamazām novecot un fiziskie spēki apsīkt, viņš izplānoja spektakulāru rituālu pašnāvību, tradicionālo japāņu harikiri vai seppuku — uzšķēržot sev, ar īpašu visai sāpīgu paņēmienu vēderu. —

Ar savu privāto armiju viņš okupēja kādas kazarmas Tokio, saņēma komandējošo ģenerāli par ķīlnieku, lika nostādīt pagalmā kaŗavīrus un rekrušus un gaŗā runa no balkona aicināja tos sacelties, gāzt pastāvošo iekārtu un atjaunot imperātora absolūto varu. Bet ne kaŗavīri, ne privāto ļaužu pūlis tam nepiegrieza nopietnu vērību, tikai smējās un zobojās. Beidzis runāt, Mišima kopā ar savu uzticamāko adjutantu devās rituālajā pašnāvībā.

Rakstnieka mantinieki nav atļāvuši filmdaŗiem veidot kaut cik sakarīgu Mišima biografiju. Filmā redzam tikai nedaudzus mirkļus no Mišimas bērnības un jaunekļa gadiem, (fotografētus baltmelni). Lai filma iznāktu pietiekami gaŗa, iestarpināti četri epizodi no viņa romāniem (fotografeti krāsās).

Mišima romānu varoņus arvien moka ērmotas apsēstības. Jaunajam budistu priesterim pārlieku patīk kāds sevišķi skaisti un trausli celts un izgreznots templītis „Zelta paviljons". Viņam sāk likties, ka skaistums viņu satrauc un nomāc tik ļoti, ka vienīgais veids, kā glābties, ir — paviljonu nodedzināt, ko viņš arī dara.—

Citā epizodā jauns, cerīgs aktieris „pārdodas" vecojošai bagātniecei. Apnikusi mīlēties, viņa sāk sava drauga veselīgo ādu graizīt un svilināt, pie kam aktieris pieņem šīs mocības ar savādu masochista baudu. Kad jaunekļa ķermenis no vienas vietas izraibināts ar rētām, abi dodas pašnāvībā. Vēl citā epizodā grupa jaunu sazvērnieku, kas manāmi atgādina Mišima privāto armiju, iecer atjaunot imperiālo Japānu un pošas nogalināt pašreizējās valdības ministrus. Sarežģījumu dēļ, tiek nogalināts tikai premjērs, un slepkava, sagaidījis jūrmalā saullēktu, īsteno ceremoniālo seppuku. Mišimas morbido pasauli un viņa psīchopatiskos varoņus raksturo pilnīgs humora trūkums. Romana epizodus tēlo izcili japāņu skatuves un filmu aktieŗi.

Mišimas „pēdējā diena" filmēta krāsās, pseidodokumentārā stilā, ko izveidoja un lietoja savās politiski iekrāsotajās filmās grieķu-franču režisors, Kosta Gavras. Mišimu tēlo Kens Ogata, ko uzlūko par patlaban ievērojamāko japāņu filmu un skatuves aktieri. Loma prasījusi neparastu koncentrēšanos un ilgus iepriekšējus treniņus, lai kaut cik varētu līdzināties muskuļainajam spēka vīram Mišimam. Ogatas militārā valdonīgā stāja, āsās kustības, strupās replikas, veido iespaidīgu, īpatnēju mūsdienu samuraja tēlu.

Iespiežas atmiņā piem. viņa pēdējā saruna ar saviem uzticamajiem kareivjiem. Vesels pulciņš no tiem vēlas doties pašnāvībā līdz ar savu komandieri. Mišima atļauj to darīt tikai savam vistuvākajam palīgam. Pēc dūriena vēdērā, lai pašnāvnieks lieki nemocītos, asistentam ar senu rūpīgi koptui samuraju zobenu jānocērt Mišimam galva. Ogotas aspriegtais tēlojums atslābst vienīgi pārāk gaŗajā uzrunā pūlim, kad Mišimas nelokāmā, lepnā pašapziņa it kā noplok. Bet tā tas, ļoti iespējams, notika arī reālajā dzīvē, rakstniekam cīnoties ar pūļa nievīgo neatsaucību.

Dīvaini tomēr, ka izcili sekmīgs autors, kam taču vajadzēja daudzmaz pazīt savus lasītājus, savu tautu, tomēr tik aplami kļūdījies, vērtējot japāņu noskaņojumu un tieksmes. Ne par velti daži biografi raksta, ka Mišima dzīvojis iedomu pasaulē, bez patiesas saskares ar reālo dzīvi. Lai gan Mišima bija precējies un divu bērnu tēvs, psīchologi piedēvē viņam spēcīgas homoseksuālas tieksmes. Šā vai tā, ar savas personības spēku viņš prata sapulcināt ap sevi prāvu, līdz nāvei uzticīgu sekotāju baru.

Filma saista ar dekorātīvo vērienu. Jo interesantas ir Japānā populārās mākslinieces Eiko Išioku dekorācijas romāna epizodiem — mēģinot ar krāsu saskaņām vai nesaskaņām paust zināmas emocijas — pacilātību, nedrošību, bailes vai pat — banālitāti, kā epizods par aktieri un viņa mocītāju. Vai iebilst pret pārāk nervozo filmas redakciju, kas ar nemitīgiem atskatiem pagātnē un romanu epizodos sarausta jau tā pavārgo fābulas risinājumu.

Taču šī ir neparasti interesanta izrāde par, vismaz mūsu izpratnē, dīvainiem ļaudīm, kas dzīvo ne tikai tālā, svešā zemē, bet arī itin kā citā mentālā plāksnē.

Grāmatas dāvanām

Laiks, telpa, ļaudis IV daļa	40.00
Z. Aistars — Ievainots zelts, stāsti	$13.50
A. Dziļums — Laila no Rīgas, rom.	$17.50
I. Vīksna — Neviens mūs nedzird	$12.00
L. Pērļupe — Priekšpilsētas noslēpums	$ 6.60
N. Kalniņš — Anitas stāsti	$ 5.60
J. Širmanis — Pīkstīte	$10.00
K. Ķezbers — Kurzemes Hercoga Dālderis	$ 6.60
V. Janelsiņa — Nozagtais eņģelis	$17.50
Eg. Grīslis — Lūgsim Dievu, meditācijas	$17.50
L. Bērziņa — Viena nedēļa Ernas dzīvē, rom.	$15.00
88 Latviešu Tautas dejas un Apdares	$27.50
Mūzikālie pavadījumi 88 dejām	$12.00
Latviešu māja Almēlijā	$12.50
E. Aistars — Sāksim vēlreiz, rom.	$16.00
L. Gulbe — Varbūt — es esmu mežs, dzejas	$12.00
T. Puisāns — Latviešu strēlnieku dzejas	$11.00
P. Apkalns — Dievam, Tēvzemei, Brīvībai	$ 7.50
O. Akmentiņš — Lielais kurzemnieks Amerikā	$15.00
K. Sidars — Aiz ezera balti bērzi, rom.	$16.00
O. Liepiņš — Tālos atspulgos, atm.	$24.00
J. Labsvīrs — Atmiņas un pārdomas	$16.80
E. Blanks — Latvijas valsts pirmie gadi	$ 3.00
K. Siljakovs — Mana atbilde II	$16.00
Dainu izlase — Trīs Skuju Koki un Bērzs	$12.00
Latviešu kaŗavīru dziesmas ar notīm	$12.50
Latvija — sienas kartes	$12.50
Latvijas un Padomju Krievijas miera līgums	$ 7.00
T.L.B. — Paaudzes paaudzēm, rakstu krājums	$15.00
I. Gubiņa — Kaza kāpa debesīs, ceļ. piez.	$13.00
V. Hazners — Varmācības Torņi —II	$49.00
T. Krūka — Rīgas Ieviņa — Jaunatnes romāns	$12.00
Priekulieši — Atceres	$42.00
Alf. Dziļums — Gaišie logi	$ 9.00

Piedāvā dāvanām: gleznas, rotas, keramiku, ādas un koka izstrādājumus, ka arī citas mantas.

DV Grāmantica, 491 College St., Toronto, Ont. M6G 1A5, tālr. 921-7121. Pasta sūtījumiem 10% piemaksa.
Pirmdienās ..... no pl. 12.00 līdz pl. 17.00
Otrdienās ..... no pl. 12.00 līdz pl. 19.00
No treš. līdz piektd.,iesk..no pl.12.00 līdz pl. 18.00
Sestdienās — no pl. 9.00 līdz pl. 13.00.

DV GRAMATNĪCAS NODAĻA-SALONS,4 Credit Union Drive, Toronto, Ont.M4A 2N8, tālr.757-1482.
Darba laiks:no otrdienas līdz piektdienai no pl.15.00-20.00
Sestdienās — no pl. 10.00 līdz pl. 15.00.

Murray E. Newbigging
BĒRU MĀJA
● **Izjusti personīgi pakalpojumi**
● **Pastāvīga kapella**
M. WAYNE HAMILTON
Funeral Director
733 Mount Pleasant Rd., pie Eglinton Ave.
Auto novietošana Tel. **489-8811, 489-8002**

ZIEDI UN DĀVANAS
GARDENIA
FLOWERS & GIFTS
362 Danforth Ave., Toronto, Ont. M4K 1N8
(Pie „Chester" pazemja pieturas)
466-1951 vai 466-1502
ZIEDI KATRĀ VEIDĀ — KATRAI VAJADZĪBAI
VISUR BRĪVAJĀ PASAULĒ
LATVIEŠU DAIĻAMATNIEKU DARBI
ĀDĀ, KOKĀ — KERAMIKA, AUDUMI
DZINTARA IZSTRĀDĀJUMI
ZELTKAĻA A. GUGĀNA ROTAS
Inta Tauriņš

LATVIJA AMERIKĀ
Atjaunojiet abonementu un dāviniet to saviem draugiem, lai nodrošinātu informāciju par notikumiem pasaulē.

Lūdzu sūtiet LATVIJU AMERIKĀ uz
☐ vienu gadu — Kanadā $46.00, ASV $46.00
☐ 6 mēnešiem " $24.00, " $24.00
☐ 3 mēnešiem " $14.00, " $14.00
Mr., Mrs., Miss .....
Adrese .....
Jauns abonents ☐ pagarinājums ☐
Čeki rakstāmi uz Latvija Amerikā vārda un sūtāmi
125 Broadview Ave, Toronto, Ont. M4M 2E9.

Toronto ziņas

● Sv. Andreja draudzes Ziemsvētku eglītes dievkalpojumā 15. decembrī, ko vadīja māc. J. Cālītis, piedalījās svētdienas skolas bērni ar dziesmām un deklamācijām. Korijs Avots lasīja evaņģeliju. Skolas bērni bija izveidojuši Betlēmes ainu ar Mariju, Jāzepu, ganiņiem, eņģeļiem, gudrajiem un ķēniņiem. Flautu duetā spēlēja Sarma Eglīte un Kaija Ranta. Sekojošā draudzes pēcpusdienā, kuŗā piedalījās pāri par 50 bērnu un ap 100 pieaugušo, dāmu komiteja ar priekšnieci B. Kūlu bija klājusi svētku galdu un sagādājusi svētku sainīšus, kuŗus izdalīja Ziemsvētku vecītis (J. Daugavietis). Bērni teica dzejoļus un dziesmiņas, lai izpelnītos dāvanas.

● TLB Sestdienas skolā 21. decembrī rīta lūgšanā māc. J. Cālītis kopā ar bērniem un vecākiem vadīja Ziemsvētku dziesmu dziedāšanu Daces Cielavas klavieŗmūzikas pavadījumā, pie kam bērni izvēlējās dziedāmās dziesmas. Skolotāja Renāte Vusta ar 7. un 8. klases skolēniem apciemoja visas klases, kur dziedāja svētku dziesmas. 7. klases audzinātāja B. Kūla savas klases skolēniem bija pasūtinājusi kopīgas pusdienas Makdonalda restorānā svētku dāvanai. DV Toronto nodaļas vanadžu kopa bija sagādājusi svētku sainīšus 17 bērnu dārza skolēniem, kuŗiem tos pasniedza kopas priekšniece A. Jākobsone.

● Pēdējais reliģiskās pēcpusdienas temats 18. decembrī Latviešu Centrā bija par Ziemsvētkiem. Māc̆ītājs A.Celms lasīja Adventa stāstu no Lukas evaņģelija un aicināja pasērst dzimtenē Jaunsudrabiņa Sapņu kamanās, lūgt Dievu, jo Latvijā tagad Ziemsvētki aizliegti. Māc. Fr. Kristbergs runāja par vācu mākslinieka Holbeiņa gleznu, kas pamatojas pazīstamajā Ziemsvētku dziesmā Es skaistu rozīti zinu. Šī glezna glabājas dominikāņu klosterī Frankfurtē pie Mainas. Māc̆ītājs parādīja šo gleznu arī uz ekrāna. Māc. J. Cālītis vadīja Ziemsvētku dziesmu dziedāšanu ar A. Plampes klavieŗpavadījumu. Azaidu bija gādājusi P. Vāgnere. Pēcpusdienas atkal atsāks Centrā 22. janvārī pl. 13, kad referēs māc̆ītājs Ā. Čops.Viņa temats: No bērna līdz vīram. Pārējās trešdienās Centrā notiks māc. A. Celma vadītās Bībeles stundas, sākot ar 29. janvāri un iztirzājot Jāņa evaņģeliju. Visām draudzēm kopējus Bībeles vakarus atsāks 14. janvārī Sv. Andreja baznīcā pl. 19. Iztirzās Lukas evaņģeliju jaunā tulkojumā. Dziesmas, lūgšanas, pārrunas, kafijas galds.

● Māc. Fr. Kristbergs salaulājis Andru Vitu Bregži un Džēmu Daglesu Stīlu (Steele).

● Sv. Andreja draudzes dāmu komitejas pirmais sarīkojums Jaunajā gadā būs pankūku brokastis 12. janvārī, no pl. 9 līdz 11 rītā, pirms dievkalpojuma. Pēc 19. janvāŗa dievkalpojuma draudzes pēcpusdienā atzīmēs Bībeles 300. gadasvētkus. Otrās pankūku brokastis 9. februārī no pl. 9—11 rītā. 23. februārī pl. 15 gadskārtējais draudzes bazārs.

● Toronto Latviešu pensionāru apvienības pēdējais sarīkojums vecajā gadā bija Ziemsvētku eglītes pēcpusdiena 19. decembrī, kad Latviešu Namā bija pulcējušies ap 300 pensionāru. Svētbrīdi vadīja archibīskaps A. Lūsis, apskatot sadzīves apstākļus no vairākiem viedokļiem. Tikai Kristus mācība mums var palīdzēt izkļūt no nevēlamiem apstākļiem. Deklamēja Anita Bencone, Valentīna Šimiņa un Biruta Komarovska. Dziedāja E. Ārgala diriģētais pensionāru koris. J. Grīnbergs koŗa vārdā pasniedza diriģentam svētku velti, bet B. Komarovska ziedus. Dāmu komiteja bija rīkojusi cienastu un loteriju. Bija ieradies arī Ziemsvētku vecītis (A. Šterns). Piparkūku mājiņu vairāksolīšanā ieguva E. Valtenbergs.

● Sv. Jāņa draudzes bērnu eglītes dievkalpojumu 22. decembrī vadīja māc̆ītājs Fr. Kristbergs. Ar Bībeles lasījumiem piedalījās jaunieši un svētdienas skolas bērni. Dziedāja draudzes vokālais ansamblis, ko vada Brigita Alka un svētdienas skolas koris skolotājas Edītes Linčas vadībā. Ērģelniece Anita Grigale-Rundāne atskaņoja ērģeļu solo un pavadīja kopīgi dziedātos korāļus. Sekojošā eglītes pēcpusdienā baznīcas zālē svētdienas skolas bērni deklamēja un koklētāji atskaņoja Ziemsvētku dziesmas. Ziemsvētku vecītis (A. Brencis) izdalīja dāvanas — 40 svētku sainīšus. Cienastu bija gādājuši bērnu vecāki.

● Sv. Andreja baznīcā draudzes koŗa mūzikālajā Ziemsvētku ievadījumā 22. decembrī koŗa dziesmas mijās ar māc̆ītāja J. Cālīša svēto rakstu lasījumiem un draudzes dziesmām. Draudzes koris atskaņoja dažādu komponistu septiņas dziesmas, vienu arī koŗa diriģenta Arvīda Purva komponētu — Pāri tumsas segtiem kalniem, bet otrai dziesmai viņš no angļu valodas latviski bija tulkojis tekstu. Ērģeļu priekšspēli, pēcspēli un draudzes dziesmu pavadījumus spēlēja ērģelniece Edite Timermane. Koncertu noklausījās 350 apmeklētāju.

● Sv. Andreja draudzes koŗa eglīte 14. decembrī baznīcas zālē pulcināja 125 apmeklētājus — koristus ar piederīgajiem. Māc. J. Cālītis vadīja svētbrīdi un Ziemsvētku dziesmu dziedāšanu koŗa pianistes Lailas Dabous pavadījumā. Latvisko azaida galdu bija klājušas koristes Marija Eglīte, Erna Ķivle un Gaida Āpše. Priekšnesumos klavieŗu solo atskaņoja 11 gadu vecais Pēteris Daugavietis, flautas duetu Sarma Eglīte un Kaija Ranta. Pašapdāvināšanās veltes izdalīja Ziemsvētku vecītis. Komponista un koŗa diriģenta Arvīda Purva skaņdarbu un 60 mūža gadu atceres koncertam savu piedalīšanos jau pieteikuši vairāki koŗi, bez pašu koŗa — vīru koris Viesturs, DV sieviešu koris Zīle, vīru ansamblis Kalvis, Toronto Latviešu baptistu draudzes koris un vēl citi.

● Toronto 17. decembrī pēkšņi miris vietējās latviešu baptistu draudzes darbinieks Jānis Ābele, piedzīvodams 73 mūža gadus. Viņš dzimis 1912. g. 15. augustā Bauskas apriņķa Jaunsvirlaukas pagastā. Viņš saļimis pie savas automašīnas, lai brauktu uz darbu Toronto ostas pārvaldē, kur strādājis vēl pēc pensiju gadu sasniegšanas. Kanadā ieceļojis 1954. gadā no Brazīlijas, apmezdamies uz dzīvi Toronto. Ilgus gadus strādājis par sekretāru Toronto Sv. Jāņa draudzes palīdzības fonda valdē, bijis Toronto Latviešu baptistu draudzes ilggadējs kasieris un pērminderis. Aizgājēju 21. decembrī no Rosara-Morisona bēŗu nama uz Jorkas latviešu kapiem izvadīja baptistu dr. māc̆ītājs J.Šmits un Sv. Jāņa draudzes māc. Fr. Kristbergs. Izvadīšanā bija sapulcējušies ap 150 pavadītāju, to vidū arī nelaiķa darba biedri. Dziedāja Toronto latviešu baptistu draudzes koris Ž. Gertnera vadībā. Ērģeles spēlēja Dāvids Šmits, kas ir māc. Jāņa Šmita dēls. Nelaiķis atstāj dzīvesbiedri Neliju, Sv. Jāņa draudzes sekretāri, meitu Ilzi, znotu Karmenu De Carlo, mazmeitu Julie un mazdēlu Adamu un dēlu Viktoru, vedeklu Sindiju un mazdēlu Jeremiju.

● Ziemsvētku dievkalpojumu 22. decembrī Sadberijā vadīja māc. A. Celms, ar divām dziesmām kuplināja Inese un Mārtiņš Makdonaldi, Laurie Makdonalda ērģeļu mūzikas pavadījumā. Pēc tam bija draudzes dāmu komitejas sarūpētais kafijas galds. Draudzes priekšnieks R. Dumpis pateicās visiem par darbu un paziņoja, ka Sadberijas latviešu draudzes 63 locekļi saziedojuši 230 dol. Latvijai 18. novembŗa dievkalpojumā. Bībeles stundas atsāks 6. janvārī ar Luka evaņģelija lasījumu. Nākamais dievkalpojums Sadberijā notiks Draudzīgā aicinājuma zīmē.

● Pēdējā DV Toronto nod. valdes sēdē īsi pirms svētkiem priekšs. Z. Akota vadībā izdarīja nozīmīgus piešķīrumus dažādiem labdarības fondiem un informācijas darba pasākumiem apm. 5.000 dol. apmērā, kā arī Ziemsvētku veltēs izvalidiem — 1.150 dol. apm., 100 dol. LNJAK pārstāvja braucienam uz Vispasaules jauniešu kongresu Venecuelā un 100 dol. jaunietim par veiksmi demonstrācijās. Piešķīra arī 75 dol. Kritušo kaŗavīru pieminekļa uzpošanas izdevumiem un 100 dol. Baltiešu veterānu līgas atbalstam.

Kasiere Aina Selga ziņoja par Ziemsvētku ziedojumu akciju, kuŗa jau pārsniedz 14.000 dol. devumu.

Sarīkojumu daļas vad. A. Vītols informēja, ka padomā rīkot rakstnieka J. Akurātera atceres pēcpusdienu sadarbībā ar TLB.

23. februārī iecerēta nodaļas biedru gada sapulce, bet 2. martā vanadžu kopas gada sanāksme. Šai sakarībā visām nodaļas amatpersonām (sekcijām) iesniedzami ziņojumi un darbības pārskati līdz 15. janvārim.

Vanadžu kopas vad. Astrīda Jākobsone ziņoja, ka kopa atvēlējusi 1200 dol. aprūpes līdzekļu sadalījumu atsevišķiem fondiem, Invalidu mītnei Bērzainē un individuālām personām, kuŗām nepieciešams atbalsts. Biedrzinis J. Veckers norādīja, ka nodaļā 538 biedri.

L. Ozols informēja par aprūpes mājas Kristus Dārzs pasākumu un norādīja uz problēmām sakarā ar līdzekļu sagādi.

Sēdes ievadījumā ar klusuma brīdi godināja mūžībā aizsauktos nodaļas biedrus Jāni Ozolu un Oskaru Arentu.

Laikraksta LATVIJA AMERIKĀ atsevišķus numurus var pirkt Toronto latviešu veikalos un DV grāmatnīcas nodaļās Latviešu Namā un Centrā, kā arī spiestuvē.

BAZNĪCU ZIŅAS

SV. JĀŅA DRAUDZE

Draudzes kanceleja atvērta otrdienās, trešdienās un ceturtdienās no pl. 10 līdz 17, tālr. 921-3327, 200 Balmoral Ave. Māc̆ītāja F.T. Kristberga runas stundas otrdienās no pl. 10—13, trešdienās no pl. 18—21, ceturtdienās no pl. 10—13. Māc. F.T. Kristberga adrese: 12 Worthington Cresc., Toronto, Ont. M6S 3P6, tālr. mājā 769-6950.

5. janvārī pl. 11 Zvaigznes dienas dievkalpojums.

12. janvārī pl. 11 dievkalpojums ar sprediķi bērniem. Svētdienas skola, jauniešu grupa un iesvētāmo grupa atsāk darbību.

SV. ANDREJA DRAUDZE

Māc. J. Cālītis, Sv. Andreja draudze, tālr. 924-1563, Carlton St. un Jārvis St. krustojumā, Toronto, Ont. Tālr. mājā 482-8403, 8 Rolland Rd., Toronto, Ont. M4G 1V5. Māc. J. Cālīša runas stundu laiks kancelejā: trešdienās un ceturtdienās no pl. 10—12 un no 18—19. Citā laikā, iepriekš sazinoties.

1. janvārī pl. 10.30 Jaungada rīta dievkalpojums. Teol. stud. Sarma Eglīte.

5. janvārī pl. 13 dievkalpojums angļu valodā, dievgalds; pl. 15 Zvaigznes dienas dievkalpojums, dievgalds.

12. janvārī no pl. 9—11 pankūku brokastis; pl. 11 dievkalpojums lieliem un maziem.

19. janvārī pl. 15 dievkalpojums Bībeles 300. gada svētkiem. Pēc dievk. draudzes pēcpusdiena ar J. Krēsliņa sen. referātu.

26. janvārī pl. 11 dievkalpojums.

AUSTRUMU DRAUDZE

Māc. A. Celms: 47 Lord Roberts Drive, Scarborough, Ont. M1K 3W1, tālrunis 267-3507. Toronto Austrumu draudzes dievkalpojumi notiek Sv. Barnabas baznīcā 361 Danforth Ave.

5. janvārī pl. 13 Zvaigznes dienas dievkalpojums.

12. janvārī pl. 13 dievkalpojums.

KATOĻU DRAUDZE

Prāvests Dr. B. Kokins, 33 Christie Str., Toronto, Ontario, M6G 3B1. Dievkalpojumi notiek katra mēneša otrā svētdienā pl. 13.00 Lietuviešu baznīcā, 1021 College St., Toronto.

BAPTISTU DRAUDZE

Māc. J. Šmits, 30 McDairmid Rd., Scarborough, Ont. M1S 1Z6, tālr. 299-3780. Toronto latviešu baptistu draudzes sanāksmes Walmer Rd. baptistu dr. dievnamā.

Jaunā gada sākumā — 1., 2. un 3. janvārī pl. 19 īpašas svētīšanās sapulces. Visi aicināti.

Dievkalpojumi notiek katru svētdienu pl. 16.

Gaismas telefons ticības stiprināšanai 635-8582 darbojas nepārtraukti 24 stundas dienā. Vēsts latviešu valodā tiek ieskaņota divreiz nedēļā.

Bībeles studijas—lūgšanu sanāksmes katru trešdienu pl. 19.30.

BRAMPTONAS DRAUDZE

Bramptonas latviešu ev. lut. draudzes dievkalpojumi notiek Grace United Church dievnamā: 156 Main Street, North Brampton, Ont. Māc. A. Briedis, 44 Marilyn Cr., Toronto, Ont. M4B 3C6, tālr. 757-2739.

HAMILTONAS DRAUDZE

Hamiltonas latviešu ev. lut. Kristus draudze — 18 Victoria Ave. South. Māc. K. Kuškēvics, 55 East 44th St., Hamilton, Ont. L8T 3G6, tālrunis 385-9838. Māc. K. Kuškēvica runas stundas baznīcas telpās ceturtdienās no pl. 19—21. Tālr. 527-5810. Ieeja birojā no baznīcas aizmugures.

5. janvārī pl. 10.30 bērnu dievkalpojums, svētdienas skola un Bībeles klase; pl. 11 — draudzes dievkalpojums.

MONTREALAS LATVIEŠU TRĪSVIENĪBAS EV. LUT. DRAUDZE

Dievkalpojumi notiek Jāņa (igauņu) ev. lut. baznīcā 4345 Marcil Ave. Draudzes nams, kancelejа un prāv. A. Voitkus dzīvoklis 3438 Rosedale Ave, Montreal, Que. H4B 2G6, tālr. 489-3224, vasarā arī 1-264-5816. Draudzes māc̆ītājs runājams katrā laikā, bet ieteicams iepriekš sazināties pa tālruni.

TRĪSVIENĪBAS EV. LUT. DRAUDZE. Dievkalpojumi — ja nav citādi norādīts, notiek baznīcā, 4345 Marcil Ave.

OTAVAS DRAUDZE

Māc. E. Lange, 364 Pleasant pk. Rd., tel. 733-3906. Otavas latviešu ev. lut. draudze 83 Main ielā (ne vairs Sv. Pēteŗa baznīcā).

5. janvārī pl. 18 Veco latviešu strēlnieku Ziemsvētku kauju atceres brīdis Sprīdīšos — pēc iepriekšējā gada parauga. Lūdzam nemt līdz svecītes.

12. janvārī pl. 11 dievkalpojums baznīcā. Dziesmu lapiņas.

LATVIEŠU MISIJAS RADIO RAIDĪJUMS „BRĪTIŅŠ AR DIEVU"
nepārtraukti
30 gadu gājumā
katru svētdienas rītu no
pl. 9 — 9.30
Vilnis 1270 AM
no Niagaras WHLD raidītāja
Vadītājs A. Laksmanis
106 Dorset Rd., Scarboro,
Ont., tālr. 261-4218
Latviešu misijas

KLAUSAITIES GARĪGOS RAIDĪJUMUS

Global TV 6. un 22. stac.
100 Huntley St., Toronto,
no pirmd. — piektd. pl. 9.30 no rīta, sestd. pl. 10 no rīta. Bufalo TV stac. 29, 700 Club, ik dienu pl. 11.30 no rīta un pl. 9.30 vakarā
Radio FM CBN 107.1
24 stundas. Tel. 889-3126.

Daugavas Vanagu nams
PIEDĀVĀ ZĀLI
DAŽĀDIEM SARĪKOJUMIEM
PIEPRASIET TELEFONISKI
SVĒTDIENĀS DZĒRIENI TIKAI PIE MALTĪTĒM — $5.00

125 Broadview Ave.
Tel. 465-5225

Daugavas Vanagu klubs
ATVĒRTS BIEDRIEM UN VIESIEM
no pirmdienas — trešdienai, iesk.,no pl. 14 — 22,
ceturtd. no pl. 14 — 24,
piektd., sestd. no pl. 12 — 24,
svētdienās no pl. 12.00 — 21.00.

KALUPE
JEWELLERY LTD.
Zeltkaļi
ALDONA KORMS un
TĀLIS KIVLENIEKS B.Sc. G.J.
VEIKALĀ UN DARBNĪCĀ — Tālr. (416) 595-1125
College Park, 444 Yonge St., Toronto, Ont. M5B 2H4

Fotografisks uzņēmums
ar atzītu kvalitāti.
(416) 863-1166
BENJAMIN FILM LABORATORIES LTD.
287 Richmond St. E., Tor., Ont. M5A 1P2
We believe every picture counts

Lielākais latviešu veikals Toronto
BROADVIEW DELICATESSEN
141 Danforth Ave, tel. (416) 465-9905
Piedāvā:
- lielā izvēlē eiropiešu gaumē gatavotus gaļas izstrādājumus,
- žāvētus tītarus, zivis,
- pašu ceptu rupjmaizi, pīrāgus, ķimeņmaizītes, smalkmaizītes, jubileju kliņģerus u.c. gardumus.
- klāj viesību galdus.

Īpašnieki Ausma un Jānis Miķelsoni

OPTICAL STUDIO
R. Schmid, Optician
VĀCU OPTIĶIS —
Speciālizējies kontaktlenžu nozarē
Lielā izvēlē eiropiešu aceņu rāmji.
1586 Bloor St. W., Toronto.
Tel. 535-6252.

LATVIEŠU PUĶU VEIKALS
487-0491
PIEGĀDE LIELTORONTO ROBEŽĀS
Crest Florists
567 Mt. Pleasant Rd.,
Toronto, Ont. M4S 2M5
Pinu, pinu ziedu viju
Pīpenes un smilgas miju
Mētru sauju, rožu sauju...
MAIJA ASARIS

Vecākais latviešu puķu veikals

Venus
ZIEDI KATRAM GADĪJUMAM
Pasūtinājumus pieņem arī no ārzemēm un uz ārzemēm.
231 RONCESVALLES AVE., TORONTO 3, ONTARIO.
Tel. darbā 534-4645, pēc darba 533-4037.
A. PUTNIŅŠ

R. S. KANE Ltd.
APBEDĪŠANAS BIROJS
6150 Yonge Street
(Goulding Ave stūrī, dienvidos no Steeles)
Willowdale, Ont.
221 — 1159

DOWNTOWN WOOLS, ARTS & CRAFTS
Īpašn. Elza Avots
137 Yonge St. — Shopping Mall,
(Ieeja arī no 74 Victoria St. Arcade Bldg.)
Lielā izvēlē dažādu rokdarbu materiāli.
Padomi rokdarbu jautājumos.
Tel.: 368-5011

Alcan Building Products Authorized Dealer
Māju īpašnieki!
ietaupait ar ALCAN SIDING
Sazinaities ar uzņēmuma īpašnieku — bez starpniekiem gatavo un ierīko
Thermo Windows
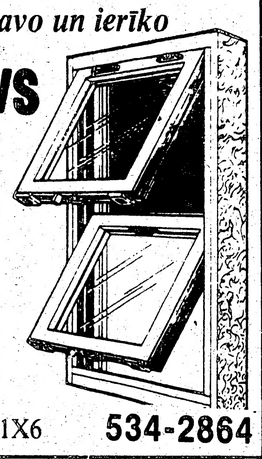
- LIETUS NOVADA CAURULES
- LOGUS
- DURVIS
- MARĶĪZES (Awnings)
- JUMTA PĀRKARES

CENTURY ALUMINUM INSTALLERS
Īpašnieks Artūrs Mīme
2229 Dundas St. W., Toronto, M6R 1X6 534-2864

PIEMINEKĻI
487-2147, vakaros 445-8955
Kvalitātes darbs un eiropiešu mets
Igauņu uzņēmums
YONGE MEMORIAL LTD.
2044 Yonge St., Toronto
M4S 1Z9
Starp Eglinton un Davisville

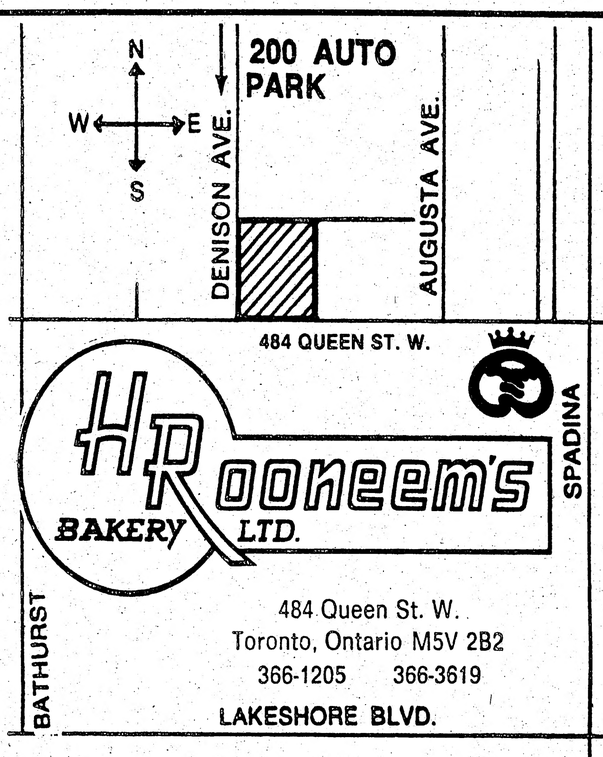

Maiznīca un delikatešu veikals
Lielā izvēlē eiropiešu kūkas, gaļas un maizes.
Putu krējums un kūkas mūsu speciālitāte.
Viss vēlamais katra veida viesībām.
Restorāns un kafejnīca 80 personām.
Liels auto novietošanas laukums mājas aizmugurē.

Latviešu nams Toronto
IZĪRĒ LABI VĒSINĀTAS TELPAS
SARĪKOJUMIEM UN VIESĪBĀM
Pēc vēlēšanās nama dāmu komiteja rīko
GODĪBU GALDUS
491 College Street, Toronto, Ont. M6G 1A5
Tel. 922-2931

Ātri, glīti un lēti
iespiežam
dažādus ielūgumus
Tel. 466-1514

Edgars Pētersons

Zīmīgi krikumi

Jaunās pasaules pirmais dižapvienošanas gājiens notika Kanadā, kad pēc 1812. gada kara Hudsona Bay sabiedrība Ziemeļamerikas vecākā korporācija, nopirka maksāšanas grūtības iestigušo Northwest sabiedrību, vienīgo konkurentu ienesīgajā tirdzniecībā.

Nupat jauns uzņēmumu konsolidācijas vilnis ir nozīmīgi rosinājis Kanadas saimniecību. Ekonomiskā vara iekritusi klēpī dažu lieluzņēmumu patvaļai. Jaunā ievirze spēj apslāpēt svētīgu sacensību, noslēdzot jaunpienācējiem brīvās uzņēmības tirgu. Jau runā, ka bīstami apdraudētas ir demokratiskās norises.

Problēmu pamatā ir vairākas prominentas firmu ģimenes. Pēteris un Edvards Bronfmaņi, brālēni Seagrama dinastijas Bronfmaņiem Montreālā pašreiz kontrolē apmēram 10% no tiem uzņēmumiem, kas ietilpst Toronto akciju biržas 300 firmu kopējā indeksā.

Samērā pajauni kapitālistu kluba locekļi Toronto ir brāļi Pauls, Alberts un Ralfs Reichmaņi, grandiozā Olympia & York Developments Ltd. nekustamu īpašuma projekta kaldinātāji, kas nesen par 2,2 bilj. dol. nopirka Gulf Canada Ltd., ceturto lielāko petrolejas firmu Kanadā.

Bez šīm lielfirmu ģimenēm jāpiemin sešas varenākās Kanadas bankas un institūcijas, ko lietprātīgi vada profesionāli ļaudis. De Grandprė ir 13 bilj. dolaru kopvērtības Bell Canada Enterprises Inc. direktoru padomes priekšēdis. Nepilnos divi gados uzņēmīgais financists ir Northern Telecom Ltd. telefona un telekomūnikācijas pakalpojumu grupai pievienojis pasākumus enerģijas, nekustamu īpašumu un publikācijas laukā — apmēram 900 milj. dolaru kopvērtībā.

Minēto institūciju un ģimeņu saimnieciskā vara ir fainomenāla. Piecpadsmit konglomerāti kontrolē vērtības 120 bilj. dolaru apjomā, un 60% no financiālām vērtībām atrodas sešu lielbanku un piecu nesen radītu financiālu pakalpojumu dižfirmu neierobežotā pakļautībā. Jājautā, vai monopolizēšana ir vajadzīga?

Liekas, ka konservātīvais ministru prezidents Braiens Malrūnijs to atbalsta, it īpaši — lai mazinātu 10% bezdarba skaudrumu, kā arī — lai atdzīvinātu Kanadas saimniecību, ko nomāc zema produktivitāte un necili panākumi izgudrojumu jomā. Neņemot vērā kritiķu argumentus, ka valdības labvēlīgā nodokļu politika pret uzņēmumu konsolidācijas krustnešiem reducē firmu sacensensības spējas starptautiskajā tirgū, jāatzīst, ka monopolizēšana visumā nav nemaz tik ļauna, jo — piemēram — Kanadas kapitālisma stils ir arī ietiecies izcilības gaisotnē. Sešas dižbankas izveidojušas tik iespaidīgu financiālo tīklu no krasta līdz krastam, ka Īrijas populārajam lugu rakstniekam nel. Brendanam Behanam bija jāsūdzas, ka Kanadā kādas bankas nodaļa esot atrodama uz katra stūŗa, kur faktiski civīlizētai sabiedrībai vajadzētu būt krogum!

Premjērs Malrūnijs laikam nav saklausījis ASV 7.tā prezidenta ģen. Andrū Džaksona (1767.—1845. g.) brīdinājumu: ,,Katrs monopols un visas eksklūsīvās priekšrocības tiek piešķirtas uz vispārības rēķina, kam īstenībā pienākas attiecīgi līdzvērtīga daļa.''

*

Vēl priekš desmit gadiem katarakta operācija bija biedīgs notikums, nedēļu ilgajā slimnīcas režīmā slimnieka galvu padarot nekustīgu ar smilšu maisu palīdzību. Šodien, ja katarakts sāk traucēt redzi, korrektīva operācija visumā ir ātra un veiksmīga rutīna. Parasti, stundas laikā pēc ierašanās slimnīcā vai ķirurga birojā bojātās lēcas vietā ir ,,iedēstīta'' mākslīga lēca, un pāris stundas vēlāk laimīgais pacients var doties mājup.

Procedūra ir tik vienkārša un rezultāti tik drāmatiski, ka acu ārstiem reti pagadās slimnieki, kas atsakās dot (rakstveida) piekrišanu proponētai operācijai. Kritiķi gan apgalvo, ka šogad, piemēram, gandrīz 525 milj. dolarus no ,,medicare'' fonda līdzekļiem izniekošot nevajadzīgām kataraktа operācijām. Nevar būt šaubu, ka pacientam pašam allaž nopietni ir jāapsveŗ chirurga ieteiktā operācija, kas maksā vairāk par 3,000 dolariem. Tas nozīmē, vai operācija ir patiešām nepieciešama, lai novērstu traucējumus, kas bloķē gaismas ieplūšanu acs tīklenē (retinā).

Dažiem slimniekiem var paiet turpat desmit gadu, kamēr katarakts ,,nogatavojas'', citiem tas notiek jau sešos mēnešos, bet caurmērā šis process ilgst no diviem līdz trim gadiem. Šinī sakarā jāpiemin, ka līdz 70-to gadu sākumam ārstiem bija pacietīgi jāsagaida katarakta ,,nogatavošanās'' brīdis. Iemesls: tad lēca, pārblīvēta ar vielu, kam gaisma netiek cauri bija nonākusi gandrīz šķidrā stāvoklī, un to tāpēc varēja ,,izsūkt'' pa radzenē (cornea) izdarītu izgriezumu. Sadzīšanai bija vajadzīgas vismaz astoņas nedēļas. Mūsu dienās turpretim lieto mikrochirurģisku techniku (ektracapsular extraction), kas mākslīgas lēcas ,,iestādīšanu'' paveic apbrīnojami īsā laikā, pie tam ,,midzināšanai'' lietojot tikai lokālo anestēziju.

Kaut arī mākslīgā lēca nenoliedzami uzlabo pacienta redzes spēju, tomēr dažiem slimniekiem ieteicams lietot acenes vai kontaktlēcas optimālo rezultātu sasniegšanai.

Pēc bojātās lēcas izoperēšanas jauns katarakts tanī pašā acī vairs nevar rasties, bet vairākiem pacientiem (ap 25%), kam pagātnē izdarītas katarakta operācijas, palaikam lēcas aizmugure var kļūt duļķaina. Tādos gadījumos acu chirurgs ar ,,leisera gaismas stariem'' (laser beam) izurbj caurumiņu ,,mākoņainajā zonā'', lai gaisma atkal netraucēti spētu sasniegt acs tīkleni.

Latviešu skolas Hamiltonā eglītes sarīkojumā 15. dec. ģimnazisti, pirmās un septītās kl. audzēkņi uzvedumā ,,Ziemas svētki sabraukuši'' (I. Karules ludziņa) rādīja tautasdziesmās un dejās, kā svinēja svētkus senajā latviešu sētā ar cienasta galdu un budelīšu ierašanos.
Foto J. Ligers.

Pēc ilgām un grūtām ciešanām mūžībā aizgājis
mūsu mīļais

Oskars Arents

dzimis 1912. gada 23. decembrī Jaunsvirlaukā,
miris 1985. gada 9. decembrī Toronto.

Dziļās sērās

sieva,
audžumeitas ar ģimenēm,
krustdēls un draugi
tuvumā un tālumā

Nekad vairs sauli neredzēšu,
Kā tā aust un jūrā briest;
Nekad vairs kaijas nedzirdēšu,
Kā tās kliedzot pār dzelmi skrien.

Mūsu nodaļas biedrs

Eduards Šmits-Kalējs

dzimis 1912. gada 9. maijā Rundālē,
miris 1985. gada 20. novembrī Hamiltonā, Kanadā.

Par viņu skumst
Hamiltonas vanagi un vanadzes

Prof. Vilnis Šveics Latvisko zināšanu seminārā 8. decembrī Latviešu Namā runāja par tematu — Jauna stratēģiska pasaules karte. Pēc referāta notika debates. Attēlā no labās prof. Vilnis Šveics, semināru vadītāja Pamela Melnbārde un vakara vadītājs Mārtiņš Vāgners.
Foto V. Plampe.

SAVIENOTĀS VALSTIS

NJUJORKA

● Ņujorkas latviešu ev. lut. draudzes valdes sēdē 3. decembrī nolēma ziedot Amerikas Latviešu Apvienībai 500 dol. nacionāliem mērķiem. Tie ir ienākumi no četru Latvijas valsts neatkarības atceres dienas dievkalpojumu kollektēm. Nākamā draudzes pilnsapulce notiks 16. februārī Jonkeros. Parasti draudzes pilnsapulces notikušas Bruklinā, divas reizes tās bijušas Salas baznīcā. Abas reizes bija jāievēl jauns mācītājs, kas apkalpos šo novadu. Vienu reizi sešdesmitos gados tā notika Jonkeros. No draudzes valdes šogad jāaiziet trim valdes locekļiem, kas savos amatos bijuši maksimālo laiku, katrs divus trīsgadu periodus. Tie ir pašreizējais draudzes priekšnieks Georgs Ivanovs, sekretārs Ilgonis Zariņš un inventāra pārzinis Jānis Rozenbergs. Uz brīvajām vietām valde pagaidām kā kandidātus izraudzījusi Valteru Zālīti, kas savus sešus gadus izkalpoja 1984. gadā, un pašreizējo Ņudžersijas novada ilggadīgo vecāko Arvīdu Blodnieku. Budžeta komisijas sēde paredzēta 7. janvārī. Tur piedalīsies draudzes priekšnieks, piecu novadu vecākie, draudzes kasieris un kādreizējais kasieris I. Bošs. Nolēma lūgt archibīskapu A. Lūsi izsniegt atzinības rakstus 10 draudzes darbiniekiem, bet valde apskatīja iespējas apbalvot 20 citus darbiniekus ar Ņujorkas draudzes atzinības rakstiem. Nākamajā gadā Ņujorkas draudzes bērnu nometne Katskiļos atskatās uz 30 darbības gadiem. Paredzēts par to izdot mazu brošūru, apmēram tādu, kādu novembrī izdeva par Jonkeru baznīcas 20 gadiem.

● Ņujorkas latviešu koŗa ziemsvētku ieskaņas koncerts 8. decembrī šogad notika divās vietās: pl. 10 no rīta Setona kolledžā, Jonkeros, bet divas stundas vēlāk Ņujorkas latviešu ev. lut. draudzes Jonkeru baznīcā. Programmu izpildīja jaukts koris, The Bronx Arts orķestris, mecosoprāns Laila Saliņa un koŗa solistes Irīna Kaca, Ilze Kancāne, Ilze Padega, Zinta Poilova un Kristīne Zārda. Programmā bija tradicionālas Ziemsvētku dziesmas un divas kantātes. Imants Mežaraups šogad bija komponējis Ņujorkas korim un tā diriģentam Andrejam Jansonam veltītu kantāti — „Kas var dziesmas izdziedāt?" Tekstā latviešu tautasdziesmas, Andreja Eglīša dzejas un A. Ritmaņa, O. Stumbra un I. Mežaraupa dzeju fragmenti. Bet šī darba pirmatskaņojums notika tikai pirmajā koncertā Setona kolledžā dažādu pārpratumu dēļ. Otra kantāte bija Viktora Baštika 1984. gadā uzrakstītais darbs Ziemsvētkos, kur izmantoti latviešu dzejnieku darbi un tulkojumi.

● Koncertam Jonkeru baznīcā sekoja Ziemeļu novada dāmu komitejas adventa pēcpusdiena ar kafiju un azaidu. Apmeklētāji azaidā pārsniedza divus simtus, ieskaitot koristus. Kolledžā vairums bija latviešu apmeklētāju, tikai nedaudz amerikāņu.

● Uz dažu draudzes locekļu vēlēšanos Ņujorkas draudzes Salas baznīcā māc. L. Saliņš atsāka dievkalpojumus angļu valodā. Pirmais notika 8. decembrī pl. 9 no rīta, apmeklētāju skaits bija neliels. Šinī novadā angļu valodas dievkalpojumi notika jau māc. L. Zušēvicas laikā. Pirmajā dievkalpojumā apmeklētāju skaits bija kupls, pēc tam tas saruka, līdz beidzot svešvalodu dievkalpojumus pārtrauca. Angļu valodas dievkalpojuma seko ja latviešu dievkalpojums.

● Ņujorkas draudzes Palīdzības fondā līdz 1. decembrim ienākušas 403 aploksnes ar 7244 dolariem ziedojumu. Fonds bija izsūtījis 1200 aicinājumu.

Korporācija Talavija šogad atskatījās uz 85 darba gadiem. Uz jubileju tā aicināja savas organizācijas dalībniekus ziedot labdarīgiem mērķiem. Aicinājums devis labus rezultātus, ziedojumos ienākuši 54000 dol.

● Tiesa Vašingtonā sodījusi 21 rabīnu par piedalīšanos neatļautās demonstrācijās pie Padomju sūtniecības. Kopš maija apcietinātas ap 150 personas, bet šie ir pirmie, kam piespriests sods. Katrs no viņiem saņēmis 15 dienu cietumā, kas atlaists, un 50 dol. naudas sodu. Bez tam tiem sešus mēnešus jāpaliek tiesas uzraudzībā. Starp apcietinātiem ir arī latvieši, kas demonstrējuši, aizstāvot latviešu tiesības, arī ALA priekšsēdis A. Lambergs, kam draud līdzīgs sods. Apsūdzētie norādījuši, ka nav vienlīdzības, jo 2000 citi demonstrētāji pie Dienvidafrikas sūtniecības nav sodīti.

● Ziemsvētku tirdziņā 7. un 8. decembrī DV namā Bronksā bija bagātīga dāvanu izvēle. No savas jaunās dzīves vietas Merilandē bija ieradusies Olga Akerberga ar tautisko mantu un kartīšu krājumiem. Akerbergi ir bijušie ņujorkieši, kas nesen atstāja Bruklinu. Viņi gadiem piedalījās dažādos Ņujorkas apkārtnes sarīkojumos. Tirdziņā bija arī plašs L. Rumaka grāmatu stends, I. Rumpētera skaņu plašu un lenšu galds ar latviskām dziesmām, vairāki daiļamatniecības stendi, gleznas, piparkūkas, rupjmaize, medus. Piparkūku cepšanā vanadzēm talkā bija nākusi apvienības jaunatnes sekcija, kas izmantoja vanadžu virtuvi, lai saceptu papildu krājumus. Rupjo maizi izpirka jau pirmajā stundā. Atspirdzinājumiem vanadzes bija sagatavojušas boli, bet izsalkumu varēja remdināt pie vanadžu sagādātām pusdienām. Vanadzes bija gādājušas arī par izlozi ar daudziem laimestiem. **Vk.**

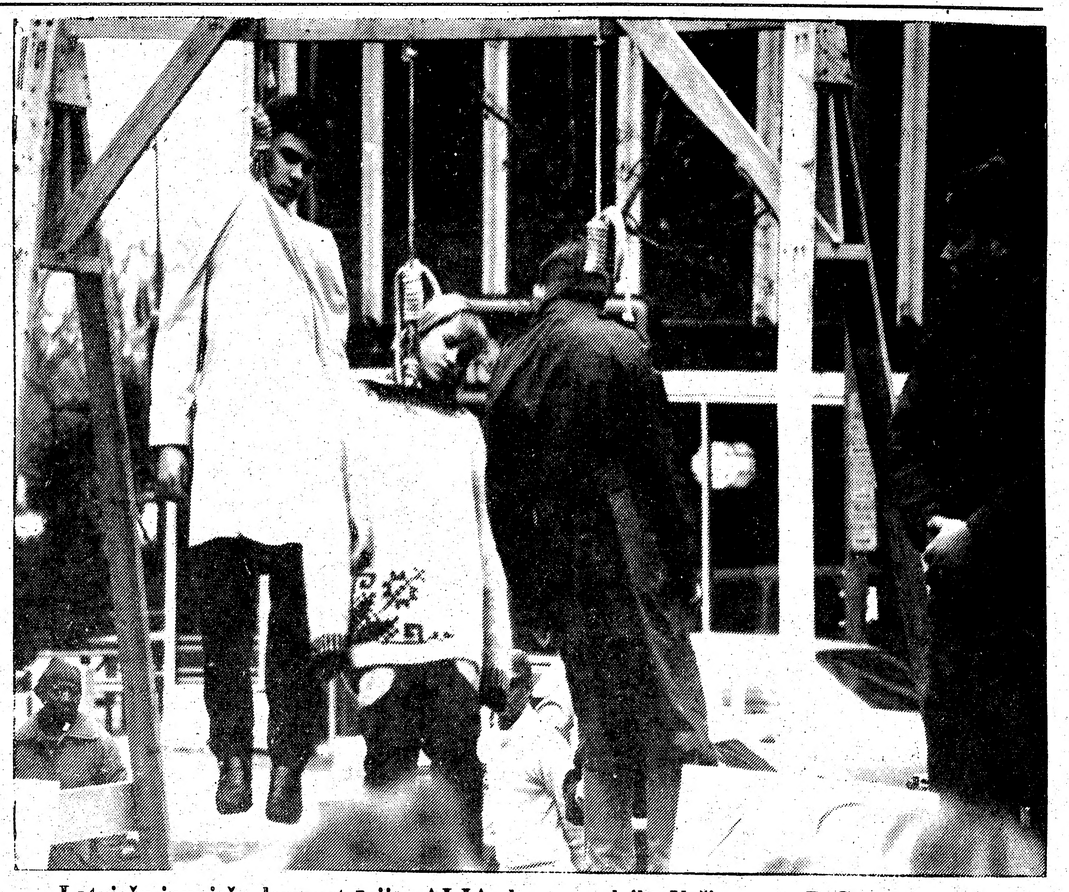

Latviešu jauniešu demonstrācijas ALJAs kongresa laikā Vašingtonā, D.C. Trīs „pakārtie" jaunieši reprezentē trīs latviešu brīvības cīnītājus — Gunāru Astru, Lidiju Lasmani-Doroņinu un Intu Cālīti. Fotografijā no kr. redzami: Raimonds Pavlovskis, Tija Kārkle un Viktors Felkers. Labajā malā „krievu sargs" ir Pēteris Vīksniņš.

GRAND RAPIDI

● 90 g. robežu 25. novembrī sasniedza Olga Veinberga. Pēc pabeigtām skolas gaitām dzīvojusi Rīgā un strādājusi pilsētas satiksmes pārvaldē. Bēgļu posmu, pēc Otrā pasaules kaŗa, pavadījusi dažādās nometnēs Vācijā, un ASV ieceļojusi kopā ar vīru, kas miris jau pirms daudz gadiem. Viņa bijusi liela dzīvnieku mīļotāja, sirsnīgas, izpalīdzīgas dabas, liela iespiestā vārda cienītāja. Tikai gadiem ejot, nevarēja vairs lasīt, tika ievietota veco ļaužu mītnē, kur tā atrodas vēl tagad. Daži attālāki radi dzīvo Kalifornijā un Minesotā.

Lielu rūpi par vecās māmuļas likteni tur viņas draudzes mācītājs, un daži citi tuvi draugi, sniedzot palīdzīgu roku dažādās vajadzībās.

● Gaišās Ziemsvētku ieskaņu izjūtas risinājās latviešu Biedrības eglītes vakarā 7. dec. vakarā pašu namā. Svētbrīdi vadīja māc. H. Lapiņš, dziedāja Ziemsvētku dziesmas, klavieŗu pavadījumus veica Māra Zirne. Laicīgā daļā bija teātŗa kopas priekšnieces Rūtas Puriņas sarūpētie priekšnesumi ar kokļu mūziku, dzeju skandējumiem un dziesmām, ko viņa saistīgi pieteica klausītājiem. Izpildītāji gan no pašu mājām, gan kaimiņu pilsētas, pat no Čikagas un tālās Kalifornijas. Vairāki jau pabeiguši augstas skolas, citi vēl mācās. Skatītājiem bija prieks un savs spriedums, ka jaunieši nemaz nav tik atturīgi, ja tikai prot viņus aicināt un piesaistīt sarīkojumu programmas izpildīšanā. Tāpat iepriecināja, ka vecāki un vecvecāki bija ņēmuši līdz savas mazās atvases, lai rādītu tiem Ziemsvētku brīnuma norisi, kas laistījās visapkārt, kur vien skatus virzīja. Sekoja azaids, ko gaumīgi bija klājušas biedrības dāmu pulciņa dalībnieces. Biedrības priekšnieks A. Grīnbergs nolasīja plašu ziņojumu, drāmatiskiem momentiem piesātinātu, par PBLA jauniešu protesta demonstrāciju Vašingtonā. Dāmu pulciņa priekšniece Brigita Valta un Valija Pole savukārt pasniedza Ziemsvētku dāvanu Biedrības priekšniekam 1000 dol. apmērā izlietošanai vispārējo mērķu sekmēšanai. Sekoja draudzīgas pārrunas dažas stundas mājīgā gaisotnē. Sarīkojuma laikā bija izkārtota arī Jāņa Plātes foto uzņēmumu skate. **V.Z.**

BOSTONA

● Loudži mūzikas skolā, diriģējot orķestri, 11. decembrī pēkšņi saļimis tās ilggadējais diriģents 69 g.v. Endels Kalams. Viņš dzimis Igaunijā un 1950.g. ieradies Bostonā. Bija pazīstams ar mūzikas institūta noorganizēšanu un vadīšanu. Viņa nāve ir zaudējums ne vien igauņiem, bet arī visai baltiešu kultūrālai sabiedrībai, jo viņš aktīvi piedalījās Amerikas baltiešu biedrībā Jaunanglijā un vienmēr kārtoja t.s. Baltic-American Concert serijas.

Bostonā pirms 25 gadiem mira arī slavenais igauņu mākslinieks Ludvigs Juchts. **O. A.**

Čekas upuŗus pretkomūnisma demonstrācijā Vašingtonā tēloja Raimonds Pavlovskis un Tija Kārkle.

A. Sedasdēls

Ieviņas mežsargs

Ikreiz, kad eju lūkoties, kā pilsētas dienvidu pakalnē atkal pastiepušās egļu lēzenās zaru rokas, vienas vasaras dzīvības posmam noslēdzoties, man plecu viegli aizkar, zemu liecies zars. It kā kāds ar zaļu vēdekli nojauktu gadu sienu.

Esmu atkal mājās. Bet gadsimtos nemainīgai pilsētai Daugavas krastos vēl nav miera. To nemana arī zemes ārēs. Kaŗš. Virzīdamies uz Krievzemes pusi, tas pie zemes notriecis daudz no zemes skaistuma, tanī pašā brīdī arī uzrausdams cerības gaišākām dienām. Pa sarkaņā jāthieka pēdām seko uzvaras kārē iekaisis vajātājs. Domājām labāko: varbūt mums palīdzēs augt un atkal celties pašu zemē?

Nakts stundās vēl zibsnī debesis, tad atkal lēnām norimst. Uguns vētra aizgārdz, bet nemiers paliek un urdī. Varbūt laukā no šīs satraucīgās gaisotnes, lai pazustu nejaušības un būtu klusums?

Īries cauri siltai Zemgales naktij, rīta gaisma līdz ar sveša ezera mirdzēšanu mani ieved it kā kāda brīnuma vārtos. Zemgales meži. Te nu es esmu, nācis pie tiem ar bijīgu mīlestību, iemainījis dzidru mieru pret trauksmi un putekļiem.

Lietas rit strauji: tur jau viņi nāk, mani septiņi mežsargi. To plecos daudzi mežos ieauguši gadi. Man no visa tā pavisam maz. Varbūt tikai priecīga sajūta un sentiments. Bet bērzu baltie tempļi ar priecīgi zaļo jumtu un eglāju noslēpumainās sienas ātri noskaņo labsajūtā par to skaistumu. Griba un mīlestība kalpot strauji uzvirza izvēlētam ceļam.

Katrs no septiņiem mežsargiem stāsta par sevi, vēlāk arī viens par otru. Ar šo mirkli arī mani gadi sasaistīti ar viņējiem.

Mežsargu pulciņā Ieviņas mežsargs Grīvītis visnaskāk stāsta par savām egļu audzēm kā par lielu lepnumu, kas viņam uzticēts un kuŗu tas kopis ar izcilu rūpību. Egļu šmaugie augumi kā tumši brūnas, staltas kolonnas lepni pretī saulei ceļ savus veselīgos vainagus. Pats mežsargs sīka auguma, mazākais savu darba biedru pulkā, bet ar lielu mīlestību pret savu apgaitu. Zem iesirmām skropstām apmierinātas lūkojas pašauras brūnas acis. Bet tās iedzirkstas, tikko valodas skaŗ viņa sargāto meža apgaitu. Tajā allaž viss vislabākā kārtībā. Grūti atrast kādu kuprainu vai ar nolūzušu galotni egli. Tās viņš lika izcirst visātrākā laikā, lai zemniekiem tiktu siltums vai arī pielabojums kādai saimniecības ēkai.

Bet ar to vēl nebija beigusies mežsarga rūpība un mīlestība. Pa attīrītām meža stigām paloja saules gaisma, aizvien augstāk ceļot koku lapotni. Ceļi meža materiālu izvešanai vislabākā kārtībā. Pat dziļā sniegputenī pa tiem viegli slīdēja ragavas ar smago kravu. Mežsargs ne tikai sargāja koku augumus un rūpējās, lai tiem būtu pietiekami saules gaisma, to panākot ar uzmanīgu retināšanu. Viņš saudzēja arī savas apgaitas iemītniekus, ik reizes lūkodams no sevis atvairīt karstasinīgos medniekus.

Mežsargam Grīvītim bija patāls ceļš līdz dievnamam, tādēļ viņš nereti, sevišķi pavasaŗa rītos, iegriezās tuvējā birzē vai eglājā. Seju pavērsis pret rītiem, viņš salika rokas un noskaitīja lūgšanu. Neviens viņam nevarēja pārmest bezdievību vai atturību: daba taču pilna Dieva varenības. Lielība nebija viņa iedabā. Varēja nomanīt, ka viņš ar klusu, neuzkrītošu rūpību un čaklu tecēšanu bija panācis izcilu skatu savām audzēm.

Mēs sapratāmies. Savu tuvumu un atzinību Ieviņas mežsargam nevienam neslēpu. No viņa pieredzes varēja gūt dažu labu darba gudrību un tā dziļāk ienirt nepārskatāmi plašajā dzīvības jomā, ko sevī slēpa mežu pasaule.

Grīvītis bija meža ierindnieks, nekad dienesta darīšanās neaizmirsa uzvilkt formas tērpu. Neatņemama uzkabes sastāvdaļa bija jau krietni padzeltējusi ādas soma, kuŗu viņš iznēsāja meža materiālu ierakstiem vai izsniegumiem.

Mums bieži uzrausās lietiškīgas pārrunas, vai nu tas bija meža cirsmās vai tiekoties mežziņa darba telpās. Viņam piemita piemīlīga lietu izkārtošana ar meža cirtējiem. Kas vien bija tuvāk Ieviņas apgaitas sniedzamībā, tie savas vajadzības pēc siltuma vai ēku celšanai lūkoja izdabūt no Ieviņas mežsarga. Viņš ar visu sirdi bija nodevies savam tiešajam pienākumam, aizmirsdams vajadzības dienesta zemei. Bet tā arī bija liesa un smilšaina, maz dodama savam saimniekam. Šaura svītra ar dārzājiem, pa retai magonītei vai tabakas stādam. Viņš bija pretstats Ciemata mežsargam Svirlim, kuŗam koptāka bija dienesta zeme, nevis meža apgaita.

Atnāca Ziemas svētku vakars. Pirmais Zemgales mežos. Ap rīta stundu Grīvītis bija ieradies lietu kārtošanai. Bet tajā bija arī kāds pārsteigums: viņš mani ieļūdza pie sevis, piesolīdams braucienu svētku kamanās. Es atteicu. Gribējās pašam atrast ceļu pie uzticīgā un labā mežsarga.

Debesīs mirgoja viegla krēsla. Zvaigžņu vēl nebija, uzsākot gājienu. Apgaitas cirsmās jau bija sākušies meža darbi. Bet tagad tur mājoja svētvakara klusums. Kādas stigas malā vēl gailēja pēdējās ogles no meža cirtēju samestā ugunskura. Sniegā iespiestas, kā sastingušas, blenza malkas grēdas, mirdzinādamas savas dzeltenās šķilu pieres. Kā tumšas gaŗas švīkas, pieplakušas zemei, gulēja nocirstās egles. Meža tumsa skalojās ap koku stāviem. Bet augstāk debesis bija noskaidrojušās. Ar spožu saltu gaismu mirdzēja mēness. Varējā labi saredzēt, kā sniegā iespiestas, viegli iezilganas, ņirbēja zvēru un putnu pēdas, krustodamās un jaukdamās visos virzienos: meža irbītes vieglais pieskāriens sniega virsmai, dziļāk iegrimis gaŗauša skrējiens, tad, pat līdz sūnas kārtai iespiedies, stirnas lēciens. Kāds bagātīgs Dieva devums mežu pasaulei! Bet Ieviņas mežsargs vairījās to aizkart un bija laimīgs, ja medības norīkoja cita mežsarga apgaitā.

Ziemas nakts idilli vērodams, nemanīju, ka biju jau pavisam tuvu piesoļojis svētku ciemam. Iztālēm tas atgādināja sniegā iegrimušu rūķīša mājeli ar mazu baltu jumtu, sīkām logu rūtīm un mierīgu dūmu kāpienu debesīs.

Ciemiņi svētku vakarā ir gaidīti. To nomanīju mežsarga rokas sniedzienā un viņa priecīgajā mājastēva sejā. Sasēdām pulciņā, vidū ieņēmuši svētku egli. Mežsargs teica dažus vārdus par Betlēmes brīnumu. Svecīšu starojums, saplūdis ar klusās nakts skaņām, uzrausa brīnišķu noskaņu. Cik maz gan vajaga sirdij, kuŗa alkst dvēselīga pārdzīvojuma! Tāds ir Ziemas svētku vakars ar savu gaismu un skanēšanu.

Man nebija līdz citas dāvanas kā vienīgi silta pateicība Ieviņas mežsargam, kas visu savu pienākuma sajūtu bija uzticējis smagnēji šalcošiem eglājiem un viegli līgojošai bērzu birzij.

Ziemas svētku vakars aizrauj tālos ceļos. Un labi, ka tā: tu atkal kaut ko iegūsti sev, kas noderīgs un skaists, kopā sienot atmiņu vainagu.

Pie svētku galda mežsargs atcerējās savas gaitas Zemgales mežos. Kad pirms daudz gadiem sāku darbu apgaitā, tolaik viņu sauca par Pelītes apgaitu. Kā un kādēļ šis vārds, vēl šodien nezinu. Varbūt tādēļ, ka apgaita atradās dziļā klusumā, tālu no satiksmes ceļiem, kur pat pelīte netiek traucēta savā mazajā dzīvē.

Bet tad kādā vasarā apvidū ieradās rakstnieks Kārlis Ieviņš. Nedomāju, ka viņam te bija kāds tuvinieks. Citādi viņš netaujātu pēc apmešanās Pelītes mežsarga mājās. Rakstnieks bija liels dzimtenes dabas apjūsmotājs, viņa darbos spoguļojās tās skaistums un cilvēku likteņi. Un pats Dievs bija izraudzījis, ka mežsarga māja celta brīnišķīgā Zebras ezera tuvumā. Tikai īss pārgājiens, un rakstnieks varēja tīksmināties jaukumos, kas vijušies ap sudrabaino ezeru un tā krastiem.

Kad rītos agri cēlāmies mežu darbiem, arī rakstnieks bija ar mums. Ar katru dienu viņa piezīmes kļuva gaŗākas, līdz vasarai beidzoties bija tapis jaukais romāns „Pie teiksmotā ezera."

Kad dažreiz ezers elsoja viļņos un izmeta krastā sīku rasu, rakstnieks nāca līdz uz apgaitu, lai pavērotu vai nu

Bērnu prieki Sv. Andreja ev. lut. draudzes eglītes sarīkojumā 1985.g. 15. decembrī. Labajā pusē draudzes māc. Juris Cālītis, daloties priekos ar mazajiem svētku viesiem.

mūsu darbu, vai arī pasapņotu par skaistām un veselīgām egļu un bērzu audzēm. Protams, tās arī varēja noderēt viņa romāna ielogā. Kļuvām sirsnīgi draugi. Šādas draudzības alka arī citi, kuŗi zināja rakstnieka uzturēšanos apgaitas mežsarga mājās. Un rakstnieks bija pieejams visiem. Varbūt viņu saistīja cilvēku raksturi un to dažādība, labi iederoties topošajā romānā?

Mana dienesta zeme nebija no ienesīgām, daudz ko nācās iegādāties ārpusē, tādēļ arī rakstnieks pats nereti pasiroja pie kaimiņiem, sarūpējot iztiku. Bet pats galvenais — viņa dzīve mežsarga mājās un rakstīšanas nolūkos brīnišķīgais Zebras ezers. Skaistumu viesdams uz visām debess pusēm, tas it kā nogulsnējās rakstnieka pārdzīvojumā. Un tā tapa viens no viņa skaistākiem un saistīgākiem darbiem. Kad tas bija pabeigts, pēc pāris vasarām arī es to saņēmu ar siltas pateicības apdvestu ierakstu par visu, ko tam sagādāja uzturēšanās mežsarga mājās. Taču ar to vēl nebija beigušās jaukās atmiņas par rakstnieku, kuŗš izstaroja lielu labestību un draudzību savai apkārtnei un cilvēkiem, kas atradās viņa tuvumā.

Atkal atnāca kādi Ziemas svētki. Rakstnieks, pabeidzis savu darbu Zebras ezera krastā, bija atgriezies savā pusē. Varbūt tur pārdomāja, sirds siltumā atceroties brīnišķās vasaras mežsarga mājā? Pats par to jutos priecīgs un gandarīts: mūsu mājās bija dzīvojis un sapņojis cilvēks, kas ar teiksmoto ezeru un citiem saviem darbiem bija cirtis platu ceļu uz alkatīgo tautas dvēseli. Vai gan tas atstājams bez ievērības un zināma veida atzinības? Un tā savam mežzinim ierunājos — Pelītes apgaitu nokristīt par Ieviņas apgaitu par godu rakstniekam un viņa apjūsmotam dzimtenes novadam. Mežzinis piekrita manam ierosinājumam, un tā kāds Ziemas svētku vakars bija pārtapis kristību brīdī. Tajā mēs atkal pārstaigājām aizgājušās vasaras, atceroties neaizmirstamās stundas un dienas kopā ar rakstnieku — mežsargs Grīvītis beidza savu atcerēšanos.

Vai rakstniekam vēlākos gados vēl bija kāda tikšanās ar Ieviņas mežsargu, jo viņa ceļi aizvijās tālu prom no dzimtenes, uz zviedru zemi. Zebras ezers palika viņa darbā iemūžinātās atmiņās.

Tuvojās kaŗš, ar dārdiem pāri Zebras ezeram un Ieviņas apgaitai. Kā visā zemē, arī te valdīja satraukums un bažas. Varbūt koki visu to pārdzīvos bez sekām? Bet kā ar cilvēku? Kā ar lepno Ieviņas mežsargu, kuŗš turēja lielu rūpi par saviem mežiem, tos kopdams un sargādams?

Viņš pēkšņi kļuva parauts kādai sirgstošai kaitei, par kuŗu pats maz zināja.

Pavisam tuvu jau bija iedunējis kauju troksnis. Pat sāka drebēt Ieviņas mežsarga mājas mazās logu rūtis. Mums tikko vēl atlika laika, lai viņa piekusušo meža šalku apskauto augumu nodotu dzimtenes smiltājam.

Vīri parasti neraud kapa bedres malā. Šoreiz tas bija citādi. Mēs aizsedzām skatu ar tumšām acenēm, lai kāds neredzētu mūsu asaras. Tik dziļas sāpes un nožēla plosīja sirdi par Ieviņas mežsargu, kuŗa dzīvi ar darbu un domām bija paņēmuši Zemgales meži.

Vai tie vēl stipri turas saknēs un savos vainagos — kas to lai pasaka.

Vai arī Zemgales meži, līdzi citiem Dieva svētītiem dotumiem mūsu zemei, strauji nesairst kādas nežēlīgas iznīcināšanas kārē?

Nikolajs Seglenieks

Tu esi gaggare

Savus rakstus es vienmēr iesāku ar ievada vārdiem. Un — to es daru jau raksta sākumā, lai lasītājs, sākot lasīt noprot, ka esmu tūlīt sācis rakstīt. Tā daru arī šoreiz. Man šķiet, ka tas ir labs paradums, kā arī derīga un svētīga paraža. Man nav iebildumu, ja to tā dara arī citi skribenti. (Patiesībā, tikko lasītās rindas nav nopietni domātas).

Pēc šīs ievada rindkopas ir jāsteidzas pastāstīt, ka no Amerikas Stokholmā ieradās mans bērnības draugs. Pēc sasveicināšanās, apkampšanās un savstarpējās apjautāšanās draugs uzsita man uz pleca un teica, ka es esot ,,gaggare'', un esot prieks satikt latviešu ,,gaggare''. Uz to es neko neatbildēju, jo tādu vārdu dzirdēju pirmo reizi. Pie sevis gan nodomāju, ka tas skan pēc mafijas vārda. Vai arī tas bija kāds speciāls amerikāņu draudzības vārds, kas man neko neizteica.

Vēlāk, kad sēdējam pie kafijas un konjaka, atbraukušais stāstīja, ka laikrakstā Latvija Amerikā lasījis manu rakstu — Prātulas un absurdi. Tos lasot, viņš sapratis, ka tie ir ,,gaggare'' ražojumi.

Tad sacīju draugam, ka Zviedrijā dzīvojot neesmu ticis līdzi laika garam un tāpēc amerikāņu mēlē sacītais vārds stāv aiz mana gara horizonta. Kas ir ,,gaggare''?

Tā uzzināju, ka Amerikā ir īpatnēja grupa rakstnieku, kas raksta pasūtinājuma darbus pasaules slaveniem komiķiem un arī citām slavenībām, tiem dodot dažāda veida asprātības, jautrības, monologus un īsus skečus. Šos rakstītājus sauc par ,,gag writers'' vai ,,gaggare''. Tā esot ekskluzīva grupa, ļoti labi atalgoti rakstnieki, kas nodarbojas ar šādu speciālitāti. Viņu skaits neesot vairāk par 50 visā Amerikā.

Vārds ,,gaggare'' latviski neskan neko labi. Bet vārds paliek vārds, un mums trūkst latviska apzīmējuma šim ,,stilam''. Vismaz es tādu nezinu.

Lai lasītājs nedomātu, ka savā pirmajā rakstā esmu devis visu kas manā krājumā, došu vēl izrakstus no savas pabiezās piezīmnīcas.

Priekškars ir atvērts!

● Jau daudzus gadsimtus Rīga ir ļoti populāra tūristu pilsēta. Rīga ir tik pievilcīga, tik simpatiska, ka ieradušies tūristi pēc tam ne ar varu nav aizdzenami atpakaļ uz savām zemēm. Ir zināms, ka Rīga ir viena no visvecākām tūristu pilsētām Eiropā. Pirmie tūristi ieradās jau 1180. gadā. Šajās tūristu grupās bija daudz vācu tirgotāji, priesteri un pat bīskapi.

● Tikai trakais aizbeŗ savu aku, tikai trakais ūdens pumpim nolauž rokturi.

● Viņš bija simtprocentīgs veģetārietis. Viņa plašajā bibliotēkā nebija pat nevienas grāmatas ar ādas vāku.

● Ar automobiļu neparasti straujo vairošanos pasaulē ir katastrofāli mazinājušās zirgu zādzības.

● Pirmais runāja Gaiziņkalna dialektā, bet tas otrais — Grīziņkalna žargonā. Abi labi sapratās arī bez kaušanās.

● Esmu dzimis Svaru zīmē, bet kļūstot gados vecākam, man arvien grūtāk nākas panest svarus, es nespēju pat pastumt klavieres. Man būtu jāpāriet kādā vieglākā zvaigžņājā.

● Manu skolas draugu Stūrīti skolotājs bieži ielika stāvēt klases stūrītī.

● Āzija sākās mazliet aiz Daugavpils.

● Ārā bija tik nešpetns sals, ka visām mājām āra durvis bija aizsalušas.

● Kāpēc gan politiķiem ir jāskalda, jāšķiro, jāgrupē, jāklasificē tauta dažādos grozos, lādītēs, šķirās, klasēs? Tauta pati zina kā sadalīties. Tā Latvijas pilsētā Bauskā reiz bija viens pirmās šķiras restorāns, četri — otrās un septiņi trešās šķiras. Ja kāds čarku reizēm iemeta trešās šķiras restorānā, un citā dienā ar savu gaspažu nošķila pusdienas pirmās šķiras restorānā, tad viņu nekad neviens nesauca par tautas nodevēju. Tā bija īsta demokratija.

● — Un tā viņi apprecējās un abi dzīvo laimīgi kaut kur Austrālijā.

— Kāpēc tieši Austrālijā?

— Tāpēc, ka tā ir tālu no Maskavas!

● Pa Maratona vienmuļaino ceļu viņš kustējās kā nogurusi, saulē apreibusi cērme, lienot pa divpadsmitpirkstu zarnu.

● Tā bija jaukta laulība: viņš bija selons, bet viņa — letoņa meita.

● Padomju Latvijas kolhozu govis dod daudz mazāk pienu nekā Latvijas neatkarības laikā. Tas sagādā bažas un rūpes ne vien valdībai Maskavā, bet arī es esmu ļoti noraisējies par šo sāpīgo parādību, tāpēc esmu meklējis izskaidrojumu nelaimei.

Pēc nopietnām pārdomām liekas, ka esmu atradis trīs galvenos izskaidrojumus, kas mazinājuši izslaucamā piena kvantitāti.

Pirmā vaina ir, ka gadu simtos mūsu govīs iedzimts individuālisms, tās necieš kolektīvismu.

Otra, kardinālākā vaina, ir Latvijā ievazātais Maskavas pulksteņa laiks. Tas ir — govis sākt slaukt divas stundas agrāk, laikā, kad govs tesmeņi ir vēl pustukši.

Un — trešais — ne mazāk svarīgs, bet varbūt pats vissvarīgākais iemesls, ka govīm nevar iemācīt krievu valodu. Tas rada kontakta trūkumu starp govīm un slaucējām.

Un — slaucējas ir tādas pašas kā govis — tās nevar iemācīties latviski.

● Ko dara Jānis Vasariņš ziemā?

● Īssaruna: ,,Vai tu lasi grāmatas?'' — ,,Nē, es sarakstu grāmatas.''

● Neesmu sastapis nevienu latvieti, kas būtu īsts vēderrunātājs. Tie, kas uzdodas par tādiem, ir šarlatāni un blēži, kas saēdušies zirņus vai skābus kāpostus.

● No atvaļinājuma devāmies ātrāk uz mājām nekā bijām paredzējuši, jo mums sāka pietrūkt zobu pasta.

● Rīgā es pazinu futbola tiesneša meitu, kuŗa apprecēja futbola vārtsarga dēlu. Latvijā bija īsta demokratija, to nevar neviens noliegt.

● ,,Internacionāle'' ir sociāldemokratu un komūnistu tautasdziesma.

● Teātŗa izrāde beidzās. Priekškars aizvērās. Mēs, pirmās desmit rindās sēdošie, skaļi aplaudējām un vēl skaļāk saucām pēc suflieres. Beidzot viņa izvilkās no šaurā pagrīdes cauruma kā slieka no melnzemes, un viņa saņēma visbrāzmainākos aplausus.

● Tas bija baismīgs ugunsgrēks — likās, ka deg pats olimpiskais stadions.

● Kas ir laulības pārkāpējs? Tas ir tāds tips, kas pārkāpj savai laulības gultai un iekāpj svešā gultā vai no svešas gultas izrauj laulības pārkāpēju, un to ierauj savā gultā.

● Ja man sāk salt galva, tad uzlieku lielāku cepuri.

● Ja es ieraugu vērsi stāvam uz šaura ceļa ar noliegtu galvu, kas bolī iesarkanas acis, tad es nekad nelaužos ar varu gaŗām, es nemēģinu arī vērsi pastumt sānis, lai tiktu gaŗām. Es pārlecu grāvim kā sienāzis un skrienu ātrāk kā manas kājas spēj līdzi skriet.

● Otrā pasaules kaŗa beigu dienās dodoties trimdā, man tas nebija nekas jauns, neparasts vai nezināms. Jau kā sešgadnieks Pirmās pasaules kaŗa sākuma gadā mātei piekēries pie rokas, es devos bēgļu gaitās uz Pēterpili. Toreiz es to uzskatīju par studijas ceļojumu, kas dzīvē var būt noderīgs.

● Saruna Rīgā uz ielas: ,,Patiesībā pie mums principā itin viss ir dabūjams.''

— ,,Pasaki man, kur atrodas Princips?''

● Vējš bija tik baismīgi spējš, ka kabatas bija jāpiebeŗ pilnas ar akmeņiem, lai spētu noiet taisni.

● Tā ir māksla un prasme uzsist naglai pa galvu tā, lai tā neizskatītos kā novītusi roze.

● Mana prognoze: Kamēr vien Maskavā būs rindas pie Ļeņina mauzoleja, tik ilgi Padomijā nepazudīs rindas pie veikaliem.

● Viņam ģīmis bija tāds kā netīrā puķu ūdenī izmirkusi rozīne.

● Septiņdesmit deviņi gadīgais Iģis Gadis bija piedzimis pirms septiņdesmit deviņiem gadiem.

● Dubultgultu, kuŗā gulējuši divi, ir vieglāk sakārtot nekā vieninieka gultu, kuŗā gulējuši divi.

● Bija rīdzinieki, kas nekad nebija uzkāpuši Bastejkalna galotnē aiz bailēm, ka no liela augstuma galva var apreibt, vai pakrist, noripot lejā, ieripot kanālī un tur noslīgt.

● Maniem rakstiem trūkst dziļuma un plašuma, tas tāpēc, ka es tos neroku ar lāpstu, bet uzkašāju ar zīmuli, vai viegli uzskricelēju ar tinti.

● Es nupat dzirdēju, ka viens lasītājs nožāvājās. Tā ir zīme, ka man nekavējoši jāaizveŗ mana piezīmnīca, un tūlīt jau šajā vietā jānobeidz rakstīt. Nobeigums un punkts.

Ja jūs braucat kā **eņģelis**

Mums ir **debešķīgas** apdrošināšanas maksas! Pārliecinaities!

759-0266 un 759-2771

Beaverbrook
Insurance & Real Estate Ltd.
1682A Victoria Park Avenue
Scarborough, Ont. M1R 1P7

Kārļa Suntaža būvdarbi,
Metro lic B 2494
Būvē jaunas mājas un vasarnīcas. Izdara pārbūves, remontus, krāsošanas un mūrēšanas darbus. Sagādā atļaujas.
Zvanīt 751-6829.

GUNARS CONSTRUCTION
izdara visāda veida **pārbūvju un piebūvju darbus,** ieskaitot **plumbing un elektrību.**
Lūdz zvanīt **889-5076**

Izdaru krāsošanas darbus
Nocenošana par brīvu.
Zvanīt no pl. 10—23, tālr. 924-7095.

IERĪKO, LABO UN MAINA
plumbing, eļļas, gazes un elektr. apkures, silta ūdens tankus, skursteņu oderes (liners), tīra krāsnis un ūdens tankus.
ROLAND KULLIK
(416) 275-1280.

Laimonis
labo
automašīnas

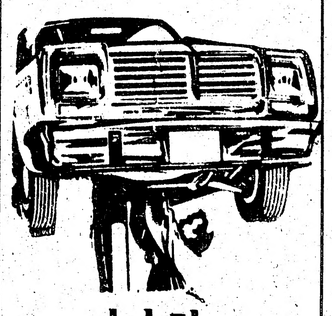

labāk
lētāk
ātrāk
603 Gerrard St. E.
Tālr. 466—0540

Latviešu Kreditsabiedrību gada grāmatas 1986. gadam
jau izsūtītas visiem, kas to iepriekš pasūtinājuši, un Toronto kreditsabiedrības biedri tās var saņemt par brīvu kreditsabiedrību birojos.
Jaunus pasūtinājumus lūdzam adresēt: **Amber Publ. Ltd., 125 Broadview Ave, Toronto, Ont. M4M 2E9.** Cena par 1 eks. Kanadā $3.75 (iesk. nodokļus un pārsūtīšanas izdevumus), ASV $3.50. Pasūtinot vairāk par 5 eks. — $2 par eks. (Kanadā jāpieskaita nodokļi) plūs pasta u.c. sūtīšanas izmaksas.
Amber Publ. Ltd.

SARMĪTE BULTE, BA, LLB
ADVOKĀTE—NOTĀRE
Thompson Building — pretīm City Hall —
65 Queen St. W., suite 1105
Toronto, Ont. M5H 2M5. Tel. (416) 860-0082

Lūciju Krauju,
Antona meitu,
meklē māsa Zofija.
Tālrunis (416) 762-5834.

Turku koferis

Arņa Skujiņa feļetons ar autora bildēm

,,Paklausies, Kaspar, kas par ķērienu man trāpījās šorīt ūtrupē. Tu nekad, vīriņ, neuzminēsi, kas man te turku koferī. Tā Vācijā, tu zini, sauc plastmasas iepirkumu tašas. Turki tur nopelnot tik daudz naudas, ka katrs varot uzturēt divas sievas — vienu Turcijā un otru Vācijā. Bet ko nu par tevi? Tur jau nav ko runāt. Tu pat nevari uzturēt vienu sievu atbilstoši manam sabiedriskajam stāvoklim. Ko nu par to. Bet ūtrupē, es tev teikšu, bija gan solīšana. Viens tāds dēlietis ar kupliem matiem par varēm gribēja mantu nosolīt sev. Bet es neatlaidos. Pārsolīju. Beidzot šis kaut ko norūca, ka par to naudu jau varot nopirkt jaunu. Nepraša tāds. Nē, nav vis klavieres, bet uz to pusi ir.

Tā ir tāda, liekas, kas jo vecāka, jo vērtīgāka — kā vecmeistara vijole. Tā šorīt ūtrupniekam, tas ir tam vīram ar to āmuru, bet galdnieks viņš nav, es viņam saku tā, un es jau neiešu runāt aplinkus, vai kaut kādi taisnoties, jo ja es ko saku, tad es to arī tā domāju un nevis šā vai tā vai atkal kaut kā citādi...''

,,Nu, ko tad tu viņam tādu saki?''

,,Kam?''

,,Ūtrupniekam.''

,,Kādam rūpniekam? Par ko tu runā? Ak tā, jā — ūtrupniekam. Es neko viņam nesaku. Tur nav daudz runāšanas vai skaidrošanās. Tur katrs savu lietu zina. Tik pārsolot pacel pirkstu un piesit ar āmuru. Ne jau pa pirkstu, protams. Tādas lietas tur nenotiek. Viss zolīdi un glauni. Kā šorīt pat, kad izsolīja lielo Ķīnas mūri, tas ir — Ķīnas vāzi, es gribēju teikt. Ūtrupnieks kā gāza ar āmuru, tā vāze čupā gan. Lauskas meta ārā. Man laimējās tās izraut no trakā pūļa nagiem. Redz', vai nav skaistas? Tik jāsaķepina ar māliem, un antīka vāze gatava. Kam tāda vajadzīga? Neprasi tik muļķīgi! Biedrības gadskārtējai izlozei. Kādam varbūt taisni antīku vāzi vajag, ko palikt zem gultas. Cilvēkam varbūt gulta ir, bet vāzes nav. Cilvēki ir visādi. Kā šorīt ūtrupē pat. Viens tāds briļļu čūska nosolīja krēslu. Tā es viņam saku:

,,Ziniet, es viņam saku, un es vēl piebilstu, lai tā lieta būtu skaidra un lai tur nebūtu nekādu pārpratumu un lai neizskatītos, ka es tā ne no šā, ne no tā, bez kāda iemesla gluži svešam cilvēkam...''

,,Nu, ko tad tu viņam vēl teici?''

,,Ā. To tu gan gribētu zināt. Bez jēgas un satura es nerunāju. To tu vari prasīt katram, kas mani kaut cik pazīst. Tie visi kā viens apliecinās, kaut vai nakts laikā: jā, tukšus salmus viņa nekuļ, tie teiks, un tad vēl piebildīs: blēņas viņa nerunā, tur nav vārdam vietas...''

,,Ziniet, es briļļu čūskam saku, tam krēslam ir tikai trīs kājas.

Tā viņš man atbildēs bez kādas pietātes vai cieņas, kaut vai pret daiļo dzimumu ur. it kā es būtu kāda vidusmēra persona no ielas, kur es tajā laikā biju jau nosolījusi un nēsāju turku koferī vērtīgo mantu, tā demonstrējot savu inteliģences līmeni, un neviens jau nevarēja zināt, ko es ar to mantu darīšu, uz pieres jau nevienam nav rakstīts... Ak, tev jāiet pēc avīzes?

— Es māku skaitīt līdz trīs, tā tas briļļu vecis man atbildēs un taisīsies gāzt man ar to trijkāju krēslu pa galvu. Labi, ka es vēl paguvu paraut vienu pensionāru aiz rokas tajā vietā, kur es pirmāk stāvēju. Man vajadzētu kaunēties? No kā? Nepateicība ir pasaules alga. Izvelc to suni no ūdens, kā saka, viņš tev iekož kājā. Ak nevajag sunim spert? Nu, tu mani vis nemācī! Kas man tajā turku koferī? Gribēji gan zināt, bet nekad neuzminēsi. Tavam gara lidojumam nav to spārnu un iztēles spēka. Es tev pateikšu skaidri un gaiši, lai tur nav nekādas minēšanas vai pārpratumu. Vai es tev kādreiz jau esmu kādus niekus stāstījusi, vai blēņas? Cik gadus mēs jau dzīvojam laimīgā civīllaulībā? Bet šitik vērtīgu mantu es vēl neesmu mājās atnesusi — ne pirktu, ne čieptu — un par smiekla naudu. Ko es atnesu? Vai tad es jau neteicu? Visu laiku par to vien runāju. Klausies uzmanīgāk, kad es ko svarīgu saku, lai pats galvenais nepaslīd garām. Mācītājs arī divreiz kancelē nekāpj. Nu, ko tad citu es nosolīju kā, protams, čello lociņu. Vai nav skaists?''

,,Čello lociņu? Bet mums jau čello nemaz nav, un tu to spēlēt arī nemāki! Tā jau ir zemē nosviesta nauda. Nes lociņu atpakaļ!''

,,Tā vis nesaki! Tā var runāt tikai apstākļu nezinātājs. Tev trūkst nākotnes vizijas iztēles un plašākas perspektīvas. Tavai dvēselei pietrūkst cēlāka gara lidojuma. Nevajag jau tikai pašam par sevi vien domāt. Ir tāda lieta kā sabiedriski pienākumi un kopības sirdsapziņa. Padomā pats! Kas rītu pie mums atnāks? Tagad jau tu arī sāc noģiest, ka man tas gan bija vērtīgs domu gājiens. Rītu pie mums piebrauks draudzes dāmu komitejas pārstāve Izolde Izlozes kundze un vāks mantas draudzes lielajai loterijai. Tur čello lociņš būs kā pastelēts. Ja lociņa nebūtu, tad man drēbes no muguras būtu jāvelk nost un jānoziedo. Cita nekā liela man nav.''

,,Ko nu mels? Ja nu lociņu laimē kāds, kam čello nemaz nav? Cik ir tādu, kam no Latvijas līdz paņemts čello bez lociņa?''

,,Tā vis nesaki! Lai tāds čello nopērk. Pēdējais laiks, ka pievēršas...''

,,Zinu jau zinu — augstākam gara lidojumam.''

,,Viss likteņa ziņā un laimes rata rotaļā. Var gadīties, ka lociņu laimē tieši tāds, kam čello ir, kas spēlēt māk, bet kam nav lociņa. Tāds cilvēks, lociņu laimējis, aiz priekiem gaisā palēksies. Tūdaļ steigsies mājās pa galvu, pa kaklu. Izvilks čello no pagultes...''

,,Bet tur jau antīkais pods!''

,,Nemaz neņirgājies! Tā šis izvelk čello, iztin to no avīzes,

noskaņo visas trīs stīgas un ar jauniegūto lociņu tūliņ rauj vaļā Sieriņa āriju.''

,,Tu domā — Mediņa āriju?''

,,Kas tur par starpību? Nevajag sieties pie vārdiem. Vai atkal šis spēlē kādu āriju no baleta Zosu ezers. Varbūt šim patīk operu uvertīras. Tā šis rauj vaļā no Puškina kaušanās operas, kā to tur sauca — Tur' un dod?''

,,Tu domā — Turandot? Tas jau Pučini. Puškins operas nekomponēja.''

,,Mani vis nemāci! Kas tad sarakstīja Jozefu Oņēginu? Redz', ka man taisnība. Par mūziku es gan zinu labāk, tur tu man neko jaunu nepateiksi. Kā korī pat, kad es vēl dziedāju; diriģents man vienmēr teica: augstāk, augstāk! Lūk, tik augstās domās viņš par mani bija. Kāpēc tad mani izmeta no koņa? Nemaz neizmeta. Es pati aizgāju, lai atbrīvotos vieta jaunām balsīm. Tās jaunās jau trakoti laužas koros iekšā. Varētu mierīgi sēdēt mājās... Ak, tev jāiet ārā? Nesit durvis ciet!''

Žviuks — blaukš!

Tad nevar arī ne pāris vārdu parunāties. Vienmēr kaut kas cits svarīgāks. Jāpiezvana draudzenei...''

RM

NSM

ROSAR-MORRISON FUNERAL HOME LTD

Thomas L. Morrison — Funeral Director
467 Sherbourne St., Toronto, Ont. M4X 1K5
Tel. 924-1408

RŪPĪGA UN SMALKJUTĪGA
APBEDĪŠANAS CEREMONIJU IZKĀRTOŠANA

RATAS OPTIC

Igauņu uzņēmums.

219 Danforth Ave,
Toronto, Ont. M4K 1N2
465-6251

Atvērts pirmd. - piektd. 10—18
sestdienās 10—15

- Gatavojam pēc acu ārsta paraksta brilles un visāda veida kontaktu lēcas.
- Rāmji lielā izvēlē.
- Izkārtojam acu pārbaudes.
- Latviešiem 10% atlaide, ieskaitot brilles uz Latviju.

Ingrida A. Matckars

B.A., M.A., L L B.

ADVOKĀTE pie

DYSON & KACABA Barristers & Solicitors

100 Richmond Str. W., Suite 400, Toronto, Ont. M5H 3K6
Tel. (416) 361-1777

Ērgļu ligzdas medus

30 Dewson St.
Toronto, Ont.
Telefons 534-0563
S. Vasarājs

EAGLE'S NEST

Dāmu un kungu DRĒBNIEKI
šuj apģērbus pēc mēra un gaumes
Runā vāciski

Old Mill Tailors

Rudi H. Schneider
7 Riverview Gardens — 769-9535
PIE BLOOR, VIENU BLOKU RIETUMOS NO JANE

Ar sātana zīmi pierē

ALEKSANDRA ĶEGUMNIEKA SPECIĀLRAKSTS LATVIJAI AMERIKĀ

Tā Kunga 1985. gads jau pārvācies uz Mūžības archīva veco ļaužu mītni vai pat dārzu.

Arī 1985. gadā pasaulei nepagāja garām lielas dabas katastrofas, kas lieku reizi mums atgādināja, cik niecīgs patiesībā ir mūsu iedomātais cilvēku varenums. Aizvadītajā gadā arvien redzamāks kļuva arī jaunais šī gada briesmonis — terrorisms. Simtiem nevainīgu upuru gāja bojā atriebības pirts slaktiņos. Aizvadītais gads paliks atmiņā arī ar daudzām lidmašīnu avarijām visos kontinentos.

Rietumu un austrumu konfrontācija — aukstais un psiholoģiskais karš — turpināja dominēt pasaules politiskā skatuvē.

Šajā skatuvē rietumu pasaules morālās pagrimšanas dekorāciju fonā pagājušā gada pavasarī skatītāju uzmanība bija pievērsta atkal Kremlim. Černenko valdības laikam beidzoties, tronī ātri ierāpās jaunais troņmantnieks Michails Gorbačovs.

Kremļa galdnieki vēl nebija paspējuši noņemt mēru Černenko zārkam, kad Gorbačovs čekas un viņam uzticamo sarkano maršalu atbalstā jau sāka rīkoties. Patiesībā Černenko pie valdīšanas nemaz netika, jo Andropovs mirstot jau bija nolīdzinājis ceļu viņa izraudzītam pēctecim Gorbačovam.

Un tā 1985. gads vēstures ailēs ieies kā gads, kurā Kremlī parādījās vīrs ar sātana zīmi pierē — 54 g. vecais rūdītais partijas aparačiks Michails Gorbačovs. Sarkano dzimuma zīmi Gorbačova pierē fotografijās Kremļa propagandisti veikli retušē, bet acīm redzot visas imperijas labākie ārsti nespēj šo zīmi izdzēst no Gorbačova pieres.

Apbrīnojamā naivumā rietumu pasaules liberālie politiķi tūlīt saskatīja Gorbačova personā liberālu reformātoru, kas, paša Ļeņina sūtīts, pārvērtīs Padomju savienību par brīvības un taisnības valsti.

Kad Kremlis Ženēvā aizgāja no sarunu galda, apmātie vēl nespēja atmosties. Maskavas melu propagandas iemidzināti, viņi atbildību par lielvalstu militāro konfrontāciju un bruņošanās drudzi uzvēla uz ASV prezidenta Rēgena pleciem.

Gorbačova īstā seja atklājās tikai pamazām.

Labāko angļu skroderu darinātos uzvalkos vīrs ar sātana zīmi pierē nemaz neizskatījās pēc komūnistu diktātora, kas grēkus iet sūdzēt Ļeņina kapličā. Smaidu un veiklo izdarību rezultātā Gorbačovu salīdzināja pat ar amerikāņu senātoriem, un kāds žurnālists pat apgalvoja, ka Gorbačovs varētu būt ideāls kāda štāta gubernātors vai pat prezidents.

Kremļa jaunā pirmā lēdija Raisa Gorbačova arī bija radīta savai lomai. Glīta un izglītota sarunā ar Nansiju Rēgenu viņa nekaunējās sarkastiski jautāt: ,,Un kā ir ar jūsu angļu valodu?''

Anglijā, Francijā un Šveicē Gorbačovi varēja plūkt savas veikli iestudētās propagandas lauru klēpjus. Kas par to, ka, paklausot Gorbačova pavēlei, sarkanarmijas zaldāti Afganistānā turpināja slepkavot nacionālos partizānus, bērnus un sievietes ieskaitot. Kas par to, ka uz Latīņu Ameriku turpināja plūst Maskavas piegādāto ieroču straume.

Gorbačovs tajā pašā laikā apbrīnojami ātri un veikli rīkojās pa Sarkanās imperijas varas gaiteņiem. Bez liela trokšņa viņš atbildīgos amatos salika sev uzticamus funkcionārus. Pat vecais lapsa Gromiko bija spiests atdot Kremļa ārpolitikas grožus un apmierināties ar nenozīmīgo ceremoniālo valsts prezidenta činu.

Nupat svētku priekšvakarā Gorbačovs parakstīja politiskās nāves spriedumu savam kritiķim Maskavas rajona partijas sekretāram Grišinam. Ļeņingradas Romānovs tikai tagad atcerējās Gromiko zīmīgos vārdus: ,,Aiz biedra Gorbačova smaida slēpjas cietākie tērauda zobi!''

Un tā deviņos mēnešos vīrs ar tērauda zobiem un sātana zīmi pierē, oficiāli būdams tikai kompartijas ģenerālsekretārs, ir jau spējis savās rokās sagrābt gandrīz visus varas pavedienus.

Tā ir bīstama patiesība, jo pirmo reizi pēc Staļina nāves neviens vairs nerunā par kollektīvām lietām sarkanā galmā.

Kad Gorbačovs atdzīvināja Staļina stachanoviešu pātagu, aiz smaida un tērauda zobiem jau parādījās diktātora Jozefa Staļina baigā ēna.

Atcerieties šo brīdinājumu, jo gads vēl nebūs pagājis, kad daudzu acis būs atdarījušās.

* * *

Svētku laikā man bija izdevība runāt ar Dienvidafrikas latvieti, kas ciemojās pie radiem Kanadā. Maija B. ir kādas lielas amerikāņu zobārstniecības firmas pārstāve Johanesburgā. Viņa norāda, ka Dienvidafrika vēl šodien ir bagātākā Melnā kontinenta valsts. Rasu pretišķības nav izlīdzināmas vienā dienā. Nemiernieku aizmugurē stāv komūnistu kūdītāji, kas kalpo tikai Maskavas interesēm. Dienvidafrikāņi ir pārliecināti, ka paši tiks galā ar savām problēmām. Ar kādām tiesībām Kanada uzbrūk Dienvidafrikas valdībai? Vai atcerieties, cik humāni Kanada izturējās pret 2. Pasaules kara bēgļiem? Vai aiz mākslotā humānisma patiesībā nebija tikai vēlēšanās iegūt lētu darba spēku? Un kā ar pašas Kanadas pirmiedzīvotājiem — indiāņiem un eskimosiem? Vai tiem klājas labāk nekā Dienvidafrikas strādīgajām nēģeru ciltīm?

* * *

Redakciju slēdzot, saņemta ziņa, ka ASV pēkšņi miris kādreizējais kultūras komitejas priekšsēdis — uz rietumiem pārbēgušais čekas majors Lešinskis. Tajā pašā laikā amerikāņu prese ziņo, ka Kalifornijā mīklainos apstākļos mirusi kādreizējā Pad. savienības izlases sportiste Kondratjeva, kas nesen vēl liecināja spiegu prāvā, kurā uz apsūdzēto sola bija amerikāņi, kas par naudu nodeva Kremlim valsts noslēpumus.

* * *

Nobeigumā pāris vārdos atļaujos informēt par manām pēdējā laika gaitām. Kā paredzēts, iegāju slimnīcā, kur paliku nepieciešamo pārbaužu izdarīšanai. Krūtīs ielaistie teleskopi un daudzi rentgena uzņēmumi neliecināja par laundabīga audzēja klātieni. Paklausot ārstu padomam, es 5. janvārī atgriežos slimnīcā operācijai, lai izņemtu no plaušām nelielu aizdomīgu plankumu. Ja būs lemts, mēneša vidū varēšu domāt par atgriešanos pie atbildīgā darba galda.

Aleksandrs Ķegumnieks.

Gunārs Grieze

Antona īsā romance ar resno Zāru

Kas gan Ziemassvētki būtu,
Nebūtu ja siltu jūtu;
Spožas acis, glāsti maigi,
Valgi smaidi, sārti vaigi.

Valgi smaidi, sārti vaigi
Rodas sejā visai naigi,
Ierauta ja kāda čarka
Brandavīna — laba marka.

Viss tad kaut kā viegli liekas,
Kad ar draugiem runā, tiekas;
Tad nāk gaismā tur uz vietas
Jaunas ziņas, trakas lietas.

Šodien runāsim par tādiem,
Kas nav tiekušies pēc grādiem;
Kūlušies kas ir pa dzīvi
Visai mierīgi, bet brīvi.

Tādiem, kam sāp gurni, pleci,
Bet kas nejūtas vēl veci;
Tādi, kam jau grumbas, rievas,
Bet nav tikuši pie sievas.

Tādiem, kas sāk justies labi
Tikai tad, kad iedzer šņabi;
Un tādēļ tā kam dažu reizi
Dzīvē iziet visai greizi.

Dzīvojot tāds mūsu galā —
Iekortelējies kā alā;
Mazā dzīvoklītī mītot,
Kur viņš ceļoties un krītot.

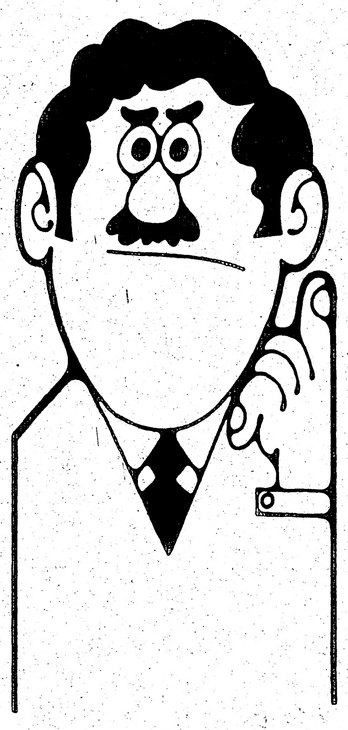

Reizēm problēma nu rodas,
Kad no darba mājup dodas;
Pēkšņi neklausa tam kājas —
Sajūk viņam, kur ir mājas!...

Nesastrādā tās ar prātu —
Pa to laiku bārs ir klātu;
Ieraut šļuku kāre rodas,
Antons Kode iekšā dodas.

Ieskurbušie dzied un klaigā,
Alkohols pa galvu staigā;
Kausi, glāzes skan pie bāra,
Klavieres sit resnā Zāra.

Nav jau resnā Zāra skaista,
Tomēr Antonu tā saista;
Kosmētika dara savu,
Ja to lieto prāvu kravu...

Izceļot vēl pāris lietas,
Notušējot citas vietas —
Ja ar šādu Zāru tiekas —
Varen pievilcīga liekas!

Kas par to, ka lieki tauki,
Klavieres tā sit tik jauki
Un ar varen spalgu balsi
Līdzi dzied, kad spēlē valsi.

Antonam drīz drosme rodas
Un pie klavierēm viņš dodas —
Aiznes Zārai puķu vāzi,
Pasniedz piepildītu glāzi.

Vienai glāzei seko citas,
Antons apkalpo bez mitas;
Joko, koķetē ar Zāru,
Nes tai riekstus, kaviāru.

Palīdz viņai dauzīt taktī,
Turpinās tas visu nakti,
Kamēr, tā uz rīta pusi,
Antons Kode lūza klusi.

Kā pa tumsu, kā pa miglu
Antons kustību redz žiglu;
It kā kāds tam novelk jaku
Un tad tausta viņa maku!?...

Izrādās, ka resnā Zāra
Trakoti uz naudu kāra;
Vīrs tai aizbēdzis ir pērni,
Un tai mājās daudzi bērni!...

Tā nu romance šī beidzas,
Antons, protams, mājup steidzas
Negrib redzēt resno Zāru,
Klavieres un kaviāru.

Drīzi avīzēs no viņa
Atrodama prāva ziņa:
Guris, dzīvojot kā peklē,
Vientuļš kungs sev sievu meklē:

Tautu meitu — gudru, glaunu,
Bet ne pārmērīgi jaunu;
Kuŗu nospiež dzīve sūrā
Un nav daudzi bērni pūrā...

Antons Kode vārdā saucas,
Maz ar tautiešiem tas jaucas,
Bet tas atrod bieži baudu
Nest uz krogu savu naudu.

Tur, kur dzīvo Antons Kode,
Apakšstāvā šņabja bode,
Un netālu — ielai pāri,
Netrūkst restorāni, bāri.

GRUPU LIDOJUMI UZ RĪGU 1986.g.

APMEŠANAS RĪGAS JAUNAJĀ VIESNĪCĀ „LATVIJA"
ASV pasažieŗi visām grupām var pievienoties Nujorkā.
VISS IESKAITĪTS — VIA HELSINKI UN TALLINA
Visām grupām 16 dienas Rigā.

Riga—Groups 1986:

1) May 9 — May 28,	Can.$2200.-(US$1700.-)
2) May 23 — Jun. 11,	Can.$2200.-(US$1700.-)
3) Jun. 13 — Jul. 2,	Can.$2500.-(US$1950.-)
4) Jun. 27 — Jul. 16,	Can.$2500.-(US$1950.-)
5) Jul. 4 — Jul. 23,	Can.$2500.-(US $1950.-)
6) Jul. 18 — Aug. 6,	Can.$2500.-(US$1950.-)
7) Aug. 8 — Aug.27,	Can.$2500.-(US$1950.-)
8) Aug.22 — Sep. 10,	Can.$2400.-(US$1850.-)
9) Sep. 5 — Sep. 24,	Can.$2400.-(US$1850.-)

Pēc pieprasījuma varam izkārtot ilgāku uzturēšanos vēl kādā citā Rietumeiropas pilsētā.
Individuāli izkārtojams satsinats uzturēšanās laiks Rigā.
Ja domājat aicināt radus ciemos šeit, vai vēlaties viesu pūzu, lai apciemojuma laika Latvija dzivotu pie radiem, tagad ir īstais laiks sākt vajadzīgo dokumentu sagādi.

Visās tūrēs ieskaitīts:

lidojums turp un atpakaļ, visi nodokļi, visur pirmās šķiras viesnīcas, visi transferi, ekskursijas visās vietās, maltītes u.c.

Sīkāka informācija un rezervācijas:

ATLAS TRAVEL SERVICE

103 RONCESVALLES AVE., TORONTO, ONTARIO, M6R 2K9

TEL.: (416) 531-3519

RUNĀJAM LATVISKI!